

özgür gelecek

15 Günlük Siyasi Gazete 15-30 HAZİRAN 1995 SAYI: 53 FİYATI: 30.000 TL (KDV DAHİL)

GECEKONU YIKIMI DİRENİŞLE KARŞILANDI	SAYFA 8	
DEVİRİMCİLERE ŞİDDET UYGULAYANLARI TARİH	MAHKUM EDECEKTİR	SAYFA 9
ELBİSTAN'DA POLİSE ÖFKE SELİ	SAYFA 10	
ÇAKIROĞLU "KIRKINDA" BİR KEZ DAHA ANILDI	SAYFA 11	
TÜM BEL-SEN'DEN KINAMA	SAYFA 14	
ARAS KARGO İŞÇİLERİNE FAŞİST SALDIRI	SAYFA 14	
TÜM HABER-SEN'E KAPATMA	SAYFA 14	
JAMAL İDAM EDİLMEK İSTENİYOR	SAYFA 22	
BORJA'DAN DEH'E SERT ELEŞTİRİ	SAYFA 23	

Direnişleri güçlendirir, yaygınlaştırır ve ilerletir!

▼ Komprador patronların ve büyük toprak ağalarının baskı aygıtı faşist TC devleti bugün hakkını arayan herkesin karşısında, haksızlığın koruyucusu ve savunucusu olarak dikilmektedir. Bu durum iyidir!

En önemlisi ise, haklarını arayan kitleler faşist TC devletinin yarattığı korku çemberini bugün her alanda parçalamaya başlamıştır. Hatta daha da ileri giderek söylemek gerekir, gelişmeler bir dizi alanda 12 Eylül öncesinden daha niteliklidir.

▼ Halkın deyimiyle bugün, keser dönmüş, sap dönmüş, hesap dönmüştür! Ülkemizde yeni bir devrim dalgası yükselişe geçmiştir. Bu durum iyi değerlendirilmek; silahlı mücadelenin yükseltilişine paralel olarak kitle hareketleri de yükseltmek, silahlı direnişler güçlendirilmek ve bunun daha da nitelikli ve sonuç alıcı olması için devrimci dostluk, dayanışma ve eylem birliklerini geliştirmek zorunludur.

Sayfa 3

▼ Yaklaşık 200 gündür direnişte olan Cihangir Deri işçileri 5 Haziran 1995 günü jandarmanın saldırısına uğradı. 12 Haziran günü ise Tuzla Deri-İş Şube Başkanı Musa Şervi ve işçi temsilcisi Ali Aslan evleri silahlı saldırıya uğradı. 3 bin deri işçisi, bu saldırılar üzerine şalterleri indirerek direnişe geçti.

SALDIRIYA UĞRAYAN DERİ İŞÇİLERİ:

"Keşke hergün kavga olsa"

Sayfa 6-7

▼ Kayıpların bulunması ve sorumlulardan hesabının sorulması temelinde başlatılan "Kayıplara Son" kampanyası yaygınlaşarak sürüyor. CHP Beyoğlu İlçe binasında 27 mayısta oturma eylemi olarak başlayan 31 mayısta da açlık grevine dönüşen eylem çeşitli eylemlerle destekleniyor.

GÖZALTINDA KAYIP AİLELERİ:

"Kayıplar Bulunur Hesap Sorulur"

Sayfa 4-5

Özgür Gelecek'ten

Değerli dostlar,

Öncelikle, bu sayımızı gecikmiş olarak çıkarmak zorunda kaldığımız için özür diliyoruz. Biliyoruz ki, süreli bir yayın organının belirlenmiş sürelerde periyodik olarak düzenli çıkması, gerek yayının ciddiyeti açısından, gerekse de dağıtım, kolektif işlevleri ve yeniden üretim açısından önemli bir husustur. Bu disiplin bozulduğunda dağıtım ağının aksaması söz konusu olduğu gibi, politik faaliyette de yayınevindeki iç çalışmada da düzenlilik bozulmaktadır. Üretim disiplini ve dağıtım disiplini bozulan bir sosyalist yayının kitlelerde gerekli etkiyi yaratması ise önemli derecede zaafa uğramaktadır... Bu anlamıyla da, düşülen durumun, yani gecikmenin kendisi basit bir durum olarak değerlendirilemez. Biz öyle değerlendirmiyor, durumun önemini biliyoruz ve acı duyuyoruz. Ama ne varki bu durumun doğuşunun tek sorumlusu biz değiliz!

Kuşkusuz olaya şöyle de bakabiliriz; "Gazeteyi üreten siz emekçiler aynı zamanda dağıtım da organize edin, duyarsız okurları eğitin ('ben duyarsızsam, bunun sorumlusu da sizsiniz') dönmeyen paraların peşine düşün, ısrarlı olun ve yayın paralarının geri dönüşünü sağlayın vb..." Bu düşünüş tarzı tek yanlı bir düşünüşdür. Olası tek haklı yanı şudur; (zira biz zaten elimizden geldiği kadarıyla bu uğraşı veriyoruz. Örn. Şu anda İstanbul'da 20 yere elden dağıtım yapıyoruz. Ve buradan paraları tahsil etme sorunu-muz da yoktur.) Biz yayıncılar maalesef okurları gazeteye sahip çıkma konusunda eğitemedik, tam tersine beleşçi bir okur kitlesi yaratık! Evet, beleşçi bir okur kitlesi yaratığımız için ne kadar utanç duysak azdır. Ve biz bundan olabildiğince utanç duyuyoruz.

"Ne de olsa bizim gazete, ben de devrimci mücadeleye katılıyorum, zaten param da yok, o nedenle ne olacak yani ben de parasız alsam! Yaşamımızı devrim için ortaya koymuşken, arkadaşlar bir gazete, dergi ve kitabı bana çok mu görecekler! Ben bunları ücretsiz almayı hakettim" diye düşünen ve böyle davranan arkadaşımız fazlasıyla vardır. (Zaten elden cezaevlerine yollanan dışında sendika, dernek vb. yerlere 1000'e yakın protokol yolluyoruz.) Tek tük dağıtım yapıyor yapan arkadaşlarımız da ya (genel olarak) gazete paralarını toplayamıyorlar, ya da topladıklarını bize ulaştırmadan, duyulan ihtiyaç üzerine kullanıyorlar. Ve biz bunların hiçbirini denetleme olanağına sahip değiliz.

Evet dostlar, çok uzun söze gerek yok. Gazetemiz hem devletin baskıları sonucu, hem delve esas olarak siz okurlarımızın duyarsızlığı sonucu ekonomik olarak zor duruma düşmüştür... Açığımız kampanyanın gidişatı da bizlerin, sizlerin aynası olarak orta yerdedir!

Her ne kadar, dağıtımın ciddi yapıl-maması, paraların toplanmaması ve bize ulaşmaması sürdüğü müddetçe pek bir anlam ifade etmeyecek olsa da, bu sayıdan itibaren gazetemizin fiyatını değiştiriyoruz; 30 bin lira yapıyoruz.

Umutsuz değiliz. Tüm duyarsızlıklara rağmen, herkese ve herşeye rağmen haykıracağız! Proletaryanın sesi olmaktan asla vazgeçmeyeceğiz! Bundan kimsenin kuşkusunu olmasın! Duyarlı okurlarımızla layık olacağız! ■

Serbest Kürsü

Umudu destekle kazanacağız!

Sevgili Umut Yayımcılık çalışanları başlatmış olduğunuz kampanyayı büyük bir hırs ve inatla sürdürmekteyiz. Mücadeleniz-mücadelemizdir. Kampanyanız-kampanyamızdır. Emeginiz-emeğimizdir.

Almanya'dan (Ulm) ÖG-YDG-Partizan okuru

Merhaba Özgür Gelecek okurları,

Merhaba halkımızın özgür geleceğine gönül veren fedakar özverili dostlar.

Yukarıda sözler klasik iyi niyet ifadeleri ise de pratikteki yansımasının pek öylesine özverili olduğu da söylenemez. Peki bu bir çelişki diye düşünebilirsiniz! Hiçte öyle değil, haftalardır çıkan sayılarda, ekonomik dayanışmadan, sözedilmesine rağmen, gerekli duyarlılığın gösterilmediği kanısındayız. Sevgili dostlar, mevcut ekonomik koşulları gözönüne alırsak, dergimiz gerçekten zor koşullar altında yaşamaya çalışıyor. Ezbere konuşmuyoruz. Bir arkadaşımızın dergimizi ziyaret etmesini şartları yerinde incelemesini istiyoruz. Bu anlamda tüm dostlarımızın maddi desteğini, elinden her ne gelirse yapmasını öneriyoruz. Bizler Z. Burnu Özgür Gelecek okurları olarak gerekli duyarlılığı göstereceğimize söz veriyoruz. Dostça selamlar.

Z. Burnu'dan bir grup ÖG okuru

Halilime

Yürüyordu yüce dağların başında Hemo
Bıkmadan usanmadan koşar adımlarla
Omuzunda silah belinde mermisiyle
Birgün toprağa düşeceğini bilerek
Ama diyordu "almım açık ve aktır"
Uzanmıştı Dersim'den Erzincan'a
Yanında can dostlarıyla yan yana
Omuz omuza çarpışarak geliyordu Hemo
Ve birden bire bir ağırlık çökmüştü
Omuzlarına göğsünün tam üstünde ve
Sesleniyordu yoldaşlarına Hemo
"Bırakın beni yoldaşlar sizlere güveniyorum"
Selam olsun sana Halilim
Bin selam...

Ablası Sultan

Merhaba

Altıncağ özlemi ile yanıp tutuşan halkımızın özgür sesi olan ÖZGÜR GELECEK'İMİZİ izlemiş olduğu MLM yayın politikasından dolayı kutluyor, içerisinde bulunmuş olduğunuz olumsuz koşulları olanaklarımız ölçüsünde gidermek için açmış olduğunuz kampanyaya "SUSAMALISIN, SUSAMAZSIN, SUSTURULAMAZSIN" şiarıyla bir destekte bizden diyor, Mayısın Kızılığıyla hepinizi selamlıyoruz.

www.pertizanalariy.net

Kayseri Cezaevi
TKP(ML) Davası Tutsakları

Merhaba yoldaşlar-dostlar

Bugün egemenler, düştüğü krizin bütün yükünü emekçi halkın omuzlarına yüklemeye çalışmaktadır. Bunun yanısıra gücümüze güç katan sesimiz, kulağımız olan nihai insanlığı kurtuluşu için mücadele veren özelden yayınevimizin genelde ise sosyalist basın, egemenlerin yoğun saldırılarında nasibini almaktadır. Yayınevimizin her çıkarmış olduğu gazete, dergi vb. yayınların toplatılması egemenlerin ne denli çaresiz bir durumda olduğunun bir göstergesidir. Yoldaşlar-dostlar, yayınevimizin içerisine düştüğü ekonomik durumu gözönünde bulundurarak bizler cezaevinde olsakta imkanlarımız dahilinde sizlere 1.000.000 TL. (Birmilyon) gönderiyoruz. Sonsuza dek elele vermenin coşkusuyla tüm yayın evimizin emekçilerini selamlıyor yayın hayatınızda başarılar diliyoruz.

Bursa Cezaevi TKP(ML) Davası Tutsakları Adına Hayri Yeşil

Taban olarak partimize karşı

Görevlerimiz ve sorumluluklarımız

"Devrim kitlelerin eseridir" despirisinden hareketle, yakalamamız gereken esas halkanın; partimizin kitleler içerisinde nüfuz bulmasını sağlamak ve bu nüfuzunu kullanarak, devrimin yaratıcısı olan kitleleri harekete geçiriyor olması gerekmektedir. Partimizin kitleler içerisinde kök salabilmesinin ve onları harekete geçirebilmesinin temel koşulu, partimiz önderliğinin ve partimiz kitlesinin kolektif bir bütünlük içerisinde olması, birbirlerini diyalektik bütünlük içerisinde denetlemesidir. Devrim için KP'nin önderliğinin birinci dereceden yadsınmaz bir önemi vardır. Ancak konumuz önderliğin irdelenmesinden ziyade parti kitlesi olarak veya tabanı olarak görevlerimiz olduğu için burasını geçiyoruz. Bu anlamda; taban olarak mevcut durumumuz hakkında genel bir bilgilendirmede bulunmanın faydalı olacağı inancındayız. Partimizin şu an içinde bulunduğu ağır sorunların bir ayağı parti önderliğiyse diğer ayağı da bizim olduğumuz kuşku götürmez bir gerçekliktir. Ama her nedense, yaşanan bu sorunların kaynağını kendi dışımızda görme gibi bir siyasal kavrayışsızlığa sahibiz. Neden dersek; ülkemiz somutunda yeni doğan her gün kanla, zulümle sömürüyle doğuyor. Bunlara karşı ne denli tepki gösteriyoruz, ne kadar duyarlıyız ve ne yapıyoruz... Bu konularda verilmesi gereken yanıt kanımızca koca bir hayırdan ibarettir. Şöyle basit bir gözlemlerde bulunursak dahi yanılığa düşmüş olmayız: Faili belli cinayetler, yargısız infazlar, katliamlara karşı tepkimizi anlık tepkinin dışına çıkarabildik mi? Veya düzenli periyotlarla çıkan yayınları kaçımız sistemli takip ediyor ve bu temelde eleştirilerimizi ya da önerilerimizi sunuyoruz. Bu sorulara verilmesi gereken yanıtta yine koca bir hayırdır. Çünkü yaşananlara katışı tepkimizi kendimizden başkası duymuyor, çıkan yayınlarımızın ne denli gelişmeye ifade ettiği ortada. Evet dostlar, bunlar birer sonuç bu sonucu doğuran nedenler neler ve en

azından bu nedenlere duyarlı mıyız? Yaşanan sorunlara karşı duyarlılığımız temelde partimize karşı sorumluluğumuz ve duyarlılığımızın ölçütüdür. Görülen o ki, partimize karşı hiçte duyarlı değiliz. Elbette bunun sınıfsal kökenimizle direk ilgisi vardır. Küçük-burjuva kökenli oluşumuz, burjuvazinin empoze etmeye çalıştığı ve ettiği yozlaşmaya açık kapı bırakmakta ve ona uygun şekillenmeyi kolaylaştırmaktadır. Bunu bir de 12 Eylül'ün toplum üzerinde ve doğal olarak bizim üzerimizde yaratmış olduğu çok yönlü tahribat (ahlaki, felsefi, ideolojik, kültürel vb.)ın azınmayacak boyutlarda oluşunda eklemek gerekir. Bunların sonucunda da düşünememe hastalığıyla karşı karşıya kalmışız ki, bu oldukça tehlikeli bir olgudur. Bir yandan toplumsal sistemi değiştirip-dönüştürecekimizden dem vuracağız öte yandan mevcut gelişmenin çokça gerisinde kalacağız. Bu korkunç bir çelişkidir. İnsan olabilmemizin temel koşuludur düşünmek. Ve düşünme diye bir sorunumuz varsa o beyinleri taşıyan kafaları sarsmak, deyim yerindeyse duvarlara vurmak gerekir. Evet, nedenler çoğaltılabilir. Ama asıl sorunumuz KENDİMİZİ PARTİLİ YADA BULUNDUĞUMUZ HER ALANDA PARTİ OLARAK GÖRMEME sorunudur. Sorunlarımızın çözümü için elimizde korkunç ve muazzam bir silah var. Yani MARKSİZM-LENİNİZM-MAOİZM. Oturup basitte olsa yaşananlara kafa yormak ve bu temelde sahip olduğumuz o muazzam silaha sarılmak çözümün ardışık adımlarını beraberinde getirecek ve partimize sahip çıkabilme özelliğine sahip olabileceğiz. Temel görevimiz kendimizi bu silahla donatmak ve partimizi sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarına cevap verebilecek konuma getirmektir. TKP(ML)'li olabileceğimiz bir ayrıcalıktır ve aynı zamanda büyük bir avantajdır. Bu ayrıcalığın ve avantajın iyi kullanılabilmesi halinde devrimimizin subjektif gelişimine büyük oranda katkıda bulunmuş olabileceğiz. Partimizin bizlerden, sınıf mücadelesi bizlerden bunu bekliyor. Öyleyse: "PARTİ BENİM ŞİARIMLA GÖREV BAŞINA !..." Eylem Dağözlemi

Üç Karanfile

On, yüz, bin gözlerimizde kin ediyoruz yemin
Bu can bu tende kaldıkça kazıyacağız kökünü,
Emperyalizmin, komprador kapitalizmin ve faşizmin derken 15 Nisan 1995'te Erzincan'da ölümsüzler kervanına katılan, 3 yiğit, güzel insana söz veriyoruz, yoldaşlar sizin bıraktığınız yerden proletaryanın şanlı kızıl bayrağını taşımaya devam ediyoruz taki baskının, sömürünün, zulmün ve vahşetin olmadığı bir dünya yaratıncaya dek.

Amasya'dan bir ÖG okuru Alişar

Özgür Gelecek'e...

Halk demokrasisi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinde feykalade bir mevzi olarak işlev gören Özgür Gelecek'in maddi dayanışma çağrısına biz Berlin Özgür Gelecek taraftarları olarak 2000 DM. katkıda bulunuyoruz. Özgür ve mutlu bir gelecek için Özgür Gelecek'le elele...

Berlin Özgür Gelecek okuru

Direnişleri güçlendir, yaygınlaştır ve ilerlet!

“12 Eylül öncesi-ne dönme” psikozu iyice ne yıkılıyor. Öcü olarak gösterilmek istenen 12 Eylül öncesi elbetteki egemen sınıflar ve onların köpekleri için korkulacak günlerdi. Devletin hemen hiçbir alanda denetim ve hakimiyeti yoktu. Siyasi ve yönetsel otoritede önemli boşluklar oluşmuştu. Diğer yandan devrimci hareketler nezdinde bu boşlukları devrimci otoriteyle doldurma açısından ve tam ve net hedef olarak devlete vurucu şekilde yönelmede zaafiyetler taşınyordu. MHP gibi sivil faşist odaklar devrimci mücadele açısından hedef sapırtıcı role iyi yerleştirilmişti...

Bugün ise, 12 Eylül öncesine dönme psikozunun kırılması yanında, hemen her alanda devrimci sınıf ve tabakalar doğrudan devletle ya da devlet ve patron; devlet ve ağa, aşiret reisi; devlet ve korucu; devlet ve sivil faşistlerle karşı karşıya kalıyor. Ve bu bütünleşmelerde DEVLET, faşist karakteriyle kitlelerin karşısına dikiliyor. İşçi sınıfı açısından bu böyledir, köylüler açısından bu böyledir. Memurlar, gençler, kadınlar, esnaf, ezilen ulus ya da azınlıklar açısından, çeşitli dinsel-mezhepsel inanışlar açısından bu böyledir. Komprador patronların ve büyük toprak ağalarının baskı aygıtı faşist TC devleti bugün hakkını arayan herkesin karşısında, haksızlığın koruyucusu ve savunucusu olarak dikilmektedir. Bu durum iyidir!

En önemlisi ise, haklarını arayan kitleler faşist TC devletinin yarattığı korku çemberini bugün her alanda parçalamaya başlamıştır. Hatta daha da ileri giderek söylemek gerekir, gelişmeler bir dizi alanda 12 Eylül öncesinden daha niteliklidir. Örneğin, meşru eylemliliklerle bugün kamu çalışanları fiilen sendika hakkını kazanmanın yollarını açmış, bazı yerlerde toplu sözleşme imzalamışlardır. Yani, sadece 12 Eylül öncesine dönülmüyor, dipten gelen dalga ve devrimci mücadeledeki tam ve net hedefe vuruş açısından daha da ileri bir konuma yöneliyor. Bugün tarihsel olarak görülmesi gereken önemli bir noktadır bu! Kürt ulusal kurtuluş mücadelesinin daha önceden kirdiği bu çember bugün artık sınıf mücadelesi açısından da gündemdedir.

Hergün birkaç gerillanın şehit düştüğü, onlarca kişinin gözaltına alınıp işkenceden geçirildiği-tutuklandığı, yargımız infaz ve gözaltında kaybedilenlerin sayısının artarak sürdüğü,

jandarma dipçığı ve polis copunun hergün yüzlerce insanın bedenine indiği günümüz ortamında korku çemberinin kırılıyor olması ve bir sonraki güne bu sürecin gelişerek devredilmesi önemlidir.

İnsan Hakları Derneği'nin nisan-mayıs ayları için yayınladığı İnsan Hakları İhlalleri Listesi'ni gördüğümüzde, bu gerçeklik ve vahşet altındayken kitlesel direnişlerin boyutlandırılmasının önemi daha iyi görülecektir.

Diğer yandan, artık gösteri ve meşru protesto eylemlerinin, devrimci ve komünist örgütlerin pankart, bayrak ve şiarları altında yapılıyor olması olumluluğunun diğer bir yanısıdır. Faşist komprador patron ağa devleti açısından yasal olmasa da, halk açısından bu örgütlerin meşru ve hatta gerekli olarak görülmesi, o pankartlar altında ve o şiarlarla saflara katılması faşistlere korku salarken, emekçilerin umudunu güçlendirmektedir.

Bu rapora göre;

Yargısız infaz, işkence sonucu ve gözaltında katledilenlerin sayısı: 20'dir.

Faali meçhul cinayetler:	14
Gözaltında kayıplar:	26
Gözaltına alınanlar:	1443
Toplatılan yayın:	50
Gözaltına alınan basın emekçisi:	75
Basılan dernek, sendika, yayın organı:	20
Kapatılan dernek, sendika, yayın organı:	8
Tutuklananlar:	193
Çatışmada ölenler:	719' dur

dur. Bu gerçekliğe ekonomik terör, kültürel-ideolojik saldırılar, coplanmalar, işten atmalar ve hak gaspları da eklendiğinde ortaya korkunç bir baskı ve devlet terörü çıkıyor. İşte bu teröre karşın bir direniş ve kitlesel

karşı koyuşlardır yaşananlar.

Bu gerçeklik içinde, kendi haklarına ve kavgalarına sahip çıkıyor emekçiler!

Dersimli muhtarlar, "öleceksek şerefimizle ölelim" diye tavır koyuyor! Köylüler, köyümüze geri döneceğiz diye sözleşiyor. İşçi sınıfı ağır-aksak da olsa hareketleniyor. Kamu emekçileri, işçilerin hantallığının aksine çok canlı ve hareketli bir şekilde haklarını alma mücadelesi veriyorlar. Yüksek düzeyde bir hareketlilik içeri-

yası İstanbul dışına taşarak yaygınlaşıyor, devletin boynunda değirmen taşı olmaya devam ediyor.

Devrimcilerin cenazelerine sahip lenmede eskiden varolan eksiklik önemli oranda aşıldı. **Devrim şehidi hepimizin şehididir** anlayışı hemen hemen tüm siyasi yapılarda sadece sözde değil, pratikte de kendisini gösteriyor. Artık, şu şu siyasetin insanı gibi dışında görücü bir yaklaşım değil, bizim şehidimiz anlayışı geliştirilmiş, iyi bir destek ve dayanışma halkası yakalanmıştır. Bazı sol içi çekişme ve saldırıları hala ısrarla sürdürmek isteyenler, bu yanlış ve faşizme hizmet eden tarzda yürümek isteyenler olmasına rağmen bu nokta, kitlelerin korku çemberini kırmasıyla birlikte altı çizilecek önemli bir diğer noktadır. Faşist diktatörlük karşısında ayrımlarımızın değil, birlikteliğimizin öne çıkarılması, farklılıklarımızın ise devrimci tarzda dostça çözümlenmesi, yıllardır MLM'lerin ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın duyduğu özlem ve amaçtı. Bugün bu noktada yakalanan olumluluğun, hiç endişesiz yükseltilmesi gerekiyor.

Diğer yandan, artık gösteri ve meşru protesto eylemlerinin, devrimci ve komünist örgütlerin pankart, bayrak ve şiarları altında yapılıyor olması olumluluğunun diğer bir yanısıdır. Faşist komprador patron ağa devleti açısından yasal olmasa da, halk açısından bu örgütlerin meşru ve hatta gerekli olarak görülmesi, o pankartlar altında ve o şiarlarla saflara katılması faşistlere korku salarken, emekçilerin umudunu güçlendirmektedir.

Bu momentte, bu umudun daha da güçlenmesi, sağlamlaşması ve mücadelenin günden güne halkın içinde kök salması için tüm devrimci örgütler gerekli sorumluluğu göstermek zorundadır.

Halkın deyimiyle bugün, keser dönmüş, sap dönmüş, hesap dönmüştür! Ülkemizde yeni bir devrim dalgası yükselişe geçmiştir. Bu durum iyi değerlendirilmeli; silahlı mücadelenin yükseltilişine paralel olarak kitle hareketleri de yükseltilemek, silahlı direnişler güçlendirilmek ve bunun daha da nitelikli ve sonuç alıcı olması için devrimci dostluk, dayanışma ve eylem birliklerinin geliştirmek zorunludur.

Şimdi şiarımız, biz hazır olsak da olmazsak da, **direnişe hazır ol değil, direnişi güçlendir, yaygınlaştır ve ilerlet** olmak zorundadır. Yapılması gereken de budur!

IHD'den "Kayıplara Son"

■ Ankara/Özgür Gelecek-İnsan Hakları Derneği Ankara'daki Genel Merkezi'nde düzenlenen bir basın toplantısıyla "Kayıplara son, sorumlular yargılsın" kampanyası başlatıldı.

1 Haziran günü yapılan toplantıya kayıp aileleri, uluslararası gözlemciler ve çok sayıda kalabalık insan topluluğu katıldı. Kampanya hakkında açıklamada bulunan İHD Genel başkanı **Akın Birdal** gözaltında kayıp olaylarının özellikle 1990'dan sonra arttığına ve sistemleştiğine değindi. Birdal, Hasan Ocak'ın cesedinin bulunduğu 17 Mayıs tarihini "Kayıplara karşı mücadele günü" olarak ilan ettiklerini söyledi. Basın toplantısının ardından İnsan Hakları Anıtı'na karanfil bırakılıp mum yakıldı. Dernek yöneticileri hakkında savcılığa soruşturma başlatıldığı bildirildi.

"Kayıplara Son" kampanyası

■ İzmir/Özgür Gelecek-İHD'nin Türkiye çapında başlattığı yaklaşık 4 ayı kapsayan "Kayıplara son kampanyası" programı 5 Haziran pazartesi günü saat 18.00'da HADEP ilçe binasında gözaltında kayıplar konulu bir söyleşi ile başladı.

2 Haziran cuma günü saat 17.30'da İHD İzmir şubesi tarafından Cumhuriyet Meydanı Postane önünde "Gözaltında kayıplar" konulu bir basın açıklaması yapıldı. Polis in yoğun önlem aldığı görüldüğü basın açıklamasına yaklaşık 100 kişi katıldı. Basın açıklamasından sonra meclise fax çekildi.

5-15 Haziran tarihleri arasında yapılacak olan afişleme, valilikten izin alınarak 12 Haziran saat 17.30'da 50 civarında kişinin katılımıyla Konak meydanında başladı. Çankaya, Basmahane, ve Alsancak yönünde yol boyu sağlı sollu afişleme yapıldı.

Kayıp anasına dayak

■ Diyarbakır/Özgür Gelecek- Diyarbakır'ın Lice ilçesine bağlı Xadiyan köyüne; devlet güçlerince yapılan baskın sonucu gözaltına alınan **Salih Çalık**'ın annesi, oğlunun akıbetini sormak amacıyla gittiği Diyarbakır Cumhuriyet Savcılığı önünde polislerce dövüldü. Oğlunun Lice'ye bağlı Şahlı köyünden, yakınlarının bulunduğu Xadiyan köyüne gittiği sırada askerlerce gözaltına alındığını belirten anne **Kesire Çalık**, başvurularının sonuçsuz kaldığını belirterek yılmayacağını, oğlundan haber alınca kadar mücadele edeceğini söyledi.

GÖZALTINDA KAYBEDİLENLERİN YAKINLAR

"Kayıplar bulunur, k"

BEYOĞLU CHP'DE AÇLIK GREVİ

Kayıpların bulunması ve sorumlulardan hesabının sorulması temelinde başlatılan mücadele kampanyaya dönüşerek yaygınlaşıyor. CHP Beyoğlu İlçe binasında 27 Mayıs'ta oturma eylemi olarak başlayan 31 Mayıs'ta da açlık grevine dönüşen eylem çeşitli eylemlerle destekleniyor. Demokratik Mücadele Platformu (DMP) ve Kayıp Ailelerinin (Ocak, Gülünay, Toraman, Bilgin) başlattığı grev yoğun ziyaretçi akınına uğruyor. Başta Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik okurları olmak üzere Pir Sultan Abdal Dernekleri, EHB, Atılım okurları, Üniversite ve lise öğrencileri ziyaretçiler arasında.

Ayrıca Partizan okurlarının da aralarında bulunduğu açlık grevciler, tam bir dayanışma içerisinde eylemlerini sürdürüyorlar. Geceleri türküler, marşlar söylüyor hatta halaylar bile çekiliyor. Kampanya şu ana kadar başarıyla devam ediyor.

EMEKCİLERDEN KAYIPLARA KARŞI YÜRÜYÜŞ

İstanbul İşçi Sendika Şubeleri Platformu, İKÇSP, DKÖ'ler ve kayıp aileleri, gözaltında kayıpları protesto amaçlı Sirkeci Gar'ından Valiliğe kadar bir yürüyüş düzenlediler. Sık sık sloganların Eminönü sokaklarını yankılattığı yürüyüş, basın açıklamasının okunması ve ardından topluca direnişte olan Eminönü Belediyesi işçilerini ziyaretten sonra sona erdi.

1 Haziran Perşembe günü gözaltında kayıplara, infazlara, baskılara, işçi kıyımına ve anti-demokratik uygulamalara karşı, saat 12.00'de Sirkeci Gar'ı önünde toplanan büyük bir kalabalık "Katil devlet!", "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!", "Birlik, mücadele, zafer!", "Susma, sustukça sıra sana gelecek!" sloganlarıyla yürüyüşe geçti. Bu sırada tren garı önüne yığınak yapan polis müdahalede bulunmadı. Yürüyüşte Partizan, SİP, çeşitli DKÖ'lerin pankartları ve dövizleri açıldı. Saat 13.00'te Valilik önüne ulaşan yürüyüşçüleri polislerin oluşturduğu bariyer bekliyordu. Burada yürüyüş komitesi adına Tüm Sağlık-Sen Anadolu Yakası Şube Başkanı **Nazife Kaya** yürüyüş eylemiyle ilgili bir basın açıklaması okudu. Devletin yapılan zamlarla, TİS ihlalleri, özelleştirmeler, taşeronlaştırmalar, sendikasılaştırılmalar, işçi kıyımları, sürgünler, grev kırıncılığı, düşük ücret zamları ve örgütsüzlüğe mahkum etme biçimleriyle ekonomik terörü artırdığına değinen açıklamada işçilerin yanında emekçi halka yönelik saldırılarında Gazi ve Ümraniye ile doruk noktasına ulaştığı vurgulandı. Türkiye'de gözaltında kayıpların her geçen gün arttığına ve yoğun mücadele sonucu kayıpların bulunulduğuna dikkat çekilen açıklamada "artık zorbalığa, baskıya, zulme dur diyelim.

Kayıp aileleri Eminönü Belediyesi işçilerinin direnişlerine destek ziyaretinde bulunup, kendi yürüttükleri kayıplara son kampanyalarına destek çağrısında bulundular.

Sermayenin ve onun temsilcisi siyasi iktidarın; halkımıza yönelik topyekün saldırısına, zorbalığına, baskısına, kayıplara, yargısız infazlar ve işkenceye karşı koymanın tek yolu örgütlenmek ve örgütlü bir şekilde mücadele etmektir" denildi.

Açıklamanın ardından kitle, direnişlerinin 17. gününde bulunan Eminönü Belediyesi işçilerini ziyaret etmek amacıyla Belediye binasına doğru yürüyüşe geçtiler. "Eminönü işçisi yalnız değildir!", "İşçilerin katili patron-ağa devleti!", "Birlik, mücadele, Zafer!", "İşçi kıyımına son!" sloganlarıyla yürüyen kitleyi büyük bir alkış tufanı ile Eminönü Belediyesi işçileri karşıladı. Sloganlar yankılanıyordu tüm Eminönü varoşlarında. Ziyaretçiler arasında Tuzla direnişçi Deri işçileri ve Havaş işçileri de vardı. Burada DISK Genel-İş 7 No'lu Şube Başkanı **Erol Ekici** ve Yol-İş sendikası İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı **Ercan Atmaca** yaptıkları konuşmalarda işçi sınıfı ve emekçilere yönelik artan saldırılara karşı birlik olup mücadeleyi hızlandırmak gerektiğini belirttiler. Daha sonra Hasan Ocak'ın babası **Baba Ocak**, oğlunun ve tüm kayıpların mücadelesinde emekçilerin mücadelesini vurgulayarak "Şimdi O'nun yerine ben varım" dedi. Ardından, gözaltında kaybedilen **Hasan Gülünay**'ın eşi **Birsen Gülünay** bir konuşma yaptı. Konuşmasında kayıplara karşı mücadeleye omuz verilmesi gerektiğini belirterek işçileri ve tüm duyarlı insanları mücadeleye çağırdı.

UMUDUN DURAĞI: ADLI TIP

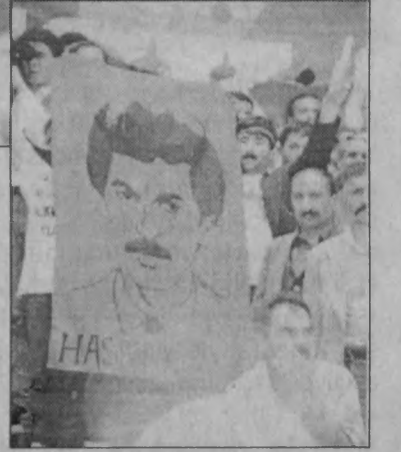
Çeşitli tarihlerde gözaltında kaybedilen **Hasan Gülünay**, **Ali Selim Malkoç**, **Hüseyin Toraman**, **Kenan Bilgin**, **Yusuf Erişti** ve **İsmail Bahçeci**'nin aileleri

İHD Kayıplara Karşı Komisyon üyeleri ve Yakınları Kaybolmuş Aileler Derneği'nden (YAKAD) oluşan bir grup, 5 Haziran günü Adli Tıp'a giderek "kimliği meçhul ceset" olarak kaydedilip gömülenlerin fotoğraflarını istedikler. Adli Tıp önünde toplanan kayıp yakınları, Adli Tıp Kurumu'na bir dilekçe vererek "kimliği meçhul ceset"lerle ilgili belge ve fotoğrafların kendilerine verilmesi için bir dilekçe verdiler. Ancak, kurum, aileleri içeriye almamak için bir dilekçe gönderdi. Görüşme sonunda bir açıklama yapan İHD Yönetim Kurulu ve Kayıplara Karşı Komisyon Üyesi **Şeref Turgut** Adli Tıp Kurumu Başkanı **Ozdemir Koluşayın**'ın, isteklerini Fatih Cumhuriyet Savcılığı'na ileteceklerini, eğer savcılık izin verirse dokümanları alacaklarını söyledi.

Siyasi olmayan kayıpların yakınlarının örgütlendiği YAKAD'ın Başkanı **İsmet Ozbilici** ise kaybolan 300-400 kişiyle ilgili fotoğraf ve belgelerin kitaplaştırılarak hastanelere dağıtıldığını belirterek "Biz çocuklarımızı istiyoruz. Artık cesetlerine de mezarlarına da razıyız" diye konuştu. Adli Tıp Kurumu önünden geçmekte olan **Muhterem Ay** adlı kadın ise 60 yaşındaki kocasının 93 Ağustos'ta kaybolduğunu söyleyerek, kayıp ailelerinin arasına katılması ise dikkat çekiciydi.

KAYIP AİLELERİ İŞÇİLERLE

Sıcak eylemler yaşayan, durmadan çalışan, eylemden eyleme koşan, ama coşkusundan birşey kaybetmeyen, yorulmayan Kayıp Aileleri 6 Haziran salı günü Şişli Belediyesi işçileriyle beraberdir. Belirli diyorlar ki 363 işçinin geç alınması istiyorlardı ve işçi kıyımının adresini gösteriyordu sloganları: "İşçilerin kati-

li patron-ağa devleti!"

İşçilerin Fen İşleri Müdürlüğü'nde yapılan basın açıklamasının ardından konuşan **Birsen Gülünay** ve **Hatice Toraman** işçilerin yanında olduklarını belirterek işçileri kayıplara karşı mücadeleye destek vermeye çağırdılar. **Birsen Gülünay**'ın konuşması esnasında sendikacılar, "önceden haber vermediniz" gerekçesiyle konuşmayı kesmeye çalıştıysada kayıp eşinin sesini boğamadı. Daha sonra işçilerle halay çekildi ve ardından CHP'deki açlık grevine geri dönüldü.

YDG'DEN ZİYARET

6 Haziran salı günü ise açlık grevcilere üniversiteli **Yeni Demokrat Gençlik** ziyarette bulunarak desteklerini sundular. Burada bir açıklama okuyarak; devletin 80'ler AFC'sinde uygulanan "Asmayı da besleyelim mi?" politikasının değişerek "Yakala, öldür", "Yakalamadan öldür" şekline dönüştüğünü belirten YDG'li öğrenciler şöyle dediler: "34 bine yakın kişinin kaybedildiği Arjantin'de, tarihsel bir kavga verilmiş ve kayıplarıyla ünlendiği gibi kayıplara karşı mücadelesiyle de ünlenmiş, faşist katiller kayıp ailelerinin mücadelesine karşı, kayıp aileleri Arjantin kayıp ailelerini örnek alıp onların gibi mücadele vermektedir. Bu mücadelenin faşist diktatörlüğü ölse seliye boğacağından kimse şüphe duymasın." Daha sonra çeşitli marşların ve türkülerin söylenmesinin ardından ziyaret sona erdi.

hesap sorulur!"

BİR MUM DA SEN YAK!

Kayıp Aileleri ve DMP tarafından her cumartesi saat 15.00'de Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda ve her çarşamba saat 18.00'de Kadıköy Altıyol Meydanı'nda mum yakma eylemleri düzenleniyor.

Kadıköy'de 7 ve 14 Haziran günü gerçekleşen eylemlere çevreden ilgi büyüktü. Kalabalık bir kitlenin katıldığı eylemlerde ailelerin neden mum yakıklarını açıkladılar ve "Analar burada, katiller nerede!", "Birlik, Mücadele, Zafer!" sloganlarını attılar, Meydandaki havuzun yanına mum yakan ailelere çeşitli müzik grupları ve DKÖ'ler de destek verdiler.

Bakırköy'de 10 Haziran günü Özgürlük Meydanı'ndaki eyleme ise polis saldırdı ve 3 kişiyi gözaltına aldı. "Türkiye Arjantin olmayacak!", "Faşizme Karşı Birlik-Mücadele-Zafer!", "Analar Burada Katiller Nerede!" sloganlarıyla toplanan yaklaşık 300 kişi mumları yakıp konuşmalar yaptıktan sonra dağılırken polis saldırdı ve Ozan Aksu, Mutlu Akcan ile gazetemiz muhabiri Nergis Gözaltına alındılar. Olayı protesto eden ve alınanların bırakılmasını isteyen kitle, Bakırköy Emniyet Müdürlüğü önüne gelip "Baskılar Bizi Yıldıramaz" pankartını açarak oturma eylemine başladılar. Bir süre sonra eylemleri açlık grevine dönüştürdüklerini açıklayan eylemciler, CHP ilçe binasını işgal girişiminde bulunmak istediler. Ancak polisin haber alıp binanın önüne barikat kurması üzerine bu isteklerini gerçekleştiremediler. Gözaltına alınan 2 kişinin Aksaray'da ki Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldüklerinin öğrenilmesi üzerine kitle dağıldı.

Ote yandan 10 Haziran günü aydınları Galatasaray Lisesi önündeki gözaltında kayıpların bulunması için gerçekleştirdikleri oturma eylemine, Alman Yeşiller Partisi Milletvekili Cem Özdemiç'te destek verdi.

KAYIPLARIN BULUNMASI EYLEMİNE YARGILAMA

İstanbul Valiliği'ne dilekçe vermek için giden ve sonradan polis tarafından saldırıya uğrayıp gözaltına alınan kayıp yakınlarnın yargılanmasına 9 Haziran'da 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde başlandı. İzinsiz gösteri ve toplantı yaptıkları ve görevli polislere hakaret ettikleri gerekçesiyle 30 kayıp yakını hakkında açılan davaya 19 kişi katıldı.

Sabahın erken saatlerinde başlayan davayı izlemek üzere gelen Hasan Ocak ve Hasan Gülünay'ın ailesinin yanısıra diğer devrimci demokratlar salona alınmadı ve gergin saatler yaşandı. Dışarda arandıkları halde mahkeme salonuna girerken haklarında dava açılanların tekrar aranması dikkat çekiydi. Haklarında dava açılanların savunmasını ise İHD avukatlarından Av. Metin Kozan, Av. Mercan Güçlü, Av. Gülzar Tuncay yaptı. Mahkeme salonunun bu-

lunduğu koridora polis barikat kurarken tanıklık için gelen sivil polislerde duruşma salonunun önünde yığılmışlar ve "herzamanki görevlerini" sürdürüyorlardı.

Savcı Ünal Soytekin tarafından hazırlanan iddianamede 30 kişiye 1,5 ile 5 yıl arasında hapis cezası verilmesi istendi, yargılananlar suç işledikleri yönündeki iddiaları reddettiler. Yargılama sırasında H. Ocak'ın ailesi içindeki kini kusmak için kıvrandığı ve kendini zor tuttuğu gözlenirken, hakim Hasan Ocak'ın ailesini ve yakınlarını duruşma salonundan, hiç konuşmadıkları halde attı. Çünkü onların yüz ifadelerinde esasta TC'nin yargılandığını görmüştü.

Mahkemede sıra tutanak imzalayıcı olan polislerin tanık olarak dinlenmesine geldiğinde yargılananlardan Gülşah Tağa ve Hasan Ocak'ın kız kardeşi, polis memuru Recep Akın'ı göstererek polis memurunun kafalarını duvara vurduğunu belirterek şikayetçi oldular. Valiliğe başvuru sırasında kitleye saldıran ve bir

Kayıp aileleri Şişli Belediyesi işçilerinin direnişlerine destek ziyaretinde bulundu.

çoğunun rapor almasına sebep olan ve sonra da tanık olarak dinlenen polis memurları Eminönü Emniyet Amirliği'nde ve terörle mücadelede görevli Osman Özen, Naim Yavuz, Şahin Ronan, Adnan Avcı birbiriyle çelişkili ifadeler verirken avukatlar diğer ifadelerin inandırıcı olmadığını ve gelmeyen polislerin dinlenmesinde bir fayda olmadığını belirterek tanıklığından vazgeçtiler.

Polis tarafından kafasına vurulan ve beyin travması geçiren Hakkı Gerçek ise şunları söyledi: "Başından beri suçluyuz havası yaratılıyor, ben bunu şiddetle reddediyorum. Çocuğu kaybolan bir vatandaş orda otursa bile bu suçmudur. Ben suçluları beklerdim buraya, kafası gözü kırılmış haksızlığa uğramışları değil" dedi ve asil suçlular hakkında soruşturma açılmasını istedi.

Gelmeyen sanıkların dinlenmesi amacıyla duruşma 28 Ağustos tarihine ertelendi. Yargılananlar ve dışarda duruşmayı izlemek üzere gelenler hep birlikte geri dönerken, Sultan Ahmet'e doğru bir süre yürüyüp alkışlı protestolarda bulundular.

İHD'DEN SEMBOLİK KAYIP ARAMASI

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi Kayıplara Karşı Komisyonu Hasan Ocak ve Rıdvan Karakoç'un cesetlerinin bulunduğu Beykoz'a bağlı Bozhane köyü Dedeler mevkiinde sembolik olarak gözaltında kayıp aradı.

11 Haziran pazar günü Ocak, Karakoç, Toraman ve Bilgin aileleri ile İHD Kayıplara Karşı Komisyon saat 11.00'de İHD İstanbul Şubesi'nde toplanarak Dedeler mevkiine gitti.

Burada bir basın açıklaması okundu. Ocak'ın bulunduğu yere gidildi, ardından da Karakoç'un bulunduğu noktaya kadar yürüdü. Yürüyüş esnasında ağaçlara kayıpların resimleri ve kızıl karanfiller asıldı. Kayıplara Karşı Komisyon adına Nazan Üstün bir açıklama okudu. Açıklamada: "Biz biliyoruz ki bulduğumuz bölgede ve benzeri yerlerde aradıklarımızın bir çoğu başkaları tarafından ölü olarak bulundu, gömüldü. Belki de hala bulunmayı bekliyor. Bu

İleri adım

Ozan Can Bakış

Otorite kurabiliyor muyuz?

Kimin otoritesini kime karşı kuracağız? Ve otoriteyi niçin kurmamız gerekir yada otorite nedir, nasıl kurulur? Otorite, basit anlamıyla herhangi bir ortamda yetkiyi çeşitli biçimlerde ele almak ve bunu devam ettirmektir. Yani yönetmektir, hakim olmaktır. Otorite kim tarafından kurulur ve sürdürülür ise yöneten, yönlendiren dolayısıyla mevcut ortamı elinde bulunduran da o olur.

Sınıf savaşımı bir anlamda proletarya ile burjuvazinin otorite kurma ve sürdürme savaşımıdır. Sorunun tarihsel boyutunu bir yana bırakırsak kimin otorite kuracağı ve sürdürüleceği sorusuna şu yanıtı vermemiz gerekir. Kim doğru, etkili, yaşama uygulanabilir politika üretir ve uygularsa otorite onun elinde olacaktır. Yani otoriteyi kuran ve sürdürebilen iktidarda sahibidir.

Komünistler ve komünist parti kimin otoritesini temsil etmektedir? Elbette proletaryanın. Marksizm-Leninizm-Maoizm, proletaryanın ideolojisidir. Bu ideolojinin otoritesini yani iktidarını temsil etmektedirler. Gelecekte kurulacak iktidar bugünden şekillenmek zorunda ise ve bu iktidarın bugünden kurulması bir gereklilik ise bunun nasıl olacağı, nasıl olması gerektiği üzerine düşünmek ve kafa yormak bir görevdir. Bu görevin yerine getirilmesiyle sınıf savaşımının sürdürüleceği ve kazanılacağı bilincinden yoksun olmak, hiçbir zaman sınıf savaşımında kazanımlar elde edememek demektir.

Proletaryanın ve komünist partisinin otoritesinden anlaşılması gereken ne olandır? En öz ifadesiyle bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm ve yüce komünizm uğruna savaşım için gerekli olan düşüncenin, yani MLM'nin yaşama geçirilmesi ve maddi bir güç haline getirilmesi olmalıdır. Marks'ın deyimleriyle "Teori kitleleri bir kez sardı m maddi bir güç haline gelir" işte otoriteden anlaşılması gereken; düşüncelerimizin-teorimizin- maddi güç haline gelmesi getirilmesidir. Bütün mesele budur. Düşüncelerimizin otoritesi, gücümüzün otoritesine dönüşüyorsa ve bu gücümüzün otoritesi kalıcılaşıyorsa, kalıcılaşmıyorsa, politik iktidar mücadelesinde bir adım ileri gitmek mümkün olamayacaktır.

MLM düşüncelerimizin otoritesi yaşamın her alanında, sınıf savaşımının her cephesinde maddi bir güce dönüşmek ve kalıcılaşmak zorundadır. Komprador burjuvazinin ve onun faşist devletinin her türlü düşüncesi ve maddi gücünü yıkmayı, ortadan kaldırmayı ama bununlada sınırlı kalmayıp yaratılan boşluğu proletaryanın düşüncesiyle doldurma bilinciyle hareket etmeyi merkez almayan yaklaşım proletarya adına, MLM adına, komünist parti adına bir OTORITE olabilir mi? Kesinlikle olamaz. Böyle bir bilinçten yoksunluğun tüm etkilerini, sonuçlarını kendi pratikimizde, savaşımımızda rahatlıkla görebiliriz.

Proletaryanın ideolojisi- politikaları maddi yaşama, maddi güce dönüşmek, dönüştürülmek zorundadır. Proletaryanın en ileri kesimi olan komünistler buna mahkum edilmişlerdir. Nasıl ki "İktidar uğruna mücadelede proletaryanın, örgütten başka hiçbir silahı yoktur" belirlemesi bizim için olmazsa olmaz öneme sahipse, örgütünde sınıf savaşımında düşüncelerini maddi bir güce dönüştürmesinden ve otorite haline getirmesinden başka seçeneği yoktur. Örgüt yani parti, temsil ettiği proletaryanın düşüncelerini yaşama geçirmek ve onu bir güç haline getirmek ve giderek politik iktidar almak için vardır. Ve bu ihtiyaçtan doğmuştur. Bu ihtiyaca yanıt olmayan bir örgütün, kendini buna şekillendirmeyen ve gerekli donanımına sahip kalmayan bir örgütün, bu ihtiyaca yanıt olması düşünebilir mi? Kesinlikle hayır. Aksi bir yaklaşım partinin işçi sınıfının milyonluk kitleleriyle bağını cismleşmiş ifadesi olduğunu bilmemek, kavramamak demektir. Parti, kitleyle cismleşmiş bir bağın ifadesiyse partili militanların, savaşçıların, organların, komitelerin, hücrelerin bu cismleşmiş bağ içindeki rolü ve önemini görmek ve buna uygun davranmak durumundayız.

Otorite denildiğinde anlaşılması gereken veya bizim anlattığımız bireyin otoritesi değildir. Yerine göre birey de bu otoritenin temsilcisi, uygulayıcısı ve koruyucusudur. Ancak bu esası değildir. Bütün değildir. Bütünün içindeki parçadır. Esas otoriteden anlaşılması gereken proletaryanın yani partinin politik ideolojik, örgütsel otoritesidir. Kurulması ve sürdürülmesi gereken budur. Bunun iki yanı vardır. Biri düşmana karşı olan yanı (ki bu şiddetle kurulur), ikincisi ise halkın üzerinde kurulması gereken otoritedir. (Ki bu da esasta iknaya ve bazı devrimci kurallarla sağlanır). Bu iki yan bir arada gitmek zorundadır. Aksi durumda düşmana karşı sürdürüldüğü bir otorite savaşında onu yıkabilir etkisizleştirebilir. Ancak sarsılan, yıkılan, etkisizleştirilen, düşmanın otoritesinin, yerine proletaryanın ve partinin otoritesini tesis edemeyen orada partinin otoritesinden düşüncelerinin maddi güç haline gelmesinden bahsedilemez. Orada söyle bir objektif durum şekillenir. Bir otorite boşluğu yaşanır. Ancak bu boşluğu kim doldurursa, orada etkin olan, otorite sahibi olan o olur. Ki böyle durumlarda tamamen burjuvazinin lehine olan durumlardır. Zira onun bir çok yönüyle kitleler üzerindeki ideolojik otoritesi devam etmektedir. Politik ve askeri olarak sarsılan otorite, ideolojik yanıyla bütünleştirilip partinin otoritesi haline getirilmeyorsa tüm emekler boşa gitmiş, tüm ürüler yeniden başka bir yöntemle düşmana sunulmuş olur. Evet düşmana sunmak... Üretilen ürünler toplamp sağlıklı ve rasyonel bir biçimde sınıf savaşımının, partinin ihtiyaçlarına sunulmuyorsa ve ortada bırakılıyorsa, işte ortada bırakılan bu ürünler böylelikle düşmana sunulmuş olur. Bu objektif, niyetlerden öte bir durumdur.

"Düşüncelerin otoritesinin gücün otoritesine dönüşmesi gerekir" doğru belirlemesi ne anlama gelmektedir? Öncelikle bu doğru belirleme parti için geçerlidir. Parti, parti örgütleri, hücreleri ve parti militanları böylesine bir otoriteye kavuşturulmuşlardır? Düşüncelerin kendiliğinden otoriteye dönüşmeyeceği açık olduğuna göre bunun tek bir yolu ve silahı vardır. O da partidir. Partinin politik, ideolojik, örgütsel otorite haline gelmesidir. Partinin, yaşamın her alanında, savaşın bütün cephesinde (ekonomik, politik, askeri, kültürel, sanatsal, hukuk, felsefe vb.) böyle bir otorite haline gelmesinin yolu hiç kuşkusuz her alanda burjuvazinin mevcut egemenliğine, otoritesine karşı uzlaşmaz bir savaşımın sürdürülmesinden geçer. Bu savaşım kitlelere mal edilmekle, kitlelere yeni bir yaşamın kurtuluşunun ve özgürlüğünün bilincini taşıyıp bunu onlarda maddi bir güç haline getirmekle mümkün olur. Aksi durumda ne parti bir otorite haline gelebilir nede burjuvazinin otoritesi kırılıp proletaryanın otoritesi kurulabilir. Sorun kitleler üzerinde proletarya partisi önderliğinde otorite kurma ve sürdürme sorunudur. Eğer "Yönetilecek kimse yoksa yönetici yönetici olmaktan çıkar. Önderlik edecek kimse yoksa önder önder olmaktan çıkar" ve gerçek anlamda partinin rolü işte tamda buradadır.

Şimdi partimiz ve tüm militanlarımız sınıf savaşımının bütün cephesinde bu bilinç ve sorumlulukla hareket etmelidir. Yaşamın tüm alanlarında, düşüncenin maddi güce dönüştürülmesini bireyden partiye, partiden bireye kadar bir çalışma tarzı olarak belirlemeli ve sürdürmelidir. Bugün hem sınıf savaşımının sorunlarına çözümler üretmek hem kitleleri savuşturmak hem de bu savaşım içinde partiyi her yönüyle donanımlı bir politik otorite haline getirmek için çalışma tarzımızı, savaşım tarzımızı düzeltmek, geliştirmek ve yenilemek durumundayız. Kitlelerden ve devrimci kitle mücadelesinden kopuk, ne bir komünist partisi varolabilir, ne kitleleri savuşturabilir, ne de bir devrimci politik otorite olabilir. Gerek gerilla savaşımı gerekse diğer alanlardaki savaşımızda bunun önemini bilince almalı ve tüm güçlerimizi, faaliyetlerimizi kitleleri yönetme, savuşturma, örgütleme ve onlar üzerinde otorite kurma biçiminde sürdürmeli. Ancak unutmayalım ki bu otoriteyi kuracak ve sürdüreceğ yegane güç ise otorite haline gelmiş Komünist Partisidir.

TUZLA İŞÇİLERİ BİR SALDIRIYI DAHA

"Keşke hergün k

İstanbul/Özgür Gelecek- Aralık 1994'ten beri direnişte bulunan Tuzla Organize Deri Sanayii'nde kurulu Cihangir Deri Fabrikası işçileri 5 Haziran 1995 Salı günü Tabak-San patronlarından Kamil ve Mithat adlı ortaklardan Kamil Uğur'un silahlı saldırısına uğradılar.

Altı aydır direnişte olan ve direnişin başından beri taşıdıkları umudu ve coşkuyu koruyan Cihangir Deri işçileri, fabrika önünde direniş çadırı açarak fabrikaya kimseyi sokmuyor. Cihangir Deri patronu hemen hemen 10-15 günde bir fabrika bekçilerini değiştirme bahanesiyle fabrikaya kaçak işçi sokmaya çalışıyor. Ancak işçiler kararlı bir şekilde patronun niyetini anladıklarından patronun bekçi değiştirme girişimlerine karşı çıkararak bunu boşa çıkarmakta.

İşçiler 3 Haziran günü, direniş çadırlarını bekledikleri sırada, jandarmalar gelerek, bekçi değiştireceklerini söylüyorlar. İşçilerin karşı çıkması üzerine o gün geri dönüyorlar. 5 Haziran günü jandarmalar tekrar, bu sefer daha kalabalık geliyorlar. İşçilerin fabrika önünde barikat kurması üzerine jandarmalar cop ve dipçiklerle işçilere vahşice saldırması sonucu bir işçi yaralanıyor.

Bu sırada, saldırı haberi diğer fabrikalara yayılmış ve tüm işçiler üretimi durdurarak direnişe geçmişti. Bunu hazmedeyen Tabak-San'ın patronlarından Kamil Uğur silahını çekerek fabrikanın penceresinden işçilerin üzerine ateş açmaya başladı. İşçilerin üzerine 2 şarjör kurşun boşaltan Tabak-San patronu ortamı iyice gerginleştirdi. Olay üzerine desteğe gelen diğer fabrikalardaki işçilerin önüne jandarmalar tarafından barikat oluşturuldu. İşçiler hareket geçerek iki jandarma barikatını aşmayı başardı. İşçilerin öfkesi karşısında jandarmalar sağa sola kaçıyorlardı. Barikatı aşan işçiler Tabak-San fabrikasını taşu tutarak camlarını yere indirdiler. Patronların ve onların egemenliğini koruyan jandarmaların bugüne kadar ki bitmek bilmez saldırıları deri işçilerinin sabrını taşımış, sınıf kimlikle, öfkeyle, kararlılıkla ilerliyorlardı. Hiçbir engel tanımıyorlardı. Coplu-dipçikli saldırı sonucu üç işçi ağır yaralandı.

Bu sırada direnişe geçen işçilerin sayısı 2 bini bulmuştu. Bir araya toplanan işçiler jandarmaların barikatlarını aşarak "İşçilerin katili patronağa devleti!" vb. sloganlarını haykırarak Aydınlı Köyüne doğru yürüyüşe geçtiler. Aydınlı Köy'de bulunan sendikaları Tuzla Deri İş'in

▼ Güzel günler uğruna verilen kavga soluksuz, dinginsiz, fakat bir o kadar da canlı, hayat dolu.

Politik birer sınıf savaşçısı olmak amacıyla Tuzla Deri'nin direnişçi işçileri. Ve diyorlar ki; "Tuzla İşçisi, Direnişin Simgesi!"

önüne gelen işçiler burada da bir süre saldırıyı protesto ettiler. Sendikayla bir değerlendirme yapan işçiler, 6 Haziran günü bütün organize sanayii'nde üretimi durdurma kararı alarak direniş yerlerine geri döndüler.

Ertesi gün (6 Haziran günü) sabahın erken saatlerinde işçileri getiren servis araçları durdurularak tüm fabrikalarda üretim engellendi. İşçiler iki noktada toplanarak patronların gelmesini beklediler. İşçilerin öfkelerinden korkan deri patronları fabrikalara ancak değişik yollarla ve işçilerden kaçarak girebildiler. İşçilerin arasında geçmeye çalışan bir deri patronunun arabası tekmenlenerek camları kırıldı.

İki noktada toplanan işçiler, "işçiyi kalkan elleri kıracağız!", "Birlik-mücadele-zafet!", "Kahrolsun faşist diktatörlük!" sloganlarıyla iki koldan Aydınlı Köy'e doğru yürüyüşe geçtiler. Ve bir noktada birleştiler. İşçiler saldırıdan dolayı sık sık jandarmayı yuhalıyordu.

Burada Deri İş Tuzla Şube Başkanı Musa Servi işçilere hitaben bir konuşma yaparak jandarmanın

saldırgan tavrını ve patronun iki yüzü politikasını teşhir etti.

Konuşmanın ardından alkış ve sloganlarla deri patronları demegin önüne gelen işçilerin önü 150 kişilik jandarma tarafından tel örgülerle çevrildi. Ayrıca, bölgenin jandarma bölgesi olmasına rağmen otobüs dolusu çevik kuvvet yığıldı. Fakat işçiler kararlılıklarını attıkları "İşçiyi kalkan elleri kıracağız!", "Ağa-patron devletini yıkaçacağız, halk iktidarı kuracağız!", "İşçi kıyımına son!" sloganlarıyla kolluk güçlerine gösteriyordu.

İşçiler tekrar sendikaların bulunduğu Aydınlı Köy'e doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca sık sık "Tuzla Faşizme Mezar Olaçak!", "Gelecek Ellerimizdedir!", "İşçilerin Katili Patron-Ağa Devleti!", "İşçiler Elele Demokratik Devrim!", "İşçi-Köylü Ordusu Katillerin Peşinde!" sloganları haykırıldı; marşlar söylendi; alkışlı protestolar yapıldı.

Sendika önünde toplanan kitleye Sendika Şube Başkanı Musa Servi ve Sendika Sekreteri Cemal Taşkın birer konuşma yaptılar. Yapılan konuşmaların ardından kitle yavaş

yavaş dağılırken direnişçi işçiler tekrar direniş çadırlarına döndüler.

Direniş çadırına dönen işçiler bir kez daha jandarma saldırısıyla karşılaştılar. Cihangir Deri Patronu Ergün Cihangir kitlenin dağılmasını fırsat bilerek yine bekçi değiştirme bahanesiyle jandarmayı işçilerin üzerine saldırdı. Bu saldırı sonucu jandarma zor kullanarak fabrikaya girip bekçileri değiştirdi. Bu saldırı sonucunda bir bayan direnişçi bayınlık geçirirken, sendika şube sekreteri Cemal Taşkın ve sendika şube yönetim kurulu üyesi işçi temsilcisi Ali Aslan jandarma tarafından gözaltına alındı. İşçiler arkadaşlarının serbest bırakılmaması halinde bütün herkesin oraya yığılacağını söylediler. Çok geçmeden saldırıyı duyan diğer işçiler fabrika önünde toplandılar, ancak, jandarma barikatını aşamadılar. Sendika yöneticilerinin Albayla görüşmeleri sonucu gözaltına alınan işçiler 1 saat sonra serbest bırakıldı.

Olaylar akşam saatlerinde sona ererken, saldırıya uğrayan direnişçi işçilerin yanında Tuzla Deri İş Şube Başkanı Musa Servi, Sekreteri Cemal Aslan ve desteğe gelen Yol İş 1

No'lu Şube Başkanı Ercan Atmaca, Tes-İş Şube Başkanı Şenol Altınsoy, Yönetimden Mustafa Özgül ve Tek Gıda-İş Sendikası yöneticileri vardı.

Direnişteki işçilere desteğe gelen sendikacılar, işçilere hitaben birer konuşma yaptılar.

YAŞLI BİR İŞÇİ; "PATRONA FEODAL OLARAK EN YAKIN, SINIF OLARAK EN DÜŞMAN BENİM"

Olayların durulmasından sonra direnişçi Cihangir Deri işçileri gece direniş çadırlarına çekildiler. Saldırıları karşı verdikleri direnişlerinin coşkusu sohbetlerine yansıyor, tartışıyorlar.

Aralarında değişik ulus ve milliyetlerden emekçiler var. İşçiler bu durumu "burda hepimiz beş dili biliriz; Arapça, Türkçe, Kürtçe, Boşnakça ve hatta İngilizce bile" şeklinde ifade ediyorlar. İşçiler, pratik yaşam içerisinde, direnişlerde, farklı ulus ve milliyetlerden ezilenlerin, işçilerin, çıkarının bir olduğunu ve bu nedenle birlikte mücadeleyle kurtuluşun sağlanabileceğinin bilincine varmışlar. İşçiler "Bizde ayırım yok. Altı aydır bir aile gibi yaşıyoruz" diyorlar.

İşçiler servisçilerini de örgütlediklerini coşkuyla anlatıyorlar; "O da bizimle birlikte savaşıyor" diyorlar.

İşçiler patronun fabrikasını bekleyen bekçilere öfke dolu. Onlara yemek vermiyorlar ve dışarı çıkmalarına izin vermiyorlar; direnişi kırmıyorlar diye. İşçiler "patronun köpekliğini yapan bizim gözümüzde hiçbir değer yoktur. Ayrıca fabrikayı bu iki ayaklı köpeklerin yanında dört ayaklı köpeklerde bekliyor. Ve onlara kilolarca et getirtiliyor. Ama patron o iki ayaklı köpeklerinden çok dört ayaklı köpeklerine değer veriyor. Köpeklerin aylık masrafı 52 milyon. Bu paralar bizim alınterimizden kesiliyor" diyerek tepkilerini dile getiriyorlar.

İşçiler "jandarma-polis, halkın güvenliğini sağlar" yalanına, yıllardır nasıl inandıklarını kendilerine kızarak anlatıyorlar.

Kendi güçlerinin üretimden gelen güçlerinin farkındalar. Şalterleri indirdikleri anda hayatın duracağını ve istedikleri an tüm organize sanayide üretimi durdurabileceklerini belirtiyorlar. Tabii bunda örgütlü güçle başarılabileneğinin bilincindedir. Sendikalarına ve sendikal önderliklerine güveniyorlar. Sendikal önderlikleri hakkında "Deri İş gibi işçiyi sahip çıkan başka bir sendi-

Tuzla deri işçisinin direnişi üzerine kısa notlar...

Kazlılaşma'de yaratılan deri işçilerinin direniş geleneği Tuzla'da da tüm güzelliğiyle devam ediyor.

Ezen-ezilen, sömüren-sömürülen, çelişkinin en açık şekilde yaşadığı Tuzla direnişi bir çok ilklere imzasını attı. Neydi bu ilkler, olumluluklar?

● 200 güne yakındır sürdürdükleri tutarlı direnişleriyle mücadelenin kısa vadeli değil, uzun soluklu olduğunu gösterdiler.

● İşçiler için dezavantaj teşkil edebilecek patronla feodal ilişkilerinin olması sınıf perspektifli sendikal önderliğiyle avantaja dönüştürüldü. Bir işçinin söylemiyle, "feodal olarak en yakını fakat sınıf olarak en düşmanı" oldukları açığa çıkarıldı, işçilere gösterildi.

● Direniş çadırları hayatta yaşam buldu. Birçok defa çadırları yok edilmeye, yıkılmaya çalışılsa da her defasında yeniden yeniden yaratıldı, direniş çadırları.

● Patrona, askere, polise karşı verilen dış mücadelede işçiler ilk defa birbirlerine bu kadar yakın oldular. Sınıf kardeşliğinde verdiği ortak duygularla din, mezhep, yöre farkı ortadan kalktı.

● Patronun, askerin, polisin işbirliğini ve buradan hareketle devletin kimin devleti olduğunu bilincine varıp mücadeleleriyle kitleler önünde teşhir ettiler. Bu anlamda egemen sınıfların tutunacakları, demagojik malzeme yapacakları hiçbir olgu kalmadı.

● Tuzla işçileri toplumsal olaylara seyirci kalmadı. Egemen sınıfların geniş yoksul işçi ve emekçi yığınları üzerinde estirdiği terör karşısında sınıf kardeşliğinin getirdiği duyarlılıkla üretimden gelen gücünü kullandı, protesto eylemlilikleri gerçekleştirdi. Kürdistan'daki kirli savaşa, 1 Mayıs ve Devrim Mahallesi katliamına, taşeronlaştırmaya, kendilerini direkt ilgilendirmedeği, halde özelleştirmeye, mezarda emeklilik yasanına, işsizleşmeye, gözaltı-

da kayıplara, infazlara her zaman hayır demesini bildi.

● Sınıf sendikacılığının ne demek olduğunu, üstlendiği misyonu ve görevleri belirgin şekilde kitlelere hissettirdi.

● Militan direniş ruhunu yaşama geçirdi. Jandarmayla, polisle, patronla savaşarak pasif eylemliliklerden çok radikal eylemlilikleri gündeme getirdi.

● Tuzla Deri İş Sendikası, direnişçi işçilerle bütünleşti. İşçilerin sendikalarına olan güvenleri sendikanın doğru kararları, sınıf bilinci, mücadelelerinde hep önderinde yer almaları ve sıcak ilişkileriyle gelişti, kuvvetlendi.

● Direnişçi işçilerin çevre yerleşim yerlerindeki halkla olan bütünleşmesi belli oranda sağlandı. Militan mücadeleleri Aydınlı Köy başta olmak üzere yöre halkıyla birlikte sahiplenildi. Eylemlerine katkılar günbe gün arttı.

● Evet bu anlamda Tuzla işçisi sendikalarıyla birlikte sınıf açısından

olumlu kazanımlar elde etti. Türkiye kamuoyunda gündeme gelen direnişlerde, eylemliliklerde Tuzla direnişçi işçileri, sendikası hep örnek gösterildi. Kazanımları, yarattıkları değerler anlatılmaya çalışıldı. Bu gelişmeler elbetteki sahip çıkılması, destek sunulması gereken olgulardır. Fakat şüde bir gerçek ki, sınıf kavgası, bilinci ve öğrettikleri her gün yeni yeni gelişmeler gösterir. İlkler imza atmak, sınıf bilincini geliştirmek, değerler yaratmak olumlu adımlardır. Şimdi zaman, atılan adımların devamını getirme zamanıdır. Yaşam ve mücadele içerisinde görülen eksiklikler ortaya çıkarılmaları, bunların giderilmesi yönünde çabalar sarfedilmeli, çalışmalar yapılmalıdır. Bir şeylerin misyonunun yüklenmek onunla ilgili görev ve sorumluluklarında beraberinde getirecektir kuşkusuz. Sınıf sendikacılığıyla kavgayı yükseltirken, ortaya çıkabilecek hataları, eksiklikleri, sorgulamalı, bunların yok edilmesi ve önümlüğe dönüştürülmesi için

kalıcı, çözümleyici mekanizmalar yaratmalıdır. Yaşamın doğası gereği herşey mükemmel gitmeyebilir. Hatalar ve eksiklikler süreç içerisinde yeniden yeniden ortaya çıkabilir. Fakat önemli olan eksikliklerimizin üzerine acimasızca, sorgulayıcı ve müdahaleci gitmektir.

Bu sorgulayıcılıkta ve müdahalede MLM bilimini kullanmak, enerjimizi, gücümüzü ve yarattığımız değerleri, kazanımları politik iktidar mücadelesine kanallize etmek ise başarımızın ve kurtuluşumuzun anahtarıdır. Bu anlamda, yapılması gereken, eksikliği giderilmesi gereken bazı şeyler vardır. Bunlara kısaca değinirsek;

● Açıktır ki Tuzla işçisi kavgası, sınıf kardeşliği, dayanışmasını en açık şekilde pratik yaşamın içerisinde, eylemlerde iliklerine kadar hissederek öğrendiler. Şimdi önemli olan teori ile pratigin birleştirilmesi ve hayata, kavgaya uyarlanmasıdır. İkisinden birinin eksikliği veyahut sırlığı, mücadelenin etkisini ve ger-

BOŞA ÇIKARTTI

"Kavgaya Olsa"

ka yok. Herhangi bir olay çıktığında sendikacılarımız bizden önce en önde varlar." diyorlar.

Yaşlı bir işçi, "patrona feodal olarak en yakın benim, ama sınıf olarak en düşmanı benim. Gerçekten evdeki yaşlı karyıda getiririm. Kariya 'gel senide götürüyüm, mücadele gör' dedim" diyor.

Bir işçi kendilerini coplayan, dipçikleyen jandarma ve komandoları göstererek "ben şimdi düşünüyorum, yarın çocuğumu askere göndereceğim, sonra onuda bana saldırtacaklar." derken, bir diğer genç işçi "bu devlete askerlik yapan ya aptaldır, ya da alçaktır" diyerek, asker ve polis teşkilatının sömürücü sınıfların beklentisini yaptığı gerçeğini dile getiriyorlar.

En son işçiler kararlılıklarını şu ifadelerle dile getiriyorlar: "İşverenin niyeti toplu sözleşmeyi engellemek, burdaki direnişi zamana yayarak etkisini kırmak. Ama 6 ay değil 6 sene de olsa buradayız, direneceğiz." ve direnişin güzelliğini şu sözlerle vurguluyorlar "keşke hergün kavgaya olsa!"

DERİ İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİNE BURJUVA BASINDAN CİRKİN SALDIRI

Deri işçilerine patronların ve jandarmaların her yönlü saldırısı devam ederken, komprador patronların yardağçılığını yapan burjuva basında, deri işçilerinin direnişlerine çirkince saldırmaktan geri durmadı.

Akşam gazetesi adlı işçi düşmanı, uşak gazete 8 haziran tarihli sayısında direnişle ilgili olarak yaptı-

ğı "her yerde hep aynı tahrikçiler" başlıklı haberde, deri işçilerini ve Deri-İş Tuzla Şubesi sendikacılarını "kışkırtıcı" "bölücü" diye lanse ederek, direnişin haklılığını ve etkisini kamuoyunda küçük düşürme ve kırma hesapları yapmaya çalışmaktadır.

Deri İş Sendikası Tuzla Şubesi'nce yapılan basın açıklamasında bu çirkin saldırı kınanarak şöyle denildi: "Asılsız, uydurma haber-yorumlarla hakkını arayan işçiyi ve işçinin hakkını savunan sendikayı kışkırtıcılıkla suçlamak hainliktir. Akşam gazetesi bu yazısı ile gazeteciliğin temel ilkesi olan tarafsızlık, doğruluk ve dürüstlük ilkesinden sapmıştır."

İŞÇİ TEMSİLCİLERİNİN EVLERİNE SİLAHLI SALDIRI

Bir taraftan patronların, jandarmaların saldırılarına maruz kalan işçiler ve temsilciler, diğer taraftan medyanın çirkin saldırılarını göğüslemeye çalışırken bu defada evler tarandı. 12 Haziran akşam saat 21.15 civarı Cihangir Deri işçisi Ali Asan'ın evi 34 KOS 67 plakalı arabayı kullanan üç kişi tarafından olmağken yine aynı saatlerde bu kez Deri-İş Tuzla Şube Başkanı Musa Servi'nin evi tarandı. Arabanın plakasının saptanmasına rağmen yapılan başvurularda emniyet yetkililerinin yanıtı ise "Boyle bir plaka kayıtlarda yok" şeklinde oldu.

Bunun üzerine Cihangir Deri işçilerinin direniş çadırlarının önünde kitlesel bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasına çeşitli sendika

ve kitle örgütlerinde destek bulundu. Burada konuşan Musa Servi, bu saldırıların sermayeyi korumak amacıyla yapıldığını belirterek, "Bu saldırılar sermayenin çıkarlarını korumak, toplu sözleşmelerimizi daha ucuz şekilde bitirmek, direnişlerimizi kırmak için gözdağı vermek amacıyla yapılmaktadır. Ama şunu bilmeliler ki, onlar saldırdıkça biz daha da artacağız" dedi. Direnişçi bir işçi ise, "Biz hepimiz birer Musa'yız, yurulamakla bitmeyiz, aksine çoğalırız. Gözümüzü kimse korkutamaz" dedi.

Bu gelişmeler yaşanırken deri işçileri 15 haziran günü patronları yeniden uyarmak amacıyla tam gün iş bıraktı.

BİR SALDIRI DAHA

Cihangir Deri işçilerinin 200 günü aşkın direnişleri devam ederken, işçiler 18 Haziran Pazar günü yeniden jandarma saldırısına uğradılar. Direniş çadırı yakıldı ve direnişçilerden 8'i gözaltına alındı.

Deri sanayindeki işçilerin pazar günü çalışmamasını fırsat bilen Cihangir Deri patronu sabahın erken saatlerinde, gönüllü korumaları jandarma eşliğinde fabrikadan mal çıkarmak için fabrikaya geldiler. Direnişçi işçilerin buna izin vermeyeceklerini bilen patron ve onun uşağı jandama önce işçilere saldırdı. Bir süre jandamayla çatışan işçiler gözaltına alındılar ve çadırları yakıldı. Aynı gün sendika başkanının çabaları sonucu gözaltına alınan işçiler serbest bırakılırken ertesi gün deri işçileri üretimi tamamen durdurdu. İşçiler fabrika önlerinde beklerken jandarma da organize deri sanayini abluka altına aldılar. Aynı saatlerde Tuncelililer Derneği'nce düzenlenen kır gezisine giden yaklaşık bin 500 kişilik kitle, deri işçilerine yönelik saldırıyı öğrenince destek ziyaretinde bulundular. Jandarma barikatı karşısında işçilerle uzun süre birlikte kenetlenerek sloganlarını haykırdılar. Ziyaretçiler, Deri-İş Tuzla Şubesi Başkanı Musa Servi'nin "teşekkür ederiz gezinize gidebilirsiniz" diyene kadardır işçilerinin yanından ayrılmadılar.

Yine aynı saatlerde YÇKM tarafından düzenlenen kır gezisine giden çok sayıda insan, saldırıya uğrayan deri işçilerine destek sunmayı beklerken, Tertip Komitesi'nin "programımız var", "biz gideceğiz" demesi üzerine arabalara binerek oradan ayrıldılar. Gazetemiz yayına girerken işçilerin iş bırakma eylemi devam ediyordu.■

Jandarmannın saldırısına uğrayan deri işçileri saldırıya protesto etmek için yine şalter indirip yürüdüler.

Tuzla deri işçisinin direnişi üzerine kısa notlar...

çek anlamda başarısını sekteye uğratır. Kısacası sendikaların önderliğinde yürütülecek olan siyasi eğitim çalışmaları son derece önemlidir. İşçilerin sınıf bilincine donanması yönünde yapılacak olan seminerler, toplantılar, siyasi çalışmalar, hem yürütülen kavganın gerçek anlamda hedefine oturmasını, hem eylemin başarısını, hem de işçilerin toplum içerisindeki çelişkileri ve çözümlerini ortaya koyabilmelerinde kolaylık sağlayacak ve MLM bilimi ışığında doğru bakış açısına sahip olacaklardır.

● Tuzla işçisi yaşadığı mücadele süreci boyunca çeşitli kazanımlar elde etti, değerler yarattı. Bu deneyimin kitlelere taşınması, işçilerin eğitimi, çevre halkıyla dayanışmayı güçlendirmek ve aynı zamanda Türkiye işçi sınıfına, ezilen, sömürülen sınıf kardeşlerine örnek teşkil edebilmesi ve bundan yararlanabilmesi için bir yayına ihtiyaçları vardır. Kitlelere ulaşabilmek, onlara Tuzla direnişi gerçekliğini anla-

tabilmek, kazanımlarını ve kavgalarını böyle bir yayınlara duyurabilmek verilen mücadelenin, harcanan emeğin sahiplenilmesinde, sınıf kardeşlerinin yaşananlardan dersler çıkarmasında son derece önemlidir, gereklidir. Lenin yoldaşında dediği gibi: "İşçiler için gazete değil, işçilerin gazetesi" olması ve işçilerin bu yayına yazı yazmaları, destek sunmaları, öneriler getirmelerinde duyarlı ve sahiplencilimalleri sağlanmalıdır.

● Patronun, devletin ve onun kolluk güçlerinin Tuzla işçisinin direnişinden korktukları su götürmez bir gerçekliktir. Bu anlamda acizleşen sömürücü sınıflar her türlü yöntemi sergiliyorlar. Baskı, işkence, gözdağı, tehdit derken şimdi de her zaman uyguladıkları bir yöntem haline gelen sivil faşistlerin çevre yerleşim bölgelerine yayılması ve çalışmaları alttan alta izlenmesi söz konusudur. Bu anlamda Tuzla işçisi ve yöre halkı uyanık olmalı, faşistlerin güçlenip saldırmalarını beklemeyen onları teşhir etmeli, gerçek yüzlerini ortaya çıkarmalıdır. Bu konuyla ilgili olarak bildiriler çıkarılmalı ve halk duyarlı kılınmalıdır. Saldırı durumunda ise Devrim, 1 Mayıs ve Nurtepe mahallelerinde yaşanan direnişler örnek alınarak, çıkarılan dersler ışığında tavrı sergilenmelidir.

● Sendika ve işçilerle birlikte yürütülecek kültürel faaliyetler (spor, müzik, tiyatro vb.), direniş anlarında direniş ve grevleri anlatan film ve dia gösterimi işçilerin hem moral üstünlüğünü sağlayacak hem de kavgayı canlı kılarak kitlelere ulaşmada etkin yollardan biri olacaktır.

"Tuzla işçisi, direnişin simgesi" bu şiarın gerçekliği gözler önündedir. Şimdi bunu daha da pekiştirmenin, işçileri sınıf bilimi doğrultusunda eğitiminin, politik birer sınıf savaşçısı olarak iktidar mücadelesinde safları güçlendirmenin zamanıdır.■

Özgürce

Bulut Çiçek

Korkak Polis'ten yurtdışı demokratlarına iyi bir ders ve taşın kerameti!

İnfazcı cellat Menzir, bir polis cenazesinde "yine nişangahta biz varız galiba" panigine ve bir türlü devrimcileri bitiremeye umutsuzluğuna kapılarak açtı ağzını, yumdu gözünü! Ne, "laikliğin arkasına gizlenen dinsizleri" bıraktı küfür etmedik, ne de içerde faşist zulumün yürütücüsü olduğu halde yurt dışında demokrat kesilenleri!

Sözde müslümanlığı kimseye bırakmayan, Atatürkçülüğü gübre yığınından çıkarıp yine parıldatmaya çalışan Menzir, doğrusu bütün şaklaban "demokrasinin vazgeçilmez kuruluşu" partilerin de desteğini aldı.

Faşist cellat ve işkenceci Menzir'in polis cenazesinde yaptığı konuşmanın birçok boyutu var elbette. Ama öncelikle sahte demokratlara, kıcı koltuk gördüğünde herşeyiyle yalavaçlaşanlara iyi bir ders olduğunu altını çizmek gerekiyor. Onlar tam bir bukalamun gibiler. Her renye ve kulğa girebiliyorlar...

Bu noktada Menzir doğru söylüyor; ya işkenceci olunur ya da demokrat! Sözde sosyal demokratlar ise, hem TC'nin yöneticisi ve dolayısıyla bütün katliamların, işkencelerin, zamların, hak gasplarının, köy yakmalarının gözaltında kayıpların ve yargısız infazların sorumlusudurlar, hem de sözde bunlara karşıdırlar. Nerede bir hak gaspı varsa, haksızlık, zulüm, işkence vb. orada haksızlığa uğrayanlara nasihat veren, yardımcı olacağını vaadeden CHP'li bakanları görüyoruz. Sanki hükümet eden kendileri değilmiş gibi!

Ama işte, zurnanın zırt dediği yer de burasıdır! CHP'nin hükümette oluşunun, koalisyonun CHP ile ısrarla sürdürülüşünün nedeni de budur. Onlar, halkın muhalefeti önünde set oluşturma; bir nalına bir mihuna vurma görünümleriyle halkı uyutma-oyalama rolünü sürdürüyorlar. Emekçi halkımız günden güne zaten bu gerçeği biraz daha görüyor. Menzir'in bunu dile getirişi ise, belki bir yandan "doğru"yu dile getirmek ve CHP gerçeğini göstermek oluyor ama aynı zamanda CHP'nin rolünü daha etkin oynamasına da zemin hazırlıyor. Onlar ucuz kahramanlık yapacak ve gösterişli peşevr çekecek olanağı elde ediyorlar. Demokrat-halkçı pozlara girmek için kullanıyorlar. Laf salatasıyla halkı aldatıyorlar. Hiçbirisi ne aşıktan ve mertçe tavrı geliştirdi, ne de istifa etmeyi düşündü. Kem-küm, kem-küm... Ve uşaklık sadakatiyle koltukta oturmaya devam! İşin bir yanı budur.

Diğer yanı ise, Menzir'in gemi azyaya almasıdır. Yani haddini bilmezliğini o derece ileri götürmesidir ki, artık sadece emekçi halklarımız karşısında değil, kendi göstermelik yasaları karşısında da pervasızlaşmaktadır. "Kral benim" demek, laf olsun diye söylenen anti-faşist sözlerle dahi tahammül gösterememektedir. Çünkü devlet, polis devleti olmuştur, kontrgerilla devleti olmuştur. Menzir'in bu kadar cesaretli (!) olmasının nedeni de budur.

Menzir cellatının, efendileri arasındaki çelişkide, bir tarafa sırtını dayayıp, cibilyetsiz CHP'ye saldırması sonuçta pek bir karşılık görmeyebilir. Yasaya uygundegildi tartışmaları, istifası istenecek-istenmeyecek gelişmeleri, arkasında Demirel'in mi yoksa başka kimin mi olduğu polemikleri ve çok daha öne çıkarılan Komando Ayyaz'ın Avrupalı üç bayan parlamentere "orospu" demesi olayları arasında bu durum kaynayabilir. Öyle de gözüküyor.

Ama, nasıl yaparlarsa yapsınlar, Menzir'in konumu ne olursa olsun, onlar da-biz de biliyoruz ki Menzir tarihin yargısından ve halkın adaletinden kurtulamayacaktır. Yapılan zulmün, işkencelerin, gözaltında kayıpların hesabını vermektense onu ne efendileri, ne de efendilerinin efendileri kurtaramaz!

Okmeydanı olaylarında TV'de izledim. Menzir'in bir yardımcısı, meğafonla eylemcilere uyarı yaptıktan sonra, kabadayıvari havalarda "ya dağılacaklar ya da hepsi içeri" diye talimat veriyordu. Buraya kadar görüntü onlar açısından flaşlı! Adam tam bir Türk polisi müdürü(!) Ama eylemcilere doğru polislerin arasında saklanarak ilerlerken kafasına yediği bir taşla film koptu!

Sanırsın ki şarapnel parçasıyla gövdesi kopmuş! Derinden ve acı bir Ahhh! çığlığı atarak yere yuvarlandı. Sızanmaya başladı. Eylemciler önünde polisler geri kaçarken yerdeki adam birden canlandı ve son hızla geriye kaçmaya başladı. Ve çığlık çığlığa; "beni kurtarın, hemen hastaneye yetiştirin" diye ağlamaklı bir halde arabaya kendini zor attı. Araba da bile gizlenecek yer arıyordu.

Kahraman polis, bir taşın kerameti üzerine gerçekliğini göstermişti. Batıl inancım yok ama, taşın da galiba bir kerameti var!

Köyleri yakılanlar haklarını arıyor

■ **İzmir/Özgür Gelecek-** Köyleri yakılarak göç ettirilen Mardin'in Ömerli ilçesi Kermet köylülerinden 8 aile, 19 mayısta İzmir İHD'ye başvurarak köylerinin yakılmasıyla ilgili açıklamada bulundular. Köylüler yakma olayıyla ilgili olarak "sabah erken saatlerde askerler evlere kimyasal madde atarak evleri ateşe verdiler. Bu arada Ahmet Bulut, Hüseyin Yılmaz, Rahim Kumru adlı üç genç korucular tarafından öldürüldü." dediler. Bu konuyla ilgili olarak İHD yetkilileri 23 Mayıs'ta İnsan Haklarından sorumlu devlet bakanına başvuruda bulundular ancak hiçbir cevap alamadılar. Konuyla ilgili olarak İçişleri Bakanlığına yapılan başvuruları sonuçsuz kalırken, İHD yöneticilerinin olayları yerinde inceleme istemleri de engellendi. Köyleri yakılan aileler olay aydınlatılmadığı ve sorumlular cezalandırılmadığı takdirde AİHK'na başvuracaklarını belirttiler.

Köylülere seçim oyunu

■ **Kastamonu/Özgür Gelecek-** Kastamonu'nun Tosya ilçesindeki 9 köy halkı, telefon santrallerinin 4 Haziran'da ara seçim yapılacak olan İnebolu'ya nakledileceği haberi üzerine topluca oturma eylemi yaptılar. **Kilkuyu** merkez köyüne bağlı 26 mahalle, 8 köy ve bu köylere bağlı 60 mezradan yaklaşık 1200 kişi 31 Mayıs günü Kilkuyu PTT binası önünde oturma eylemi gerçekleştirdiler. Jandarmanın yoğun olarak bulunmasına rağmen müdahalesinin olmadığı eylemde bir konuşma yapan Kilkuyu köyü muhtarı **Cemal Esentepe** halen 120 evin telefon beklediğini belirterek "bizim ihtiyaçlarımızı karşılamayan telefon santralinin İnebolu'ya, hem de seçim zamanı taşınmasının bir seçim oyunu olduğunu göstermiştir" dedi.

Valiliğe siyah çelenk

■ **İzmir/Özgür Gelecek-** Son zamanlarda İzmir'de HADEP'e yönelik baskılar artmaktadır. 29 Mayıs'ta HADEP il binasına molotof kokteyli atıldı. 1 Haziran Perşembe günü ise HADEP Karşıyaka ilçe başkanının evi izinsizce basılarak talan edildi. HADEP illegal bir kurummuş gibi kamuoyuna lanse edilmeye çalışılmaktadır. Bu saldırılar üzerine 5 Haziran pazartesi günü HADEP il ve ilçe yöneticilerinden oluşan 60-65 kişilik bir grup saat 15.00'da İzmir Valiliği'nin önüne siyah çelenk bırakarak HADEP'e yönelik saldırıları protesto ettiler.

Karakoç zılgıtlarla uğurlandı

■ **İstanbul/Özgür Gelecek-** Gözaltına alınıp katledildikten sonra Kimsesizler Mezarlığı'na gömülen Rıdvan Karakoç, zılgıtlarla ikinci kez toprağa verildi. Coşku törene binlerce kişi katıldı.

Altınşehir Kimsesizler Mezarlığına gömülen ve uzun uğraşlar sonucu çıkartılan daha sonra cesedi Özel Hayat Hastanesi'ne kaldırılan Karakoç, 3 Haziran günü saat 11.45'te buradan alınarak Devrim (Gazi) Mahallesi'ne getirildi. Devrim Mahallesi'nde onu uğurlamak için gelen kalabalık ve coşku bir kitleyle buluştu Karakoç. Kılınan öğle namazından sonra tabutu sarı-kırmızı-yeşil Kürt ulusal bayrağına sarılarak Cemevine getirildi. Bu arada İsmetpaşa caddesi üzerindeki kalabalık 10 binleri bulmuştu. Pankartlar açılmış, Devrim mahallesi yine sloganlarla yankılanıyordu. Sabah saatlerinde kurulmaya başlayan kortej uzadıkça uzuyor, emekçi mahallelerinin halkı akıyordu yine Devrim Mahallesine. Kortejin önünde "Şehit Namırın, PKK", "Topyekün imhaya

karşı, topyekün katılım. ERNK" pankartları açılmıştı. Arkalardan devrimciler-komünistler: TKP(ML), MLKP-K, DHKC, TİKB, Dev-Genç, Direniş... Ayrıca Partizan, Yeni Demokrat Kadınlar, Alinteri, Pir Sultan Abdal Dernekleri, SİPve Özgür Halk'ta pankartlarını dalgalandırıyorlardı. Ve cenaze elleri üzerinde kortejin önünde Gazi Me-

zarlığı'na yürüyüş geçti. "Şehit Namırın!", "Susma, sustukça sıra sana gelecek!", "Karıpların katili patron-aga devleti!", "Yaşasın partimiz TKP(ML)!", "Birlik, mücadele, zafer!", "PKK halktır, halk bura-

İSTANBUL HADEP 1. OLAĞANÜSTÜ KONGRESİ YAPILDI

Parlak yeniden başkan

■ **Kartal/Özgür Gelecek-** HADEP İstanbul İl Örgütü'nün 1. Olağanüstü Kongresi 11 Haziran günü Kadıköy Cafer Ağa Spor Salonu'nda yapıldı. Kongre sonucunda yapılan oylamada **Kemal Parlak** yeniden il başkanlığına seçildi.

Sabah saatlerinde MKM Folklor ekibinin gösterisiyle başlayan kongreye **Gani Nar** ve **Xanemir**'in türküleriyle devam edildi. Halayların çekilmesinden sonra açılış konuşmasını yapan HADEP İstanbul İl Başkanı **Kemal Parlak**, HADEP'in, HEP'le başlayıp bu noktaya gelmesini sağlayan demokrat, devrimci, yurtsever insanları cezaevlerindeki ve partiyi destekleyen bütün gençleri selamlayarak konuşmasını sürdürdü. Divan başkanlığı seçimleri sonucunda, **Ahmet Cihan** divan başkanlığına seçildi. Divan başkanlığı seçiminden sonra **Ahmet Cihan** bir konuşma yaptı. Cihan yaptığı konuşmada, bu partinin yasaklanması için baskı güçlerinin durmadan kirli oyunlar oynadıklarını, ancak bu baskı güçlerine karşı her zaman ayakta olduklarını söyledi.

Faaliyet raporunun okunmasından sonra konuklar ve delegelerin konuşmalarına geçildi. HADEP Genel Sekreteri **Bahattin Güner**, cumhurbaşkanının talimatlarıyla kendi partilerine komplolar kurulduğunu, ne zaman ülkenin başbakanı, cumhurbaşkanı kendileriyle ilgili birşeyler söylesen, ardından insanların yok edildiğini, katledildiğini, gözaltına alındığını söyledi.

BSP İstanbul İl Örgütü Başkanı **Erdal Kara**, Türk sosyalistlerinin Kürt sorununa karşı

duyarsızlığını dile getirerek "Türk sosyalistlerinin bu kongreye başı eğik gelmemesi mümkün değil" derken Maoistlerin ulusal soruna bakış açılarını görmezlikten gelerek esasta kendi gerçekliklerini ortaya koyuyordu.

Emek-İş Sendikası Genel Başkanı **Muzaffer Ünlü**'de, bu ülkede baskıyla hiçbir yere varılamayacağını belirterek "Özçelik-İş Sendikası'nın genel kurulunda Tansu Çiller'in konuşma yapması, HADEP kongresine hiçbir milletvekilinin gelmemesi yüzkarasıdır" dedi.

Parti meclis üyesi **Enver Karahan** konuşmasını Kürtçe yapmak isteyince divan başkanını yarıda buldu. Ancak Karahan konuşmasını Kürtçe olarak sürdürdü.

Çeşitli demokratik kitle örgütleri, sendikalar, gazete ve dergilerin mesajlarının yanı sıra cezaevindeki DEP milletvekillerinin mesajları coşkuyla alkışlandı. Kongre boyunca sık sık "Şehit Namırın!", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak!", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz!" sloganları atıldı. Daha sonra seçimlere geçildi. 594 delegenin oy kullandığı seçimlere, il yönetimine tek listeyle girildi. Yapılan seçim sonucunda **Dr. M. Kemal Parlak** yeniden il başkanlığına seçildi. Yönetim Kurulu asil üyeliklerine ise, **Ali Ekber Oğuz**, **H. Hayri Alkan**, **Ferhat Yeğin**, **Doğan Genç**, **Mahmut Can**, **Doğan Zengin**, **Cemile Gündoğan**, **Yüksel Kabağaç**, **Veli Mükyye**, **Necla Tanrıku**, **Duran Del**, **Arta**, **Öskün**, **Veli Haydar Çileç** ve **Yahap Aydoğan** seçildiler.■

Gecekondu yıkımı direnişle karşılandı

■ **İzmir/Özgür Gelecek-** Buca-Şahin Tepesi'nde 36 gecekonduyu yıkan devletin kolluk güçleri Narlıdere'de halkın direnişleriyle karşılaşmaları sonucu hiçbir ev yıkamadan gitmek zorunda kaldılar.

Buca-Şahin Tepesi'nde bulunan gecekondu evleri 28 Mayıs Pazar günü yüzlerce çevik kuvvet ve panzerlerle gelen yıkım ekipleri tarafından yıkıldı. Yıkım çevresi çevik kuvvetlerce sarıldı ve yıkım bölgesine insanlar yaklaştırılmadı. Şahin Tepesi'nde tamamen bir teslimiyet örneği gösteren insanların çoğu kendi evlerini kendileri yıktılar. Bunun yanında evleri yıkılırken dayanarak müdahalede bulunan kişiler polis tarafından tartaklanarak sürüklendi. Yıkım esnasında halktan 4 kişi dövülerek gözaltına alındı.

Büyükşehir belediyesi tarafından bir hafta önceden 530 tane gecekondu yıkılacağı Narlıdere'ye bağlı 2. İnönü Mahallesi'ne bildirildi. Bunun üzerine mahalle muhtarlığı dahil olmak üzere bir direniş komitesi oluşturuldu. Belediye ile diyaloga giren komiteye sadece 9 evin yıkılacağı söylen-

di!" sloganları yankılanıyordu yine Gazi varoşlarında ve uzaktan seyreden faşist cellatların kullaklarında. İsmetpaşa Caddesi'ni yine yazılamalar süslüyordu. Partizan güçlerde 500 kişilik bir korteje katılmıştı. Cenaze törenine ayrıca HADEP yöneticileri, İHD yöneticileri, Tüm Sağlık-Sen ve BSP'de katıldı.

Cenaze toprağa verilirken devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı ve mezarlığı zılgıtlar inletti. Cenazenin ardında MKM ve Yenigün müzik grupları çeşitli marşlar ve türküler okudular. Daha sonra kitle yürüyüşle tekrar cemevine döndü ve dağıldı. Partizan güçler de bu esnada yumrukları havada devrim andı içtiler.

Mahalleye giriş çıkışlarda kontrol yapan polis aralarında Mavi Radyo muhabirleri ve İstanbul Emekçiler Derneği üyelerinde bulunduğu çok sayıda kişiyi gözaltına aldı.■

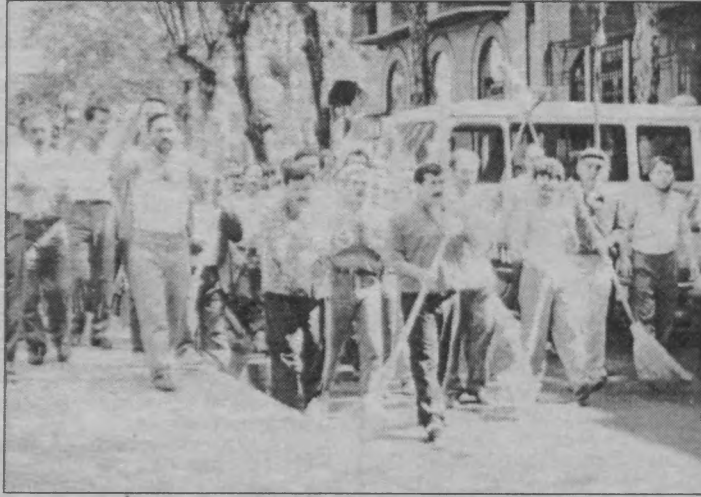
Eminönü işçisinin öfkesi kabarıyor

İstanbul/Özgür Gelecek Eminönü'nün ANAP'lı Belediye Başkanı Ahmet Çetinsaya tarafından 15 mayısta işten atılan 261 Eminönü Belediye işçilerinin direnişi 1 aydır sürüyor. Atıldıkları günün ertesi günü Eminönü Belediye Başkanlığı önünde çadır kurarak geceli-gündüzlü işlerinin geri verilmesi için direnişlerini sürdüren Eminönü Belediyesi işçilerine pek çok sendika, dernek, oda ve kitle örgütlerinden yoğun ziyaretler ve dayanışma mesajlarıyla destek sunulmaktadır.

İşçilerin karşısına çıkmaktan korkan ve görüşmelerden sürekli kaçan Çetinsaya işçilerin görüşme taleplerini zamana yarak direnişin etkisini kırmak ve işçileri yıldırma çalışmaktadır. Buna karşılık işçiler kararlı bir şekilde direnişlerini sürdürürken hergün değişik eylem biçimleri deneyerek devletin yetkililerini, patronları işlerinin geri verilmesi konusunda zorluyorlar.

Geçtiğimiz günlerde 32. gününü geride bırakan direniş boyunca çeşitli eylemliliklerde bulundular. DYP ve CHP işgali ardından, Ankara'ya çeşitli düzeylerde yetkililerle görüşmek üzere bir heyet gönderildi. Ancak görüşme yoluyla hiçbir şeyin hallolmayacağı işçiler tarafından bir kez daha görüldü. Ankara'da kendilerine bol bol vaatler veren ve her zaman olduğu gibi bu konuyla ilgileneceğini belirten yetkililerle görüşme sonucu bir kazanım elde edilemedi. Bunun farkına varan işçiler 13 haziran işlerinin geri verilmesi için belediyenin

▼ **Eminönü Belediyesi'nin faşist belediye başkanı Ahmet Çetinsaya'nın işçilere yönelik saldırısı 261 işçiyi işten çıkartmasıyla doruk noktasına ulaştı. 15 mayıstan itibaren direnişte olan belediye işçileri, işlerine geri dönene kadar eylemlerine devam edeceklerine kararlı olduklarını dile getiriyorlar.**

Edimekapı'daki Temizlik İşleri Müdürlüğü'nü işgal ettiler. İşgal eylemine burada çalışan 200 işçide iş bırakarak destek verdi. Direnişin sona ermesi yönünde baskı yapan ve işgalin bitirilmesini isteyen polis, işçilere coplu sopalı saldırıda bulundu. İşçilere gözdağı vermek, direnişi kırmak içinde sendikacılara yönelerek Genel-İş 7 No'lu Şube Başkanı Erol Ekici ve 3 sendika yöneticisini de gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar DİSK Genel Başkanı Rıdvan Budak'ın girişimleriyle ertesi gün serbest bırakıldı.

Saldırının ertesi günü Rıdvan

Budak'la birlikte sanatçı Zülfü Livaneli işçileri ziyarete geldi. Livaneli burada işçilere hitaben bir konuşma yaptı. 15 haziran da ise işçilerin coşkusu daha bir arttı. 15-16 haziran büyük işçi direnişinin yıldönümü olması nedeniyle daha bir anlam kazanan direniş, yine direnişte olan Şişli Belediyesi işçileri ve aynı gün greve tekrar çıkan Aras Kargo direnişçi işçilerinin ziyaretleri ve desteğe gelen Grup Yorum'un kavga türküleriyle, halaylarla, solganlarla coşkulu bir güne sahne oldu. Yalnız halkın değil turistlerinde ilgisini çekti.

Eminönü mahalleleri ve sokaklarını pislik götürüyor. Çetinsaya'nın taşeron işçi getirerek temizlemeye çalıştığı sokaklarda çöpler yığılıyor. Bu durumdan şikayetçi olan halk sinirlenerek, işçileri işten atıp bu duruma sebep olan Çetinsaya'ya küfür ile karışık bir şekilde tepkilerini dile getiriyorlar. Ancak bu tepkiyi pratiğe geçirmekte pasif kalıyorlar. Sorun tek tek yetkililerin sorumsuzluğu, adam kayırması ve etki alanındaki yerleri mafyaya ya da yakınlarına parselleyerek alınının teriyle çalışan işçiyi sokağa atması sorunu değil; sorun düzenin sömürücü, faşist niteliğinden kaynaklanıyor. Şu veya bu parti sorunu değil, binbir vadede işbaşına gelen, geldiği gün ise söylediklerinin aksine faşizan uygulamalarla işçiyememekçiye hertürlü zorbalığı, kötü yaşam koşullarını, hak gaspların reva gören düzenin anlayışı ve hayata geçirilişidir.

Ülkemiz, sosyo-ekonomik yapısı itibarıyla emperyalizme göbekten bağımlı kompradorlar ve feodal toprak ağalarının çiftliği durumunda. Özellikle de yerel yönetimlerde belli yerleri parselleyen patronların devleti, polisini ve çeşitli baskı aygıtlarını, medyasını kullanarak ezilen emekçi ve işçiyi iliklerine kadar sömürmektedir. Hakkını arayan en ufak bir ses duyduğunda da dipçikle, copla, kurşunla karşılayan mafyavari bir yönetimin kuruluş ve ezilenler cephesinde günlerce süren hak arama mücadelesinin zamana yayılarak etkisizleştirilmesi ve sonuçsuz kalması çokça yaşanıyor.

Bu sebeple birlik ve her şeyden önce örgütlü mücadele yükseltilmeli. Direniş diğer işyerlerindeki direnişlerle birleştirilmeli.

Eminönü Belediye işçileri ve örgütlü buldukları Genel-İş Sendika yöneticileri eylemlerinin, işleri geri verilene kadar devam edeceğini ve bu talepleri gerçekleştirmediği takdirde neler yapılacağını Çetinsaya'nın bekleyerek göreceğini söylüyorlar.

YDG'DEN DESTEK ZİYARETİ

Eminönü Belediyesi'nden atılan 261 işçinin belediye önündeki coşkulu direnişine Yeni Demokrat Gençlik'te yaptığı ziyaretle destek vererek işçilerin yanında olduklarını Eminönü varoşlarına haykırdılar.

31 Mayıs günü 14.00'te yaklaşık 25 kadar liseli YDG, Belediye işçilerinin arasında dövizlerini açarak "Eminönü işçisi yalnız değildir!", "İşçilerin katili patron-ağa devleti!" sloganlarıyla destek sundular. İşçilerin moralini daha da yükselten bu ziyarette işçilerin attığı coşkulu sloganlara eşlik eden YDG'liler proletaryanın yanında olduklarını gösteriyorlardı. İşçilerle kolkola halay çekerek çeşitli marşlar ve türküler söylediler; Eminönü işçilerine ve tüm Türkiye Proletaryasına. Daha sonra YDG'nin işçi sınıfının yanında olduğunu vurgulayan konuşmasının ardından ziyaret sona erdi. İşçiler yüzünde tatlı bir tebessümle el sallayarak uğurladılar YDG'lileri.■

Kaypakkaya eylemlerle anıldı

Haber Merkezi- TKP(ML)'nin kurucusu Önder İbrahim Kaypakkaya, katledilişinin 22. yıldönümünde TMLGB militanlarınca çeşitli bölgelerde yapılan etkinliklerle anıldı. 24 Mayıs 1995 tarihinde Adana'nın, Dağlıoğlu, Şakirpaşa ve Yeşilevler mahallelerinde yaygın bir şekilde "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağı", "İbrahim Yaşıyor, TIKKO savaşıyor!", "18 Mayıs'ı unuttuk, hesabını soracağız!", "İbolar ölmez!", "Yaşasın Halk Savaşı!" yazılmaları yapıldı.

Posta kanalıya elimize ulaşan TKP(ML) TMLGB imzalı açıklamada, ayrıca Adana Otagarda bulunan bir bankaya ait Bankamatik şubesine atılan molotofun teknik bir hatadan dolayı patlamadığı belirtildi.

TKP(ML) TMLGB imzalı açıklamada "ölümsüz önder İbrahim Kaypakkaya'yı anmak demek, onun kurduğu partimiz TKP(ML)'nin programını, yarattığı değerleri sahiplenerek, daha da yükselterek mücadele etmek

**İBO YAŞIYOR
TIKKO SAVAŞIYOR**

TKP(ML) TMLGB

demektir" denildi.

İSTANBUL

TKP(ML) TMLGB militanları tarafından İbrahim Kaypakkaya'nın resminin ve altından da "İbo Yaşıyor, TIKKO Savaşıyor" sloganı ile TKP(ML) TMLGB imzasının yer aldığı afişler İTÜ Maslak Kampüsü, YTÜ, İÜ Avcılar kampüsü ve MÜ Göztepe kampüsünde yaygın bir şekilde yapıştırıldığı gözlemlendi.

Elbistan'da polise öfke seli

Elbistan/Özgür Gelecek Maraş'ın Elbistan ilçesinde iki kadının polis tarafından kaçırılıp tecavüze uğramaları nedeniyle halk sokaklara döküldü. Olaylarda 1 kişi ölürken yaklaşık 4 kişi yaralandı.

Edinilen bilgiye göre; 1 Haziran günü Elbistan'ın Kızılcaoba mahallesinde oturan iki kardeş ile evli bulunan A.Y. ve M.Y. isimli kadınlara Hayrettin Cebioğlu ve Kamil Ermez adlı polislerce Gavurbağlar mevkiine kaçırılarak 3 gün tutulduktan sonra tecavüz edildiği bildirildi. 4 Haziran günü tecavüze uğrayan kadınların olayı anlatmalarını üzerine yollara dökülen halk, Çarşı Karakolu'nu basarak olayı protesto etti ve adı geçen polis memurlarının kendilerine teslim edilmesini istedikler. Karakol camlarının kırıldığı, bir polis aracı ve bir askeri jeepin yakıldığı protesto gösterisinde polis halka ateş açtı ve 1 kişi yaralandı.

Gösterilerin büyümesi üzerine kaymakam Şükrü Görücü'nün 21.30'dan itibaren sokağa çıkma yasağı ilan etmesine rağmen halk evlerine çekilme-yecek protestolarına devam etti. Bu arada Maraş Vali Yardımcısı helikopterle gelerek halkı ya-

▼ **Elbistan halkı üzerinde terör estiren, Elbistan polisinin iki kadına tecavüz etmesiyle, halkın polise olan öfkesi sokaklara taştı. Karakolun camları kırılırken, bir polis ve askeri araçta yakıldı. Tecavüzcü polislerin açığa alınması da halkın öfkesini dindiremeyince, polisler sokağa çıkamaz hale geldi.**

tırtırmaya çalıştıysada başarılı olamadı. Olaylar sırasında polisler geri çekilirken, ilçeye asker ve özel tim sevkıyatı yapıldı.

Ertesi gün ise polis tarafından durakta bekleyen Sütçü İmam Üniversitesi öğrencilerinin gözaltına alınıp Çarşı Karakolu'na getirilmesi üzerine harekete geçen halk karakolu basarak, öğrencileri polisin elinden aldı. Burada çıkan çatışmada polisin ateş açması sonucu 1 kişi ve 3 kişi de yaralandı.

İlçede gergin bekleyiş sürerken, Emniyet Müdürü Hüseyin Eren ile polis memurları Hayrettin Cebioğlu ve Kazım Ermez açığa alınarak savcılıkça sorgusuzca başlatıldığı, karakolun ve polis tekerleklerinin jandarma korumasında olduğu

öğrenildi. Halk, olayların başlama sebepleri olarak; son zamanlarda artan polis baskısı, işsizlik, geçim zorluğu ve toprak ağası olan DYP ilçe başkanı Halit Aslan'ı göstermekte.

Olaylardan sonra esnafın resmi polislerle satış yapmadığı bildirildi. Polislerin ihtiyaçlarını karşılamak için askerleri ve sivil polisleri kullandıkları belirtilirken ilçedeki emniyete ait tüm binalar jandarma tarafından koruma altına alındı. Kahramanmaraş Vali Vekili Hulusi Gülsen, ilçe merkezinde güvenlik görevinin bir süre askerler tarafından yürütüleceğini, polisin ise iç hizmet yapacağını belirtti.

Elbistan ilçesindeki olaylarda yaklaşık 5 milyarlık zarar meydana geldi.■

“İzaha muhtaç durumun yeni “açıklama”ları

46.

Karar için “açıklama”lar devam ediyor. “2. MK”nin kendi kendini veya herhangi bir üyesini cezalandırma yetkisi

yoktur” deniliyor. Doğrudur. Ancak yapılanlar gerçekten “MK çoğunluğu”nun anlatmaya çalıştığı biçimle mi sınırlıdır? 17 Nisan darbesiyle ülke ve dünya kamuoyuna yapılan açıklamada **Partiden atılan, hakkında ölüm kararları çıkarılan MK üyeleri ve OPK delegeleri değil miydi? Peki bu darbecilik değil midir?** Burada “MK çoğunluğu” bolca iradeden bahsediyor. Neden o zaman iradeye başvurmadı? Nitekim 14 Nisan '94 tarihli 3 sekreter imzalı “PÜ ve AÜ'lere” başlıklı yazı İRADE istiyordu. P içindeki sorunların darbeci ve komplocu anlayış tarafından kullanıldığı ve P'ye darbe yapacakları uyarısı ve PÜ'lerin ve AÜ'lerin Partiyeye sahip çıkması isteniyordu. (İsteyen herkes o yazıya yeniden bir baksın. Ve gerçekten başkaldırı mı, ayrılık mı ilan ediyor yoksa Parti içindeki sorunların boyutuna ve bu sorunların yine Parti içinde nasıl çözülmesi gerektiğine ilişkin mi?)

Evet bu kadar iradeden dem vuran “MK çoğunluğu”na sormak gerekir. Neden o gün iradeye gitme cesareti göstermeyip darbe yaptınız? Ve o günkü darbeciliğin nedenlerini ve uyguladığını neden görmüyorsunuz?

“MK çoğunluğu” basit bir popülizmle “Hatasına karşı liberal davranmayarak eleştirel yaklaşan MK'mızın bu davranışı son derece öğretici ve eğitici” diyor.

Sözde bu “özeleştiriyi”yle hata görülür mü? Elbette görülemez. Bu “MK” hatasını görmüş değil. Ve bu bakış tarzıyla da hatalarını göremez. Olan nedir? Kitlelerden, samimi, dürüst devrimcilerden gelen baskı sonucu alınmış kararlardır. Tamamen zorlamalara dayalı ve istenmeyerek, inanılmayarak alınmıştır. Tamamen kendi benmerkezci tutumlarının ürünü olarak yine kendilerini tarihin ve gelişimin bir yerine koyarak, her şeyi kendinden başlatıyor ve kendinde bitiriyorlar. Onlardan önce ve onlardan sonra hiçbir şey yaşanmamış ve yaşanmayacaktır. Böylesine bencil, benmerkezci ve statik bir düşünce sorunlara ve sürece sağlıklı bakabilir mi? Sorunların ve sürecin hatalarını bütünlüklü görebilir mi? Yapılan “özeleştiriyi” böylesine hastalıklı bir düşüncenin ve kişiliğin ürünü ise, o gerçek bir özeleştiriyi olabilir mi? Eğer hatasını görme bilincinde olsaydı “MK çoğunluğu” geçmişe gider, süreci değerlendirir ve sadece kendisine yapıldığı için değil, ama gerçekten yanlış olduğu için karşı çıkılır ve mahkum edilirdi.

Oysa “MK çoğunluğu” darbeci kliğin entrikalarını sadece sonuçları itibarıyla, özellikle de kendilerine yapıldığı boyutuyla ele almakta ve sorunu tamamen yüzeysel, aynı zamanda benmerkezci ve alabildiğine de pragmatist bir yaklaşımla açıklamaya çalışmaktadır. Esas hareket noktası ise yeni bir darbe-

inanmadan, içselleştirmeden ve samimi özeleştirisini vermeden, politik ideolojik temellerine inmeden bir şeyin savunulması kolay değildir. Savunulamaz. MLM bir bakış açısının ürünü değilse ve tamamen partinin, sınıfın ve devrimin çıkarları hesaplanarak belirlenmemiş ise bir olgu, her zaman “izaha muhtaç” olur ve açıklanamaz.

“MK çoğunluğu”na yapılmış olmasındır. Demek ki bunların mantığına göre bir şeye karşı çıkmak için ille de kendilerine dokunuyor olması gerekir. Aynı zamanda “MK çoğunluğu” bu kadar ilkel bir düşünüş ve davranışa sahiptir. Öbür taraftan da “MK çoğunluğu” esas itibarıyla politik-ideolojik ve örgütsel boyutuyla da tamamen darbeci atmosferin göbeğindedir. İçlerinden bazılarının şaşkınlıklarını bir yana bırakıp bazı doğruları ve gerçekleri görüyor olması fazla bir şey değiştirmiyor. Zira onlar henüz derinlemesine bir politik-ideolojik tahlil yapma bilincine erişmiş değiller. Öbür taraftan da darbeciliğin üzerindeki etkilerinden ötürü düşünce ve duyguları zapt-u rapt altındadır. Kendilerini ifade etmeleri yönünde geliştirdikleri bazı adımlar ise tipik darbeci, entrikacı yöntemlerle engellenmektedir.

“MK'mız.... kendi kendini Parti iradesine sunarak...” biçimindeki sözcük dizisi ise hiçbir anlam ifade etmiyor. Zira bu ne kendini “irade”ye sunmadır, ne de bir özeleştirmedir. Tamamen bir yanıltma ve alttan gelen baskıdan kurtulma çabasıdır. Eğer böyle olmasaydı darbeciliğin (kendilerine yapılmış olsa da) politik-ideolojik temellerini ortaya koyar ve bunun Partide nasıl geliştiği, nasıl uygulandığının samimi ve kapsamlı özeleştirisini yapıldı. Ancak siz onun samimiyetsizliğinin ürünü olan “Partiyeye karşı darbe yaparak saygısızlık yapmıştır” şeklindeki icillerini görüyorsunuz. Proletarya Partisini tasfiye ederek bölen, küçük bir “saygısızlık”! Tanrı daha büyük “saygısızlık”lardan korusun darbecileri.

Diğer yanıyla da siz onun (“MK çoğunluğu”) sorunlara politik-ideolojik yaklaşım mantığını ve kapasitesini görüyorsunuz. Onun MLM'den öğrenme, etkilenme seviyesinin açık ve somut durumunu görüyorsunuz. Bundandır ki ortada ne bir “özeleştiriyi” vardır, ne de samimiyet. Her yanıyla zorlama! Her yanıyla derme-çatma ve eğreti duran bir görünüm vardır. Bunun adı “özeleştiriyi” olabilir mi? MLM'lerin özeleştiriyi anlayışı nezaket kurallarına indirgenerek “saygısızlık yapmıştır” gibi gösterilip geçiştirilebilir mi? Sefaletin ucubeleştirilmesidir bu. Başka bir şey değil. Kimler inanıyor bu ucubeliğe?

Ucubelik sefaleti büyütüyor. Ve darbeci sefalet batıkça batıyor.

Bakın ne diyorlar:

“1- MK Partiyeye danışmadığı için darbecilik yapmıştır” ve peşinden de “darbe kelimesini gören mafya hizibi boğanın kırmızı renge olan aşkıyla hemen saldırıya geçerek ortalığı muazzam bir

demagojiyle allak bullak etmeye çalışıyor.. işte darbe yaptıklarını kendileri de itiraf ettiler’ diyorlar” dedikten sonra incilerine devam ediyorlar.

Şimdi bakalım. Biz sözkonusu yazımızda (Ö.G. 51 sayısı) ne demişiz? Darbecilik bir politika ve bir kültürdür. Küçük burjuva bireyciliğinin ben merkezci, anarşist davranışdır. Proletarya Partisi'ne, parti içi fikir mücadelesine ve işleyişine temel bakış açısının ürünüdür. Ve basit bir konu değildir. Sadece “Partiyeye danışmamak”la elbette darbe olmaz. Sadece danışmama anti-demokratik bir tutum olarak belirlenebilir. Ancak sorunu bu kadar basitleme basitliğine düşemeyiz. Zira yapılan basit “danışmama” değildir. Temel bir soruna ilişkin, temel işleyiş ilkelerine karşı yapılan ve sistemleştirilerek devam eden bir tutum ve düşüncedir. Bizim söylediğimiz budur. Görülmesi gereken de budur. Bu anlamda darbecilerin itiraf ettiği gayet açıktır. Sadece bir “darbe” kavramını geçiyor sözkonusu ifşaat kararlarında? Biraz ciddiyet olmayınca yazılanlar, çizilenler, söylenenler hiçbir anlam ifade etmez. Onlar bugün söylenir, yarın inkar edilir. Bugün yapılır, yarın sahiplenilmez. Şimdi yaptıkları da budur.

Karar 46'da; “MK” delegeleri yargıladı, cezalandırdı, MK kendine ceza verdi, işlenen suç Partiyeye açmadı, Partiyeye danışmadı, Parti iradesinin üstüne çıkmış, tüzüğü çiğnemiş vb. vb. kavramlarla darbeciliği itiraf ediyorlar. Ve bunun adına kendileri “darbecilik” diyorlar. Ama biz “bakın darbeciliği itiraf ettiler” dediğimizde “mal bulmuş mağribi” oluyoruz. Böyle politika yapılır mı? Bizce yapılmaz. Siz devam edin!

Biz diyoruz ki darbeciler kendi içinde de darbe yapmışlardır ve bunu itiraf etmişlerdir. Ve biz diyoruz ki, bu darbeci düşünce bundan sonra da darbeler yapacak ve yeni darbeciler yetiştirecektir.

Ortada “MK çoğunluğu”nuz tarafından itiraf edilen bir darbecilik var. Biz bunu doğruluyoruz. Ancak “MK çoğunluğu”nun darbeciliğe gerekçe yaptıkları tüm konular ve davranışlar-la aynı darbecilik 17 Nisan öncesi Partiyeye, MK'ya, OPK delegelerine, iradeye, hukuka, tüzüğe aynı biçimde darbe yapmadılar mı? Yapıldılar. Bizim söylediğimiz budur. Samimi ve dürüst bir biçimde ve tüm ön yargılarınızdan arınarak bir kıyaslamaya yaparsanız bunu görebilir, anlayabilirsiniz. Partinin bütününe süreçte yapıldı, bu kez de “MK çoğunluğu”na veya kendi içlerinde yapılmıştır. So-

run bu kadar açık ve nettir. Bunun demagojik boyutu da yoktur. Size yapılırca “darbecilik” başkalarına yapılırca “darbecilik” değil öyle mi? Bundan kurtulun! Ve darbeciliği itiraf ederken bütünü görmemek için zorlanmayın! Darbeci kliğin ne menem şey olduğunu söylediğimizde bize atış püskürüyorsunuz. İnanmıyorsunuz. Şimdi söylediklerimizin pratik uygulamalarıyla karşı karşıyasınız. Gerçekleri görme ve değiştirme cesaretsizliğinizi bir yana bırakın!

Öbür taraftan darbeci mantık tam bir kafa karışıklığının ve makyavelizmin batağındadır.

Bakın darbecilik tanımına, neler görürsünüz?

“1- MK Parti iradesine danışmadığı için darbecilik yapmıştır” diyerek “açıklama!”da tekrar tekrar ruhunu temizlemeye ve kitleleri inandırmaya çalışıyor.

Bir kaç paragraf sonrasında ise; “mafya hizibinin ‘darbeden’ kastı Parti iktidarını meşru olmayan yollarla ele geçirmek” dedikten sonra kendilerinin böyle bir darbe yapmadıklarını, zaten iktidarın kendilerinde olduğunu ve zorla iktidarın ele geçirilmediğini anlatmaya çalışıyorlar. Devamla, “Ki o tarihte zaten Maoistler MK'nde ve diğer parti organlarında çoğunluktaydılar. Ayrılık sonrasında ise zaten sadece Maoistler Partide kaldı. Bu açıdan bir darbe sözkonusu olamaz.” denilerek darbe hakkındaki ucubeliğini açıkça ortaya koyuyorlar. Birincisi; bu bayatlamış bir yaklaşımdır. İktidarın çoğu sende olabilir ama iktidardaki diğer bir kısmı ve Parti içindeki muhalefeti meşru olmayan yollarla partiden atmak, tüzük kurallarını, işleyiş, gelenek ve değerleri ayaklar altına alarak iktidarda at koşturmak için uygulanana da darbe denir.

İkincisi de; madem ayrılık sonrası “Maoistler partide kaldı”, peki yeni darbeyi kime yaptınız? Madem hepimiz Maoisttiniz, şu itiraf ettiğiniz “darbecilik” kime yapıldı? Yanıt verin! Ya siz baştan beri Maoist değilsiniz veya darbecilik sizin gibi “Maoistler” için bir hobidir. Yani hobileriniz arasında darbe yapma, tüzük çiğneme, danışmama, yargılama, cezalandırma, asma, kesme vb. vb. var. Ya da şöyle mi düşünelim; KP'nin işleyişinde artık sizin gibi “Maoistler” darbeciliği bir katkı olarak mı görüyorlar? Hangisi?

Anlaşılan bunların darbeden ne anladığı belli değil. Onlar “darbe” dediklerinde 12 Mart, 12 Eylül gibi darbeleri mi anlıyor? Ve kendilerinin bir “KP” içinde olduğunu unutuyorlar. Ve KP'lerde meşruluk ve gayri meşruluk nedir? Bunu bilmiyorlar.

BATIKÇA YALAN SÖYLÜYÖRLER, YALAN SÖYLEDİKÇE BATIYÖRLER

“...Parti içinde ayrılık yönünde ilk tavrı (ayrılık tavrını) alan... M. hizibi 14 Nisan da ayrılık ilan ediyor. Yani örgütsel bağımsızlığını kamuoyuna açıyor.” dedikten sonra da ayrılanlara darbe yapılmaz basitliğini öne sürüyorlar. Herkesin kendileri gibi gerçeklik-

"getirilmiş" darbencilik a battıkça batıyor!

ler hakkındaki duygularını yitirdiğini sanıyorlar. Bu yüzden de pervasızca yalan söylüyorlar. Oysa herkes bilir ki 14 Nisan '94 tarihli yazı "Tüm PÜ ve AÜ'lere ..." başlıklıdır. Ve tamamen Parti içine yöneliktir. Darbeciliğe ve dejenerasyona karşı **iradenin toplanmasını** isteyen öneri niteliğindedir. Ancak darbencilik Parti diye bir kavram tanımadığı için Partinin içinin veya dışının ne olduğunu da bilmemektedir. Onun dünyasında böyle kavramlara ve böyle bir işleyişe yer yoktur. Ona karşı bir şey söylenmiş mi, onun çirkinliklerine yönelen bir şey mi var? O buradan bakar meseleye... Bundandır ki, darbencilik (iktidarda olsun muhalefette olsun hiç sorun değil) Parti içindeki sorunlarda kendi darbeci yöntemlerini daha altı ay önce belirlemiş ve çeşitli bölgelerde belli seviyelerde de uygulamıştır. Böyle olunca İRADE istemi onlara göre "ayrılık" ve "bayrak açmak"tır. Oysa darbeci klik 18 Nisan 1994 tarihli "MK" imzalı ülke ve dünya kamuoyuna yayımladıkları ibret belgesiyle nasıl darbencilik yaptıklarını belgeliyorlar. Üstelik kendi "darbecilik" tanımlarına göre. Dikkatle bakalım.

"... P. MK bu suç unsurlarını Komünist yasalar ve kurallar çerçevesinde **yargılamak ve Partiden ve ordudan atılmasına karar vermek amacıyla toplantı düzenleme kararı almıştır.** Ancak... yargılanmaktan kaçmışlardır" (abç). Burada "PMK" dedikleri darbeci kliğin kendisini nasıl YARGI ve İRADE yerine koyduklarını görmek gerekir. Ve sormak gerekir: Hani "MK" kendi üyesini, OPK delegesini yargılayamaz ve ceza veremezdi? Hani "MK" Parti iradesine başvuracaktı?! Kendi "darbecilik" mantığınızla bir kıyaslama yapın ve yanıt verin! Ve "suç" dedikleriniz konusunda kendi dosyanızı açın, yeniden bir gözden geçirin!

Düşünün ki bir MK kendi üyesini ve üst organ (OPK) üyesini "**yargılamak**", "**cezalandırmak**" ve her şeyin de ötesinde "**Partiden**" hatta "**ordudan**" ATMAK için toplantı yapmayı(!?) kararlaştıracak. Ve böyle bir "MK" bırakalım darbeci olmayı, Partiye küçük bir "saygısızlık" bile yapmış olmayacak. Aksine böyle bir "MK" Maoist olacak! Pes doğrusu! Bu çifte standarta, bu eklektizme, bu makyavelizme, bu samimiysizliğe, bu ucubeliğe pes doğrusu! Bu sözlerimiz darbeci kliğin ucubeliğine değil elbet. Onlara bir şey söyleme kaygısında değiliz. Ancak gerçekler hakkında henüz duygularını yitirmemiş olanlara pes doğrusu!

Peşinden de "... Toplantıya gelmediler, biz de attık" diyeceksin. Sonra da "onlar zaten 14 Nisan'da ayrılmışlardı" diyerek kendi sefaletini, yalancılığı kanıtlayacaksın...

Ne diyelim? Ucubeliğin biçimi hakkında bir tarifte bulunulabilir mi? Bulunulamaz!

"MK çoğunluğu" kendisini yargılayan ve cezalandıran darbeci kliğe sözde tavrı söyleyor. Ve kendilerini yargılayıp cezalandırdıkları için haklı olarak "darbeci" diyor. Ama öbür taraftan 17

Nisan öncesi MK üyeleri ve OPK delegeleri daha toplantı yapılmadan ve üstelik de sorgusuz-sualsiz yargılıyor ve cezalandırıyor. Toplantıya ise "atma" amaçlı düşünüyor ve gelmedikleri (!?) için de atılıyorlar. Evet sorulm: Bırakın bunun adına darbe demeyin, başka bir şey deyin! Küçük de olsa bu "saygısızlık" olmuyor mu acaba? Ne diyelim? Tanrı müstehakını versin...

Bir başka yerde darbeci mantık şunu söyleyerek ne kadar a-politik olduğunu bir kez daha ortaya koyuyor.

"Öyleyse 46. kararda geçen darbe kim karşı yapılmış!"

"Bu kararda özeleştirme konusu olan **darbeci tutum (bç) tamamen Mafya hizibinin P'den ayrılışından sonraki**

tıklarını kabul ediyorlar" diye ne bir düşünce var, ne de anlatım. Aksine biz darbeci bir mantığın kendini tekrarladığını ve bundan böyle de tekrarlayacağını belirtmişizdir. Ve bunu da yeni söylemiyoruz. Darbeciliğin kendini itirafı zaten onun söyleminden öte yaptığı ve yapılanlardır. Bunun bize veya başkasına yapılmış olması birşeyi değiştirir mi? Hayır! Sorun mantığın, kültürün ve ideolojik şekillenmenin sorunudur. Yoksa bir-iki uygulama veya sonuç değildir. Bu anlamda da "MK çoğunluğu" veya onu doğrulayanların kendi darbenciliklerini kendilerine yaptıkları için seviniyorlar ve bundan da duygularını tatmin etmeye uğraşıyorlarsa, bu tamamen onların zavallılığıdır. Bi-

Darbeci klik 18 Nisan 1994 tarihli "MK" imzalı ülke ve dünya kamuoyuna yayımladıkları ibret belgesiyle nasıl darbencilik yaptıklarını belgeliyorlar. Üstelik kendi "darbecilik" tanımlarına göre. Dikkatle bakalım.

"... P. MK bu suç unsurlarını Komünist yasalar ve kurallar çerçevesinde **yargılamak ve Partiden ve ordudan atılmasına karar vermek amacıyla toplantı düzenleme kararı almıştır.** Ancak... yargılanmaktan kaçmışlardır" (abç). Burada "PMK" dedikleri darbeci kliğin kendisini nasıl YARGI ve İRADE yerine koyduklarını görmek gerekir. Ve sormak gerekir: Hani "MK" kendi üyesini, OPK delegesini yargılayamaz ve ceza veremezdi? Hani "MK" Parti iradesine başvuracaktı?! Kendi "darbecilik" mantığınızla bir kıyaslama yapın ve yanıt verin! Ve "suç" dedikleriniz konusunda kendi dosyanızı açın, yeniden bir gözden geçirin!

Düşünün ki bir MK kendi üyesini ve üst organ (OPK) üyesini "**yargılamak**", "**cezalandırmak**" ve her şeyin de ötesinde "**Partiden**" hatta "**ordudan**" ATMAK için toplantı yapmayı(!?) kararlaştıracak. Ve böyle bir "MK" bırakalım darbeci olmayı, Partiye küçük bir "saygısızlık" bile yapmış olmayacak. Aksine böyle bir "MK" Maoist olacak! Pes doğrusu!

döneme ilişkindir. (bç) Nedeni ise: MK'nın gelişen olaylarda P. iradesine başvurmadan karar almasıdır. Yani, bazı **hayati derecede** önemli konularda P. iradesi yerine **MK'nın** organ olarak **tavir takınmasını**, P. iradesine karşı darbeci bir tutum olarak telakki etmektedir." (bç)

İsrarla ve defalarca tekrarlanan şey ve darbeci ruhunu temizlemeye çalıştıkları nokta şudur: Biz size değil, kendimize darbe yaptığımızı söylüyoruz. Siz boşuna sevinmeyin! Size yaptığımızı kabullemeyin! Evet. Kendilerine darbe yapmayla övünüyor, buna sarılarak pisliğinden arınacağını sanıyor. Oysa daha da kirleniyor.

Öbür taraftan darbeci klik bizim de kendileri gibi a-politik, eahl ve ucuz politika yapacağımızı sanıyor. Bizim söz konusu yazımızda "bize darbe yap-

zım böyle bir sorumuz yok.

Özellikle "MK çoğunluğu", "darbeciliğin" yeni mimarları, samimi ve dürüst insanlar baştan itibaren; ticaret konusunda, MK üyeleri, OPK delegeleri, OPO üyeleri vd. organlarda darbencilik nasıl yapıldığını ve bundan da öte nasıl bir mantık silsilesinin P'de yaşatıldığını görmeleri için o sürecin (darbe öncesi, darbe dönemi ve sonrası) ibret belgelerini bir kez daha okumalılar. İtiraf ettikleri darbenin politik-ideolojik ve örgütsel kökleri neredeymiş, nasıl ortaya konulmuş onu görsünler. Görsünler ki kendilerine yapılacak yeni darbeler hazır olsunlar. Yoksa sabah erken kalkanların darbesinden kurtulamayacaklardır. Zira her kültür, her davranış kendi geleceğini bugünden yaratır. Darbecilik de öyle...

"2- MK'nın kendi kendisini veya

herhangi bir üyesini cezalandırma yetkisi yoktur." denilmektedir.

Bu doğru. Şimdi yapılanlara bakın. Yukarıda anlattık. OPK ve MK üyeleri yargılanmış ve partiden atılmak üzere toplantıya çağırılmış (!?) 18 Nisan tarihli ibret belgesinde anlatılıyor. Kendi kendilerini de tamamen aynı mantıkla, aynı kültürle yargılayıp cezalandırmıyorlar mı? Fark nerede? Bu mantığın MLM'lere veya size uygulanması neyi değiştiriyor?

"3- MK üyeleri hakkında P. üyeleri görüş belirtsin."

Darbencilik etkisinden kurtulamayan "MK çoğunluğu" böyle bir düşünceyle de darbencilik telafi etmeye çalışıyor. "Özeleştirme" yaptığını göstermeye çalışıyor. Sadece sonuç itibarıyla bakıldığında olumlu gibi görünen bu tutum, aslında, bir yanıltma ve sürecin bütünlüklü darbencilik bir döneme indirgeme ve bu anti MLM anlayışı bir "saygısızlık" derekesine indirgiyerek durumu ve suç hafifletme çabasıdır.

Gerçekler hakkında duygularını yitirmemiş insanlar sormazlar mı? 17 Nisan darbesi öncesi MK üyeleri ve OPK delegeleri hakkında neden P. iradesine gitmedin? Bir an onların suçlu olduğunu kabul edelim. Neden kendini irade yerine koydun? Neden "yargıladın", neden "cezalandırdın", neden OPK kararlarını çiğnedin? Neden bu "suçluları" Proletarya Partisi'nin hukuku, iradesi, tüzüğü çerçevesinde yargılamadın? İşte sorunun esası buradadır. Şimdi yaptığın onca darbeden ve entrikadan sonra hiçbir şey olmamış gibi "P üyeleri görüş belirtsin"le sorun geçiştirilmeye ve özünden saptırılmaya çalışılıyor. Bu sorun bu kadar basit mi? Bu kadar basit bir düşünüşe sahip olabilir mi insan? Ve böyle gayri ciddi, samimiysiz bir yaklaşımla, darbencilik ne kadar MLM düşmanı bir çizginin, zararlı bir çizginin sonucu olduğu görülebilir mi? Ve bu çizginin yapıldığını iddia ettiği "özeleştirme" gerçekten bilimsel ve samimi bir özeleştirme olabilir mi?

Sonuç olarak; "Hizip başlarına P. saflarına dönmek yasak mı?" biçiminde sordukları soruya verdikleri yanıtlar ise tam bir kafa karışıklığı ve tam bir ideolojik yıkımın ürünü. Önceki yazımızda belirtmiştik. Ve bunlar bu mantıkla Türkiye'deki tüm "komprador burjuvazinin uşakları"na, "kontra eğilim"lere saflarına katılma çağrısı yaparlarsa şaşırmasın. Onları hatalarından arındırarak P'nin "geniş" saflarına katacaklar! Yukarıda ideolojik yıkımdan bahsettik. İşte sonuçları böyle oluyor. Tüm kavramlar kirleniyor ve karmakarışık ediliyor. Sonra da altından çıkılamıyor.

Zorlama, zorlama... Yine sonuç yok. Burada birileri kızacaklar. Ama kullanılan kavramlar onların kendi kavramlarıdır ve bizim için kullanılmışlardır.

Bu kafa bakın ne hale geliyor. Ve gi-deceği yeri gözlemleyin. Her yönüyle "izaha muhtaç duruma getirilmiştir" ve mevcut durumları budur. ■

Şişli Belediyesi'nde işçi kıyımı

İstanbul/Özgür Gelecek- 2 Haziran 1995 günü, Şişli Belediyesi'nde çalışan 363 işçi, belediye başkanı Gülay Atıg tarafından İş Kanununun 13. maddesi ile TİS'nin 32. maddesine dayanılarak işten atıldı.

Şişli Belediye Başkanı Gülay Atıg'ın emriyle Belediye-İş Sendikası'na üye 363 işçinin işine son verilmesini kınamak, atılan işçilerin işe alınmasını sağlamak amacıyla toplam 900 işçi 5 Haziran'da iş durdurarak eyleme başladı. Bu olaydan sonra Şişli Belediyesi'nde çalışan 200 işçi daha işten atıldı. İşten atılan toplam işçi sayısı 563'e yükseldi.

İşten atılmaya karşı eyleme başlayan işçiler aynı gün Şişli Belediyesi Temizlik İşleri Garajında toplandılar. Burada atılmaya karşı takınılacak tavır konusunda işçilere açıklama yapan Belediye-İş Genel Örgütlenme Sekreteri Hıdır Bal, eylemlerinin amacının atılan işçileri işe geri döndürmek olduğunu belirterek "Ya 900 kişi işe başlatılır ya da 900 işçi di-

reniş yapar. Bunun başka çaresi yok" dedi.

İşçilerin direnişini kırmak amacıyla Şişli Belediye Başkanı Gülay Atıg temizlik işlerini taşeron bir firmaya verdi. Taşeron firma çöp toplama işlerini polis denetiminde yapıyor.

İşten atılan işçiler çöplerin toplanmaması ve bunun belediye yönetimi üzerinde bir baskı uygulaması için direnişe geçtikleri andan itibaren bazı iş araçlarına el koydular.

Şişli işçileri atılmaya karşı çöp araçlarını engellemek için 4 Haziran'da Okmeydanı Temizlik İşleri'nin önüne geldiler. Ancak buradaki temizlik araçlarının kaçırılması üzerine, işçiler Piyalepaşa'daki atölye önünde bulunan araçların çıkışlarını engellemek için burada toplandılar. İşçiler yaptıkları açıklamada, atılmalarının siyasi olduğunu, gerici-faşist kadrolaşmayı sağlamak amacıyla yapıldığını ve yerlerine MHP'lilerin alınacağını söylediler.

Polis, önceleri işçilere müdahale etmezken, Gülay Atıg'ın, çöp arabalarını çıkarttırmak için gelmesiyle durum değişti.

▼ **Şişli Belediyesi patroniçesi Gülay Atıg, belediyedeki gerici-aşist kadrolaşmayı sağlayabilmek için 563 işçinin işine son verdi. İşçiler bu saldırıya karşı direnişe geçti. Ve haklarını alana kadar direnmekte kararlı olduklarını belirtiyorlar.**

İşçiler, Gülay Atıg'ın kendileri ile görüşeceğini zannederken, Atıg, işçilerle görüşmeyi kabul etmedi. Ve Arabasıyla içeri girmek isteyince işçiler buna mü-

dahale etti. Bunun üzerine polis müdahale eden işçilerden bazıları gözaltına alındı. Gülay Atıg içeri girdikten sonra gözaltına alınanlar serbest bırakıldı. Çöp

arabalarının polis eşliğinde dışarı çıkartılmaya çalışılmasına işçiler engel olmak isteyince polis tarafından coplanarak arabalar dışarı çıkartıldı. Polisin bu saldırısına işçiler, "Haklıyız Kazanacağız!", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz!" sloganlarıyla cevapladılar.

10 Haziran günü temizlik işleri binasının arkasından sinsiçe dalan polisler, işçilerin el koyduğu araçları çalmaya çalıştılar. Bunun üzerine işçilerle polisler arasında çatışma çıktı. Çatışma esnasında polisler bazı işçilere silah çekerek, işçileri tehdit ettiler. Daha sonra polisler birkaç aracı kaçırırken 9 işçiyi de gözaltına aldılar. Gözaltına alınan 9 işçi 12 Haziran'da çıkarıldıkları mahkemeye serbest bırakıldılar.

Şişli Belediyesi işçilerinin bu haklı direnişleri semt ve mahalle sakinleri ile muhtarları tarafından desteklenmekte. Çöpleri toplamak isteyen taşeron firma işçileri, mahalle halkı ve muhtarlar tarafından engellenmektedir. ■

TÜM-BEL-SEN'den kınama

▼ **Belediye iş kolunda örgütlü bulunan Tüm Bel-Sen İstanbul şubeleri, belediye patronlarının, kendi sendikal örgütlülüklerini tasfiye amaçlı üyelerine yönelik çeşitli saldırılarını, yaptıkları kitlesel basın açıklamasıyla protesto ettiler.**

İstanbul/Özgür Gelecek- Belediye çalışanlarının örgütlü olduğu Tüm Bel-Sen İstanbul Şubeleri 14 Haziran Perşembe günü İstanbul Büyükşehir Belediyesi önünde yaptıkları basın açıklamasıyla, belediyele-

rin, Tüm Bel-sen'in örgütlülüğünü dağıtmak için uyguladıkları baskıları protesto ettiler. Ardından da İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne Toplu İş Sözleşmesi (TİS) çağrısında bulundular.

Saat 12.30'da yapılan basın açıklamasında Tüm Bel-sen'in 6 şubesi adına konuşan Tüm Bel-Sen Şişli Şube Başkanı **Vahit Gören**, Tüm Bel-Sen'in örgütlü bulunduğu belediyelerin bir çoğunda, üyelerine karşı açık bir saldırı kampanyası başlatıldığını belirterek, 27 Mart '94 yerel seçimlerinden sonra belediye yönetimlerinin sendikacı kamu çalışanları üzerindeki baskı politikalarının doruk noktasına ulaştığına dikkat çekti. **Gören**, özellikle Eminönü, Bağcılar, Bayrampaşa, Güngören, Üsküdar, Beykoz, Tuzla, Pendik, Ümraniye, Beyoğlu, Kağıthane, Şişli ve Sarıyer belediyelerinde tasfiye girişiminin yaşandığını, belediye yöneticilerinin sendikacı çalışanlara baskı yaparak işveren yanlısı Bem-Bir-Sen'e üye olmaya zorladığını dile getirdi. Ayrıca, bu tasfiyeci faaliyetin sonucunda, üyelerinin bir çoğunun yetkilerinin ellerinden alındığını, sendikal örgütlenmede aktif olan üye ve yöneticilerin sürgün edildiklerini ve istifaya zorlandıklarını kaydetti. **Gören**'in konuşması sık sık çalışanların "Yaşasın Sendikal Mücadelemiz!", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz!", "Birlik, Mücadele, Zafer!", "Toplu Sözleşme Hakkımızla, Grev Silahımız!" sloganlarıyla kesildi.

Basin açıklamasının ardından Tüm Bel-Sen 1, 2, 3, 4, 5 ve 6 No'lu Şube başkanları ve Genel Merkez yöneticileri Toplu İş Sözleşmesi çağrısı içeren metni, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı R. Tayyip Erdoğan'a vermek amacıyla başkanlık makamına gittiler. Ancak başkanın bulunmaması yüzünden çağrı metni Özel Kaşem Müdürü Cefal Yazarlı'ya verdiler. ■

ARAS KARGO İŞÇİLERİNE Faşist saldırı

İstanbul/Özgür Gelecek- Bindiği gibi '94 yılının son aylarında sendikalaşma mücadelesi veren Aras Kargo işçileri 4-4.5 ay bir direniş yaşamış ve patronun faşist saldırılarını göğüslemişlerdi, ancak çeşitli nedenlerden dolayı direniş sona ermişti.

Son gelişen olaylardan ve aylarca verilen sendikalaşma mücadelesinden galip çıkan Aras Kargo işçilerinin örgütlendiği Nakliyat-İş Sendikası'nın yetki almasıyla birlikte tekrar direnişe geçilerek 15 Haziran günü grev kararı fabrikanın kapısına asıldı.

Ancak bu grevle birlikte işçilerin kararlı mücadelesini anlayan haksız konumdaki patron da hemen harekete geçerek eskiden olduğu gibi ne idüğü belirsiz mafyavari adamlarını toplayarak grevin ertesi günü işçilere saldırttı. Taşlı sopalı saldırı

sonucu Nakliyat-İş Sendikası Genel Sekreteri **Zeki Olgun** ve Genel Mali Sekreteri **Hamdi Yılmaz** yaralandı. İşçilerin grev önlükleri yırtılarak kanlar içinde bırakıldı. Tabi bu saldırı işçileri yıldırmadı. Ertesi gün grevde olan işçilere 10 işçi daha katıldı. Nakliyat-İş Genel Sekreteri **Zeki Olgun** alınan grev kararına ilişkin; "İşveren buradaki insanları hala ortaçağ köleleri gibi çalıştırma anlayışını bir türlü terk etmedi. Bunun üzerine TİS görüşmelerimiz uyuşmazlıkla sonuçlandı. Arkasından grevimizi ilan ettik. Önemli bir günde ilan ettik. Çünkü Türkiye işçi sınıfı 15-16 Haziran'da parabalalarının anti-demokratik uygulamalarını yürürlükten kaldırttı hemde varlığını dosta düşmana ispatladı." dedi.

Tüm Haber-Sen'e katapma

İstanbul/Özgür Gelecek- Ekonomik, siyasi olarak tıkanma noktasına gelen devlet, kendine muhalif olan herşeye şuur-suzca saldırıyor. Bundan en çok nasibini alan yerlerden biri de DKÖ'ler ve sendikalarıdır. Devlet, meşruluk temelinde yıllardır varolma mücadelesi veren sendikaları, yasalara aykırıdır diye bir bir kapatmaya çalışıyor. Tüm Yargı-Sen'den sonra Tüm Haber-Sen'de kapatıldı. Sıra diğerlerinde.

Tüm Haber-Sen kapatma tavırını protesto ederek 2 Haziran günü basın açıklaması yaptı ve sendikalarını savunacaklarını ilan etti.

Ama aynı Tüm Haber-Sen, kampanya yürüten şehit, tutsak ve gözaltında kayıpların ailelerine ve yakınlarına söz hakkı vermedi. Üyelerinden bazıları da ailelere tepki göstererek neden geldiniz? Show mu yapıyorsunuz? Provokasyon mu ya-

ratacaksınız paniği içinde korkak ve saygısızca davrandılar.

Devlet bugün kayıplar konusunda suçüstü yakalanmıştır, bir ivme tutturulmuştur, devam ettirilen bir kampanya var, tam da bu dönemde her yerde, her toplantıda soruna sahip çıkmak gerekirken buna engel olmak neye hizmet eder hiç düşünülüyor mu?

Her an, her saniye insan haklarının ihlal edildiği ülkemiz koşullarında, en küçüğünden en büyüğüne tüm kurum, kuruluş ve insanların insan haklarını savunmaları, insan hakları komisyonu oluşturmaları vazgeçilmez bir görevdir.

Tüm Haber-Sen'e ve bu konuda duyarlı olmayan tüm dostlarımıza bir kez daha sesleniyoruz: İnsanca yaşam için mücadele eden ve bu noktada bedel ödeyenlere sahip çıkamayanlar, sendikasını asla koruyup yaşatamaz.

BUĞDAY ÜZERİNDE OYNANAN OYUN

Bir ihale komedyası

Süne, buğdaya zarar veren ve verimi doğrudan etkileyen bir zarardır. Devlet, her yıl buğday ekim alanlarında gerek zirai mücadeleyi finanse ederek, gerekse teknik elemanları aracılığıyla süneye karşı mücadele yürütmektedir. Bunun için de ihale açmakta ve süne mücadelesi için firmalardan ilaç almaktadır.

1994 yılında üreticilerin en yaygın şikayeti, süne için kullanılan ilaçların etkisiz oluşuydu. Geçen yıl Süne'nin yoğun olarak görüldüğü Tekirdağ yöresinde konuyla ilgili bir rapor hazırlandı. Bornova Zirai Araştırma Enstitüsünde görevli Dr. Hasan Kavut tarafından hazırlanan rapora göre Trakya bölgesinde kullanılan Cypermethrin ve Alfacypermethrin terkipli ilaçların yeterli etkiyi göstermediği ileri sürüldü. Ancak ilgili bakanlık bu raporla ilgilenmedi. Sonuçta da sünelere gün doğdu ve Trakya süne işgaline uğradı.

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı, 10.3.1994 günü bir ihale açtı ve 5 milyon dekar alanda süne mücadelesi yapılacağını hesapladı. İhalede, söz konusu ilaçlar, litresi 29.900 TL'den satın alındı. (Devlet tarafından satın alındı) Fakat sünenin öngörülen alandan da-

ha fazla yayıldığı ortaya çıkınca, 16.5.1994'de ikinci ihale açıldı. Ve iki ay önce 29.000 TL'den alınan ilaçlar (aynı ilaçlar), 2. ihalede 54.500 TL'den devletçe

satın alındı. (Özel firmalardan satın alınmaktadır)

Şimdi soruyoruz:

1- İlk ihalede kazanan firma, fiyat kırmak

Tekstil-İş: 4.200-Tekstil İş'in 4.200 üyesi gözükmesine rağmen 200 kişi adına sözleşme yapılabilmiş, geri kalan 4000 kişi için sözleşme yapılamamıştır.

DISK'in toplam üye sayısı: 8.850'dir

Hak-İş'in örgütlendiği işkolu ve üye sayısı:

Öz İplik-İş: 935
Öz Gıda: 238

Hak-İş'in toplam 1.193 üyesi var.

Sonuç olarak:

1-Çalışanların çoğunluğu en doğal sendikal ve demokratik haklardan yoksunlar

2-İlimizde küçük ve ortak işletmeler ağırlıktadır.

3-Çalışan sayısı artmasına rağmen sendikası yok.

4-Sendikalar tıkanma içinde olup, işçiyi güven verememektedirler.

5-Özelleştirme ve ekonomik kriz, ücret sorunundan ziyade iş güvenliğini öne çıkarmıştır. Yani ilimizde çalışanların temel sorunu, iş güvenliği ve örgütlenmedir.

Yukarıda verilen rakamlar 5 Nisan Kararları öncesi çıkarılmış olmakla birlikte, bugün daha da azalmıştır. Çalışan insanlara oranla örgütlülük düzeyi bugün (kısmi yanılsamalı olarak) yüzde 10'lara düşmüştür. Bunda "örgütlenme" önündeki hukuksal yasalıkların etkisi olmakla birlikte, varolan örgütlerin beceriksizlikleri de önemlidir. Birçok sendika, kendisine faaliyet alanı olarak örgütsüz işçilerin bulunduğu yerleri seçmesi gerekirken, aksine örgütlü işçileri (herhangi bir sendikada) kendi sendikasına üye yapma yarışını içindedirler. Özellikle tekstil ve belediye işkollarında bu durum hala devam etmektedir. Bütün bunlara rağmen işçiler arasında örgütlenme gerekliliği eğilimi de her geçen gün artarak gelişmektedir. Ünal'dı işçilerinin direnişleri, terzilerin eylemleri, bazı orta ölçekte işletmelerdeki eylemler, son yıllarda bu anlamıyla göze çarpan mücadelelerdir. Ki önümüzdeki süreçte mücadelenin seyrini, sendikaların ve patronlar değil işçi ve emekçilerin kendilerinin belirleyeceğinin de sinyallerini vermektedir. ■

değil. Birkaç fabrikaya gittim, gördüm; 3 vardiyeli 24 saat çalışan işyerinde, bırakalım sendikayı hemen hemen sigortalı olan bile yok. Tabii ki bu insanları suçlamak doğru değil. Suçlanabilecek birçok olumsuzluklar var. Bunların başında da esasta (öncülük görevlerini yerine getirememelerinden dolayı) komünist ve devrimci örgütlülükler diğer yandan sendikalar geliyor. Sendikaların örgütsüz işçileri örgütlemek gibi bir sorunu yok. Sendikaların tek sorunu işçilerin çok azda olsa örgütlü oldukları alanlarda birbirleriyle yarışmak, birbirlerinden üye kapmak, üye çalmak.

Ve yine çok ilginçtir, ilimizde sendikalar bir işyerinde örgütlenebilmek için patronların rızasını istemektedir. Hem de iş barışı, işletmenin selameti gibi konularda teminat vererek. Bunlara rağmen patronlar sendikalaşmaya izin vermiyor. Patronların rızası alınmadan bir sendikaya üye olunmuşsa, işçiler topluca işten atılabilirler.

Toplam çalışan 150 bin dedik. Bunlar içinde sigortalı işçi sayısı 50 bin; bunun 35 bini şehir merkezinde, 15 bini ilçelerde.

SENDİKALI İŞÇİ SAYISI

İlimizde örgütlenebilmiş üç sendika var. Türk-İş, DISK ve Hak-İş.

Türk-İş'in örgütlendiği iş kolları ve üye sayısı:

Tek Gıda-İş:	421
Tes-İş:	700
Tekstil:	3.500
Tarım-İş:	250
Çimse-İş:	240
DDY-İş:	800
Belediye-İş:	990
Koop-İş:	500
Tez Koop-İş:	497
Toley-İş:	600
Yol-İş:	1.400
Haber-İş:	800

Türk-İş'in toplam 10698 üyesi var.

DISK'in örgütlendiği işkolları ve üye sayısı:

Genel-İş:	3.650
Oley İş:	1.000

Gaziantep iline genel bir bakış

Mehmet SEYRAN

Güneydoğu Anadolu bölgesinde yer alan ve sanayisi en çok gelişen ili Gaziantep. Dolayısıyla göçlerinde en yoğun olduğu il olma özelliğine sahip. Özellikle Kürt illerinde yürütülen kirli savaşın etkisiyle göçler daha da yoğunlaşmıştır. Şu anda nüfusun 1 milyon dolaylarında olduğu tahmin ediliyor. Sanayisi gelişmiş dedik, ancak; göçmenlerin iş sorununu çözebilmiş ve bölgedeki yoksullara istihdam yaratabilmiş değil. Yani ilimizde işsizlik büyük bir sorun. Özellikle göçüp gelen insanlar (ki bunların tamamı yoksul insanlar) genellikle hamallık vb. gibi ansgarya işleri yaparak yaşam mücadelesi veriyorlar. Küçük esnafta son vergi zammıyla birlikte tam bir çıkmaz içine itilmiş oldu. Bölgede küçük esnafların çoğu dükkanlarını kapatmak zorunda kalmışlardır. Tarımsal üretimde bulunanlar ise (tohum, ilaca, gübre, traktöre) gelen zamlarla üretim yapamaz konumuna getirilmiştir.

İŞÇİLERİN GENEL DURUMU

İlimizde çalışanların durumu son derece düşündürücüdür. Yaklaşık 150 bin işçi çalışıyor Gaziantep'te. Bunların en belirgin olanları 32 iş kolunda faaliyet yürütüyorlar. Sağlık ve sosyal güvenlik şemsiyesinden yoksun olan çalışanlar, iş güvenliği sorunlarını, daha fazla taviz vererek, uysallaşarak sağlıyorlar. Kısmide olsa sendikacılar hariç, diğer çalışanlar haklarının bilincinde bile

İLAN

"Biz, geçmişin mahkûm ettiklerini 'kolayca' tekrarlamak yerine yeni bir gelecek vadeden şeyler için uzun ve çetin mücadeleyi yeğ tutuyoruz" (LENİN)

Marksizm-Leninizm-Maoizmin yılmaz savunucusu komünist önder Halil ÇAKIROĞLU ve kızıl karanfiller Süheyla DAGDEVİREN, Munzur KESKİN yaşıyor, savaşıyor!

ANKARA ÖZGÜR GELECEK OKURLARI

İLAN

"Yoldaş, mutlaka kazanmak zorundayız. Çünkü başka seçeneğimiz yok!" (Naki GÖKSU)

1991 Haziranında Mazgirt'te katledilen, ihanete rağmen direniş timsali, gençliğin komünist önderi Naki GÖKSU alanlarda, fabrikalarda, dağlarda!

ANKARA YDĞ OKURLARI

için, sattığı ilaca yeteri kadar etkin madde koymadı mı?

2-Önceki yıl ilaçların etkisiz kalmasının nedeni de bu muydu?

3-Birinci ihale normal koşullarda oluyorsa, 2. ihalede mi devlet paraları firmalara peşkeş çekildi?

4-1. ihale Bakanlığa bağlı 2 nolu İkmal Müdürlüğü tarafından yapılmışken, 2. ihale neden zirai mücadele ile ilgisi olmayan TMO (Toprak Mahsulleri Ofisi) tarafından yapıldı?

5- İhale şartnamesine neden alışılacağı gibi tahmini bedel konmadı?

6- 18 Mayıs'ta sonuçlanan 836 bin litre ilacın 30 mayısta bakanlığa teslimi öngörülmekteydi. Ancak, 19-24 Mayıs arası 6 günlük süre bayram tatiline giriyordu. Geri kalan 5 günlük süre içinde ihaleyi kazanan firma nasıl olup bu kadar malı teslim edebildi?

7- İhaleyi kazanacaklarını önceden biliyorlar mıydı?

2- ihalede alınan ilaçlarında süneye etkisiz kaldığı görülmüş ve TMO'nun 3. ihaleyi açtığı bilinmektedir. Bu ihalede 400 bin ton civarında ilaç alınmıştır. İşte bir soru daha:

3- ihalenin açıldığı günlerde süne zaten tahribatını yapmış ve bitirmiştir. Ve süne mücadelesi de bitmiştir. Ayrıca teslimattan sonra 10 günlük deneme süresi vardır. Bu ilaç kime yarayacaktır? Bu işten kim kazanmıştır? Herhalde üretici değil...■

Kirli savaşın Mardin'in tarımsal üretimine yansıması

Mardin'de merkez ilçe dahil olmak üzere 10 ilçe, 855 köy ve mezra bulunmaktadır. Köylerin 120'si resmen boşaltılmış durumdadır. Toplam işlenen tarımsal alan 385.478 hektar. Bunun 329.123 hektarlık bölümü kuru tarıma elverişlidir. Bu, toplam tarım alanının yüzde 85,38'i dir. Bu rakam ülkenin toplam tarım alanının yüzde 1,2'si, bölgenin yüzde 7,5'i dir.

Köylerin boşaltılması nedeni ile 371.492 dekarlık bir alan işlenememez durumdadır. Bu alanın işlenmesi halinde 510 milyarlık bir getirisi olacaktır. 300 bin dekar alansa tam olarak işlenememektedir. Ayrıca 115.447 hektar çayır ve meralık alan kullanılamamaktadır.

1994 yılında hububat ekili 190 bin hektar alanın 70 bin dekarı yakılmıştır. Köylerin boşaltılması nedeni ile 130 bin bağ omcasından ürün toplanamamıştır. Bunun ekonomik değeri yaklaşık 2,5 milyar tutarındadır. 677 bin meyve ağacından 120 bin ağaç meyvesi toplanamamıştır. Toplanamayan meyvelerin değeri yaklaşık 18 milyardır.

1992'de 55.260 olan sığır sayısı bugün 12.000; 468.750 olan koyun sayısı 115.000; 201.850 olan keçi sayısı 95.000 azalmıştır. Oransal olarak sığırda yüzde 22, koyunda yüzde 24,5, keçide yüzde 47 düşüş olmuştur. Hayvanların toplam ekonomik değeri (kayıplar) 603 milyar tutarındadır. Bu rakamlar 120 köyü kapsamaktadır. Genel toplam 1 trilyon 134 milyar 76 milyon 575 TL'dir. 1994 yılında kasım ayına kadar 1354 köy (ülke genelinde) benzer durumdadır. 1991 yılından bu yana 2115 köy boşaltılmıştır. Genel bir ortalama yaparsak 1994 yılında üretim kaybı 12-13 trilyondur.

Diyarbakır'daysa hayvan sayısı yüzde 50, Ormanlık alanlarda yüzde 60 oranında azalma göstermiştir.

Mardin'de 113.341 hektar ormanlık alanın 70 bin hektarı yakılmıştır. (25 metre boyu ve 15 metre çatısı olan bir ağaç, 1 saatte 72 kişinin kullandığı 1,5 kilogram oksijeni üretmektedir. 100 yaşındaki bir ağaç, fotosentezle 40 kişinin 1 saatte çıkardığı 2350 kilogram karbondioksidi yok etmektedir. Her yangın, atmosferdeki karbondioksidi artırmakta, bu durumsa yağış düzeninden hava sıcaklığına dek herşeyi değiştirmektedir.)■

Sanat Üzerine

Devrimin arka bahçesi:
Kültür-Sanat cephesi

Ogün K.

geçen sayının devamı

Sanatın gücü, örgütlenişi ile nitelikli bir hal alır. Sanatçının örgütlenmesi, sınıf savaşının önemli bir başka sorunudur. Örgütlenmeyen sanat-sanatçı, egemen olmayı yadsıyandır. Ve sanatın iktidarsızlığını savunanıdır. Sanatçının örgütlenmiş üreticiler haline getirilmesi devrimin bu alandaki kilit noktasıdır.

Sanat, sınıf mücadelesinin estetiksel bir eylemidir. Sanatın gücü bu eylemden gelir. Ve her eylem, örgütlenmiş bir güç haline geldikçe, bir başka sınıfı, egemen sınıfı yıkmaya adaydır. Halklara karşı örgütlenmiş bir zor'u dayatan burjuvazi, karşısında örgütlenmiş halk ve kültür-sanat ordusunu gördükçe zor oyununu şiddetlendirerek sürdürür. Sanat ve sanatçının bu zor karşısındaki tavrı, sınıf savaşının boyutu ile orantılı olarak gelişir ya da gelişmeyebilir.

Proletarya hareketinin ivmesinin yükselişi sanatçıyı kamçılar. Sınıf savaşının yükseliş dönemlerinde, savaşın içinden yeni sanatçılar çıkar. Yeni sanatçılar, devrimin sesi haline gelirler. Bu anlamda eski düzenin içindeki sanatçı ile yeni gelişmekte olan düzenin sanatçısı arasında çelişkiler keskinleşir.

Sanatını egemen kılma amacındaki sanatçının örgütleneceği yer kuşkusuz ki sınıf savaşının yürütücüsü ve iktidarın alternatifi olan proletarya partisidir. Sanatçının kendini ve sanatını yetkinleştirip özgürleşeceği yer burasıdır. Kültür-sanatın, siyasal eylemin estetiksel eylemi olduğunu söyledik. Siyasal eylemin merkezi yapısı olan proletarya partisi, estetiksel eylemin de merkezidir. Kökleşmiş burjuva-feodal kültürü yıkıp yerine özgür bir proleter sınıf kültürünü koyacak olan tek yer bu merkezdir. Sanatçının ve sanatının hem kendini hem de sanatını yeniden üreteceği ve bunu özgür koşullarda gerçekleştireceği yer partidir. Parti, en yüksek sınıfsal örgütlülüğün ifadesidir. Sanatçı bu en yüksek örgütlülük altında bulundukça, sanatını egemen kılabilir ve egemen kültüre baskılayabilir. Ve yıkma eyleminin estetik karakterini, yön ve yönlerini üretir.

Kültür-sanat üreticilerinin proletarya partisinin çatısı altında sınıf ile buluşması; sınıfın, yeniden üretilen kendi kültürü ile ve sanatının sınıf ile yoğrulmasıdır. Bu, bir yandan, proletaryanın içinden gelen sanatçının yeniden ve üst düzeyde proleterleşmesi, diğer yandan parti çatısı altında yer alan aydınların -çeşitli burjuva sınıflardan gelme aydınlar- proleterleşmesi sürecidir de. Hayatın içinde ama sınıfın uzağında, toplumsal gerçekliğin ayırında ama çelişkileri çözüme eyleminin uzağında durmak, sanatçının egemen burjuva-feodal kültürle uzlaşmasıdır. Oysa proleter sanatçı uzlaşmazdır ve uzlaşmazlığını, çelişkinin bir yanında durup öte yanına ateş ederek gösterir.

Barikatın ardında olmayan sanatçının barikattan dehşete kapılması, kırılmanın ateşinde ruhunu ve bilincini aydınlatmayan sanatçının yangın yerine su taşıması...

Bizden uzak ve bizim karşıımızdadır.

Arka bahçe, özgür geleceğe açılan isyanın adıdır.

Soru şudur: Hangi bahçedesin, nerdesin? ■

KÜRTÇE MÜZİĞE TAHAMMÜL YOK

"Bölücülük yapan kasetler" yasaklandı

Kültür servisi- Kültür Bakanlığı, geçtiğimiz günlerde 7 Kürtçe kaset yapımcısının işletme belgelerini iptal etti. Gerekçe ise "Söz konusu eserleri beyana ve aslına uygun olmayan şekilde çoğaltarak dağıtmak ve piyasaya arz etmek" olarak açıklanan iptal kararının sinema, video ve müzik eserleri yapımcıları yönetmeliğinin 3. maddesi 2. paragrafına dayanılarak verildiği belirtildi.

Olayın gelişimi ise şöyle: Kültür Bakanlığı çıkan Kürtçe kasetlerin Türkçe çözümünü de başta istiyor, kasetçiler ise istenileni Bakanlığa sunuyorlar. Bakanlık daha sonra Türkçe çevirilere göre işletme belgesi veriyor. Aradan uzun bir zaman geçtikten sonra hiçbir iş yapmamaktan canı sıkılan "Milli İdare Amirlikleri"nin Emniyet aracılığıyla Kültür Bakanlığı'na kasetlerin "bölücülük" mahiyette oldukları gerekçesiyle suç duyurusunda bulunuyor. Emniyet Genel Müdürlüğü kasetin Türkçe çözümünü de veriyor. İşte tam bu esnada işler değişiyor. Çıktığında "birlik ve beraberlikçi" olan kasetin daha sonra devletin baskılarından dolayı olsa gerek "bölücülük" olduğu anlaşılıyor(!) Akla şöyle bir soru geliyor: Bu kasetlerin 2. çözümünü yapan kimler? Kürtçe kaset yapımcıları, Kültür Bakanlı-

ğının, aşk ve seveda içeren kasetlerin "bölücülük" yaptığı iddiasıyla işletme belgelerini iptal etmesinin sorumlularının korucular ve Kürt kökenli polisler olduğunu söylerken "Artık Kürtçe müziğe tahammül edemiyorlar" dediler.

Stran Plak yetkililerinden Sertaç Kutlay; korucuların ve

Kürt kökenli polislerin yanlış çözümlenmeler yaptığını belirterek kasetlerinin hiçbir politik içeriği bulunmadığı halde eser işletme belgelerinin haksız yere iptal edildiğini söyledi.

Eee, ne diyelim artık. İnsani değerlere hiçbir tahammülü olmayanların yapacakları iş ancak bunlar olur. ■

Kız kulesi mi, para kesesi mi?

Kültür Servisi-Bizans imparatorluğu zamanında imparator, kahinlerden, kızının bir yılan tarafından öldürüleceğini öğrenince, kızına yılanın ulaşmaması için denizin ortasında bir kule yaptırır. Ve kızını oraya hapseder. Ama kızına gönderdiği bir sepet dolusu üzümün içinden kuleye giren yılan, imparatorun kızını zehirleyerek öldürür. Kız Kulesi, adını bu efsaneden almıştır.

Gerçekte ise İ.Ö 410'da Atinalı komutan Alkibiades'in boğazın denetiminde elinde bulundurmak için yaptırdığı bir karakoldur kız kulesi.

Anadolu yakasından hangi vapura binerseniz binin tam iki yakanın ortasına geldiğinizde boğaz köprüsü ve kız kulesini görürsünüz. Sizi geçmiş tarihlere ve efsaneden kaynaklı olarak mistik bir havaya sokuyor bu kule. İstanbul denilince ilk akla gelen yerlerden birisidir. Resimleri nice kartpostallara ve resamlara ilham kaynağı olmuştur.

Bugünlerde, tarihî Kız Kulesi'nin kafeterya yapıp yapı-

maması konusunda bir tartışmadır aldı başını gidiyor. Kültür Bakanı Ercan Karakaş kız kulesinin "kafeterya" olarak kullanılmasını kültür ve sanata bir zarar vermeyeceğini açıkladı. Bunları bir bakanın hem de kültür bakanının ağzından duymak ne acı.

Tüm dünya ülkelerinde tarihi eserler konusunda kampanyalar, onların olduğu gibi korunması ve restore edilmesi noktasında dernekler, ve devlet bünyesinde kollar oluşturulurken, bizde eserlerimiz yine devlet eliyle sermayeye peşkeş çekiliyor. Esere, tarihi bugüne taşıyan bir değer olarak değil de, üç-beş elit tabakadaki insanın, denize karşı oturup, eğlenip rahatlayabilecekleri ve tabii ki bunun karşılığında oraya yerleşen kodamanın cebini doldurabileceği bir taş yapı olarak bakılıyor.

Ama bu, şunu bir kez daha kanıtıyor ki, TC'nin bakanlıkları ki belkide sermayeye bağıntısının en az olması gereken "kültür" bakanlığı yine sermaye sınıfı için kolları sıvayan bir mekanizma. ■

Kızılırmak yine coşturdu

Mersin/Özgür Gelecek-BSP'nin düzenlediği Grup Kızılırmak konseri, Mersin'de 4 bin kişiye yakın katılımıyla gerçekleşti. Sunucu İhsan Derinöz'ün kısa bir konuşmasıyla başlayan konser, Grup Uyanış'ın türküleriyle devam etti.

Çeşitli mesajların gönderildiği konsere, Özgür Gelecek, YDG ve Partizan okurlarının gönderdiği mesajların çok kısaltılarak okunması kitle tarafından tepkiyle karşılandı. Öte yandan Konya Cezaevi'nden TKP(ML) davası tutsaklarının gönderdiği mesajın Grup Kızılırmak'ın elemmanı İlky tarafından okunması ise konsere ayrı bir anlam kattı. Yine İlky'nin Erzincan Kemah'ta şehit düşen komünist önder Halil Çakıroğlu ve iki yoldaşı adına yazılmış bir şiiri okuduktan sonra, İbrahim yoldaş türküsünü söylemesi kitlede coşkuyu artırdı. Coşkunun bir ifadesi olarak; "Munzur, Tokat, Erzincan İlerliyor Partizan!", "Erzincan'da Bin Ses Haliller Ölmez!" sloganlarını atan kitle, BSP yöneticilerinin megafonla "slogan atmayın" yönündeki engellemelerini protesto etti. Resmî ve sivil polislerin yoğun olduğu konser, Grup Kızılırmak'ın Adana ve Antakya konserlerinin iptal edilmesi nedeniyle erken bitirildi.

Mezopotamya Kültür Merkezi mühürlendi

"Yaşasın halkların kardeşliği"

İzmir/Özgür Gelecek-Egemen sınıfların Kürtlere yönelik saldırılarından bu kez de Yukarı Mezopotamya Bilimsel Araştırma Kültür ve Sanat Merkezi (MKM) İzmir Şubesi'nde nasibini aldı.

7 Haziran 1995 Çarşamba günü MKM İzmir Şubesi, Terörle Mücadele Ekiplerince basıldı. Orada misafir olarak bulunan bir kişi ve kültür merkezi çalışanlarından iki kişiyi gözaltına alan polisler kültür merkezinin kapısına mühür vurarak kapattılar. Bir gün sonra ise MKM İzmir Şubesi Müdürü M. Ali Aksoy Terörle Mücadele ekiplerince evinden götürülerek gözaltına alındı.

10 haziranda MKM başta olmak üzere İzmir'de bulunan kültür-sanat merkezleri, devletin kültür merkezlerine yönelik bu saldırısını saat 14.00'da MKM'nin önünde 500 kişinin

katıldığı bir basın açıklamasıyla protesto ettiler. Yapılan basın açıklamasında "Kültür Merkezleri Susturulamaz!" pankartı açıldı; "MKM Ruhtur Kapatılmaz." "MKM kültürdür kapatılmaz!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!" gibi sloganlar atıldı.

IHD genel sekreteri Hüsnü Öndül kitleye karşı bir konuşma yaparak, demokrasilerde, kültürlere yasaklamaların getirilmediğini belirterek bu tutumu kınadı. Daha sonra davul zurna eşliğinde halaylar çekildi. Kürtçe türkülerle coşan kitleden zılgıt sesleri yükseldi. Annelerin sık sık zafer işaretleri yaptığı gözlemlendi.

Yarım saat süren basın açıklaması tam bir protesto gösterisiyle son buldu. Kitlenin dağılmasıyla başladığı sırada polislerin gelerek kitleyi dağıtmaya çalışmasına kimse aldırmış etmedi. ■

Öğleden sonra, kültür merkezinin önünde toplanan yüzlerce kişi MKM'nin mühürlenmesini protesto etti.

ÖLÜMÜNÜN 25. YILDÖNÜMÜNDE ORHAN KEMAL'İ SAYGIYLA ANIYORUZ

Gerçeklikten ödün vermeyen adam

Ölümünden 1 gün önce artık konuşmadığı için şu satırları yazar Orhan Kemal: "İnanmadığım doğruların adamı oldum, böyle yaşadım, karınca kararınca bu doğrularımın savaşını daha çok sarınamda yapmaya çalıştım. Kurşunumda hakkım olmayan bir tek kurşun dahi girmemiştir."

Orhan Kemal'in eserlerinde kahramanlar hep gerçekte yaşayan ve içimizden biri olan kişilerdir. Ve kendi ideoloji ve görüşlerini bu kahramanla ve kişiliklerinde çok güzel buldurur. Orhan Kemal, yazarların ideolojik düşüncelerini yazmaları noktasında tıpkı Lenin'in Gorki'yi eleştirmesi gibi oturup bir yere kapanarak ve siyasal düşüncelerini süsleyip-püsleyip yazılmaması gerektiğini, yazarların hayatın içine atılarak gördüğü yaşadığı ve yaşanan toplumsal gerçekliği açığa vurup, nedenlerini yazmalarını ister. Ve bu isteğiyle de kendisine yapılan "insanlara ve dünyaya dar bir ideolojiyle bakıyor" eleştirilerine en güzel yanıtı vermiş bulunuyor.

Tam bir insan sevgisiyle doludur Orhan Kemal'in yüreği. Ro-

manlarında sevdikleri -sevmedikleri yerine acıdıkları-acımadıkları vardır. Ve bu ayrışmada acıdıklarını hep güzel giydirir, hep yüzleri muntazam ve gözleri dipdiri -canlıdır-. Onlara daha uzun bir betimleme yaparak ayrıcalık verir.

Orhan Kemal'in romanlarındaki tiplerinin diliyle, kendi kullandığı dil arasında keskin bir uçurum vardır. Kendisi konuşurken en ileri, düzgün bir şive kullanırken roman ve hikayelerindeki tiplerin dili olabildiğince çok renkli ve şivelerinde canlılık vardır. Mesela; 72. Koşuş romanında bu renkliliği ve canlılığı kolayca bulabiliyorsunuz. Yanlışları ve eksiklikleriyle kahra-

manların diline ve şivesine hiç dokunmaz ve bunu "her devrin insanının yaşadığı dönem ve şartların damgasını taşıdığını" belirtir Orhan Kemal.

Gerçekçi bir yazardır o. Ve Orhan Kemal gerçekçilik anlayışıyla, yazdıklarıyla okuru sadece düşündürmek değil, ona gerçekleri göstermekte ve onu buna yönlendirmede hiçbir sakınca görmemiş bir halk yazardır. Neden halk yazarı diyorsunuz? Çünkü o öyle yalın, öylesine duru ve en bilgisiz insanların bile anlayacağı birşeyler öğrenebileceği şekilde yazmıştır. Ama bunu öyle bir ustalıkla başarmıştır ki bu seviyedeki insanlara çok şey verebilirken bilgili, okuyan, araştıran kesime de seslenmeyi bilmiştir.

Ve Orhan Kemal öykülerindeki kişilerden biri gibi yaşamıştır. Büyük maddi sıkıntılar geçirmiş ve bu sıkıntılar onu senaryo yazmaya kadar götürmüştür. Onunla aynı dönem yazarları Anadolu insanlarının yaşamına eğilirken o büyük şehirleri özellikle İstanbul'u yazmıştır. Ama onun yazdığı İstanbul'u işçiler özellikle çocuk işçiler, emek sömürüsü ve paranın hayatın, değerlerinin önüne nasıl geçtiği vardır. Onun kitaplarını okurken bu gerçeklik-

Kısa özgeçmişi

Asıl adı Mehmet Raşit Öğütücü olan Orhan Kemal, 15 Eylül 1914'te Adana'nın Ceyhan ilçesi'ne doğdu.

Öğrenimini orta sona kadar sürdüren Kemal, askerde okuduğu Nazım Hikmet ve Maksim Gorki'nin kitaplarından dolayı ilk hapis yaşamıyla tanıştı.

Tedavi için gittiği Bulgaristan'ın Sofya Hükümet Hastanesi'nde, beyine giden damarlarda kan pıhtılaşmasından dolayı 4 Haziran 1970'te hayata veda etti.

11 hikaye, 17 roman ve 4 oyun kitabını halk kültürüne kazandıran Kemal'in en önemli eserleri; Baba evi, Bereketli Topraklar Üzerinde, Murtaza, Hanımın Çiftliği, Gurbet Kuşları, Eskiçi ve oğulları, Arkadaş İslakları vb. sayılabilir. ■

lerin bugün de devam ettiğini düşünüyorsunuz.

Ama umutsuzluğa kapılmamanızda Orhan Kemal'in kaleminin etkisini de hissedebilirsiniz. Çünkü Orhan Kemal insana inanan bir yazardır. Ve şöyle seslenir insanlara "Ey insanoglular, kendi ellerinizle bozduğunuz toplumu düzenli gene sen, kendi ellerinizle düzeltip bu çıkmazdan kurtaracaksınız" ■

Değirmeler

Ali D.Kardeş

Güvenlik tehditi!

"Güvenlik" adına güvenliğinin, insan haklarının, emeğin mücadelesinin tehditçisi olanlar bir de zeytinyağı gibi suyun üstüne çıkmaya çalışıyorlar. Halkın güvenliğinin tehditçisi kurumum İstanbul'daki müdürlüğünün başındaki malum şahıs, bir devrimcinin katlini televizyonlara mutluluk tebessümleriyle anlattıktan sonra; "Türkiye'de yargısız infaz var diyorlar. Yurtdışında yargısız infazdan bahsediyorlar" diye hayıflanıyor. Hükümetin "bakanlarımızı" bile "yargısız infazları" dile getirdi diye Külhanbeyi tavrıyla "ayaklarını denk alsınlar!" diyerek tehdit ediyor.

Türkiye'nin demokrasininin mantığına tersmiş gibi Ankara siyasal çevresi, tartışma alanına dönüyor! Vay efendim atanmışlar, seçilmişlere nasıl dil uzatabilirmiş! Gazeteler günlerce bu konuyu hükümet krizi diye manşet yapıyor. Sonuçta emekçi ve halk düşmanı tüm çevreler, infaz timlerinin başına arka çıkıyorlar.

Türkes; "vatan evladı", kan içici kardeşini kutluyor. Efen-disi Sabancı; "benim kulum haklı" diyor. Babası, mafyası, çetesi o zavalının yanında.

Diğer yanda katledilen bir devrimci "kimsesizmiş" gibi poliis tarafından toprağa verdirilmek isteniyor. Ala el mi yaman, bey mi yaman? İşte halk, evladına sahip çıkıyor. Sibel Yalçın; binlerce kişinin haklı direnişisiyle ailesinin istediği topraklarda yeşertilecek. Oturma eylemi yapanlar, haklılıklarını ispat için parti binalarını bile işgal etmek zorunda kalanlar artık çok güçlüdür. Barikatlarıyla kendi "güvenlik"lerini sağlıyorlar. Onlar evlatlarını "kayıplardan" çıkarıyorlar. Onbinlerce Nurtepelerde tek vücut, o "güvenlik" adına halkın güvenliğini bozan faşist sürümlere şamar vurabiliyorlar.

Bir uyanış, bir güçleniş... Bunu Sibel Yalçınların, Hasan Ocakların ve binlerce devrimci şehidin dirençli mücadelesine geleceği sağlıyor. Gelecek yakınlaşıyor...

İki önemli haberi biliyorsunuz sanırım: Birincisi; Evrensel gazetesi günlük olarak yayımlanıyor. Emekçilerden çok okuru olacağını sanıyorum. Borsa seansları her ne kadar emekçileri fazla ilgilendirmese de...

İkinci haber de, Fikret Başkaya'nın dört duvar dışına çıktığı...

denemeler
güncel-anlatı

Çoğalan mumların aydınlattığı kayıplar ülkesi burası

Oğün K.

nerden bildi annem doğduğum gün attığın o ilk çığlığın kimsesizler gömülüşünde kaybedileceğini.

Ve büyük gülüşünüzdeki isyanın gökyüzünü aydınlatan barikat ateşine dönüştüğünü...

Sevdanızı tüketmeden ve dilinize yakışan türkülerinizi koruyarak gittiniz gideceğiniz yere. O yer ki kızıl bir ihtilalin yitirlerinin topladığı kurtarılmış yıldızlar kümesidir!

Akşam aşk bu işte çoğalan mumların ışık demetlerinde keşfedilen bir özgürlük yürüyüşü...

Kuytu bir ormanın içinde boynumuzun kalbimize hasret kalmasına bile değecek bir güzelliği iklimidir yaşanan. Değil iki kez, bin kez ölüp de yeniden gömülmeye razıdır kavgamız.

Bir kuşu, bir başka kuşun karnadında taşıma inadıdır bu. O hazin günlerin sıkıntılı sabahları, akşamdan kalma ayışığı gölgesinde yeniden ve yeniden yeşerecektir. Yarıda kalmış ömrümüzün baharı şenlenecektir. Daha önümüzde çok

baharlar, çok kavgalar dururken, ardımızda bunun göneçli dağların keskin bakışlı partizanları kinli bir kılıç gibi bilenirken, kim vazgeçer umudun çokluğu ayaklanmasından.

Kaybedilen ne sizensiniz ne de düşleridir bu ülkenin. Gül koku-

lu boynunuzdan yaralayanlardır kaybeden. Her kaybımız, özgürlük barikatlarında yükselen öfkeli ateşlerin utkusu olarak göğe yükselecektir.

Siz, gözlerimizden yanaklarımızı serinleterek dilimize buluşan tuzlu güzelliklersiniz.

Hiç kuşulanmayın; çocuklar, barikat savaşının heyecanı ve kırlarda parlayan gümüş renkli gözbebeklerinin büyüğü ile yetkinleşmektedir. Bayrağımız, küçük ve sıcak ellerindedir. Yüzleri, ihtilalin renkleri ile örtüldür.

Ne yüreğiniz sıkışsın ne aklınız takılsın. Herşey o kadar aşık ki:

Vurdukça kazanacağız. Ve her vuruşta çoğalacağız, çoğalacağız... onlar tükenecek.

Aşk, şafaktan da önce doğmakta ve giderek kızarmakta.

Şildir artık burası, Arjantindir çoğalan mumların aydınlattığı kayıplar ülkesidir. ■

BULMACA										
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

SOLDAN SAĞA

1- Dünyada ve insansal yaşamda her şeyin kader tarafından önceden belirlendiğini öne süren bir felsefi konsept. 2- Muhtemel-Dişin bir tabakası. 3- Devlet yapısı, ülke yönetimi sınıfların önderliği, parti mücadeleleri, ekonomi vd. konuların amacının ve niteliğinin belirlenmesi. 4-Tersi, bir harfin okunuşu-Bir bayan ismi. 5- Tersi, leke, pasak-İkinci tekil şahıs-Bir besin. 6-...-Tersi, çinkonun simgesi-Şart takısı. 7- Transandant'ın karşıtı olarak bir "kendiinde şeyin varlığını belirten, geleneksel spekülasyon felsefesinin ve çağdaş idealist okulların merkezî kavramlarından biri olan; kriticizm'i, fikir(ler)in sistemlerinin kendi öncüllerinden habersiz eden fikir(ler) sisteminin kritizmidir. Ona ilişkin felsefi tarihi, sadece kendi yasaları tarafından

yönetilen ve ekonominin, sınıf mücadelesinin ve sosyal bilincin etkisiz konum olmayan bir felsefi idealist yorum. 8- Bir hükümdarlık ünvanı-satrançta yenilgi. 9- Tersi, halk arasında "bir şey yok, boş" gibi anlamlarda kullanılan bir sözcük-İnce organ. 10- Deprembilimle ilgilenen bilim insanı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1-Evrenin güneşmerkezci teorisinin kurucusudur. Teorisi, doğa alanındaki araştırmaların bağımsızlaşmasını işaret eden devrimci bir rol oynamıştır. Bu teori, doğa bilimlerinin teolojinin boyunduruğundan kurtuluşunu gösterir. Bir takım buluşları şiddetli mücadelelerin hedefi haline gelen ve bilimsel tarihten mahkum edilerek hücruma alınması rağmen zamanın önde gelen düşünürleri tarafından buluşları

desteklenen ve geliştirilen ünlü Polonyalı astronom (1473-1543) Nikolaus'un soyadı. 2- insanlığın sosyal deneyimi ve bilim tarafından çürütülen, mantıksal düşünceyi gerçeğe ulaşmada bir yol olarak reddeden; mantığın yerine sezgi, iman ve vahiy'i koyan, gerici filozoflarca irrasyonelizm'in, mistisizm'in ve fideizm'in haklı çıkarılmasında kullanılan idealist kavram. 3- Branş, bölüm-Bir gezegen. 4- Özellikle, yaratıcı aktivitenin çeşitli formlarına sevkeden durum. Karakterizasyonu, bireyin bütün zihinsel enerjisini, çalışmakta olduğu şey üzerine tam olarak konsantr etmesi, ve çalışmaya güçlü bir şekilde verimleştiren heyecanlıdır. "Tanrı'nın bir çıkıntısı" bir mistik sezgi ve vahiy olarak gören (Waton, Schelling, Freud, vd.) idealist felsefenin tersine, materyalizm, doğa üstü bir karakter taşıdığı

reddeder, ve on: bireysel ve sosyal yaratma eğilimleri, ve de çalışma sürecinin kendisi tarafından belirlenen bir zihinsel fenomen olarak değerlendirildiği kavram-Sevgi ifade eden bir sözcük. 5- Tersi, T. Kürdistanı'nda karşı devrimci güçlerce halka karşı kullanılan kesici bir alet-Tersi, ilkel bir silah. 6- Bir bağlaç-Tersi, kızınca tüküren bir hayvan. 7-Olanak-Kuzey Atlantik Paketi Örgütü'nün İngilizce kısa yazılışı. 8- Tersi, bir erkek ismi - İstanbul'un kısa yazılışı. 9-Küçük mağara-Notada duraklama. 10- İlaçlarla yapılan kanser tedavisi.

Önceki Çözüm

JOSEF STALİN
EBERHARD
MAZDAK
MAZDAK
MAZDAK
MAZDAK
MAZDAK
MAZDAK
MAZDAK
MAZDAK
MAZDAK

ŞEFFAF KARAKOL

de bizim Şeffaf Karakol'a doğru okkalı bir şekile tükürüyorlar.

İlk günlerde karakol görevlileri bunu karakol şahsında devlete karşı yapılan bir hakaret olarak algıladıkları için birkaç kişiyi kendilerine göre uyarımlarsa da, sonradan, müslüman

Nihayetinde bizim insan hakları, özgürlük ve demokrasi aşığı devlet büyüklerimiz çalıştılar, çabaladılar; yemediler, içmediler ve sonunda istenilen biçimde bir Şeffaf karakol yapmayı başardılar. Öyle ki, gelen geçen "Hay maşallah, hay! Yahu gerçekten amma şeffaf yapmışlar ha! Yani bu kadar olur. Kırk bir buçuk kere maşallah" dedikten sonra bir

bir toplum olan ülkemizde "Kırk bir kere maşallah" denildikten sonra "Tuuuuh!" diye tükürülmesinin adet olduğu, hatta ne kadar derinden tükürülürse o kadar hayırlı olacağı kendilerine zorla da olsa anlatılarak ikna edildiklerinden, vazgeçmişler.

Şimdi ise gelen geçenlerin büyük çoğunluğu balgamla karışık tükürüyorlar.

DALGINLIĞIN BÖYLESİ...

Dünya proletaryasının, birlik-mücadele günü olan 1 Mayıs gelmiş çatmıştır.

Gazetemizin çıkma aşamasına denk düşmesinden dolayı, haber merkezi müdürümüz, bütün büroları arayarak 1 Mayısla ilgili ha-

berlerin yetiştirilmesini ister. İzmir büroyu da arar. İzmir büro temsilcimiz Kazım, 1 Mayıs mitinginden yeni gelmiştir. Müdürle konuştuktan sonra hemen kaleme kağıda sarılır biraz duraksadıktan sonra yanındakilere sorar "Arkadaşlar bugün ayın kaçı?"...

Alanya'da geçtiğimiz mart ayında iki sapığın tecavüzüne uğrayan ve ölümden dönen 41 yaşındaki Alman turist Gudrun Bichler, bu ilçenin Belediye Meclisi'nin aldığı kararla 'Fahri hemşeri' ilan edildi.

ÇİZERİN NOT'U: BU KARİKATÜR'DE MASA BAŞINDA ÇİZİLMİŞTİR.

GELDE CEZA KESME

Yılların kaşarlanmış polis müdürü, iyice yayıldığı dönerli koltukta, göğsünü kaşadıktan sonra karşısında sus pus olmuş kendisini dinleyen çelimsiz trafik polisinin yüzüne salyalar savurarak bağırdı.

"Ne demek lan kesmem, keseceksin olum, arabanın kaportasını çizik, kes bir kalem tutuştur eline vatandaşın bak bi daha gelişi güzel yola çıkabiliyor mu?!..."

Suskun duran polis

"Ama amirini..."

"Aması, maması yok, yarın sabah dokuzdan mesai bitimine kadar on tane ceza kesmeden yanına gelme. Hakkari Yüksekova yolculuğun için pilını pırtını hazırla."

Genç trafik polisi öbürgün mesai saatine kadar o yoldan bir tek otomobilin bile geçmemesine küfrederken yanına yaklaşan bisikletle kendisine yaklaşan yaşlı adamı durdurarak

"Huop!... Durbakim nereye böyle akşam akşam?..."

"Evimeee..."

"Sen kime güvenipte tek başına yola çıkıyon. Öyle tek başına, hırsızı var, teröristi var..."

"Kime güvenem kardeşim, önümde Allahım ardında peygamberim çıktım yola..."

Bunu duyan polisin gözleri parlar, hemen ceza makbuzuna yapıştır.

"Bi, bisiklete üç kişibinmek ha şimdi sana bir ceza yazıim de gör."

BİNALİ

HE VALLA BÖYÜK ADAMIN BE BİNALİ...

GÖRÜYON DİMİ, KİTAP GİBİM ANLATIYO, ALLA MA.

E E, KONUŞCAK TABİİ, ELİNDEN KİTABI DÜŞÜRÜYÖ ADAM.

AZ SONRA EVDE.

BABAA!

BAK, BAK NE DİYÖ GÜLİZAR "BİR ULUSUN ÖZGÜRLÜĞÜ, KADININ ÖZGÜRLEŞMESİYLE BAŞLAR" DİNLİYOR MUSUN GÜLİZAR.

YAHİ KESİN ŞU DİRDİRİDA DİNLE YİN.

AMA BİNALİ BİZİM BAKKAL DİYÖK...

DOKTOR MERAL'IN ANISINA

Ölümü tilililerle kucaklayanlara selam olsun!

Süheyla, hemşirelik yıllarında, iş elbisesiyle.

Süheyla'yı yaşamak istiyorum; Onu anlatmak, onu tarif etmek cümlelerle bitmez. Onu yaşamak lazımdı. Ben onun kardeşi olarak onunla yaşadım. O, güzel, zeki dinamik, canlı

Erzincan'da dört gün boyunca birlikteydik. Süheylaciğim biliyor musun Erzincan'da sana kavuşmaya geldiğimizde seni öyle merak ediyordum ki sana olan özlemimi, nasıl gidereceğim diye. Aşırı derecede heyecandan senin fotoğrafını görünce kendimi kaybettim. Ama tıpkı senin gibi kendimi çabuk toparladım; çünkü seni iyice görmem lazımdı. Ve sen gelmiştin bizleri bekliyordun. Ben ve ailem seni görmek için, seni, onların sana sardıkları sahte kefenden hemen kurtardık. Ve artık sana kavuşmuşuk. Sen sınırlı bir şekilde uyuyordun. Çünkü onların sana yaptıklarını hazmedemiyordun. Son nefesini verirken sinirlendin biliyorum. Sana sarıldık, doyusuya baktık, ayaklarına kapandık, öptük fakat yaptığımız hiçbir şey yeterli değildi. Kahroluyorduk. Sonra sessiz bir şekilde yolculuk yaptık. Sen Munzarlar'ı çok seviştin. Köyünü özlemiştin. Doğduğün köye doğru yolculuğa çıktık. Ve orada, senin özlediğin, seni özleyenler vardı. Seneler sonra sana o şekilde kavuşmuşlardı. Ama olsun. Süheyla'mız bir gün mutlaka biz de sana kavuşacağız. Onurlu bir şekilde genç yaşta bizden ayrıldın. Annen ve baban yaşlı insanlar, senin bu hasretine dayanamazlar. Çok acı çekiyoruz.

Seni her yerde anlatıyorum. Hep seni konuşuyorum. Başka insanlarla konuştuğum zaman bile, seni düşünerek konuşuyorum. Bazen gözlerimin içi gülüyor. Neden biliyor musun? Sen güldüğün zaman senin o güzel güzel gözlerin aklıma geliyor ondan işte. Az da olsa teselli oluyorum şimdilik.

Süheylamız sen çok güzel bir kızdın.

Attığın her adım güzeldi. Daima öncüydün. En güzel şeyleri hep yaşadın. Ve her zaman ilk oldun. Senin o tarzını çok seviyorum.

ailesi adına Adile DAĞDEVİREN

Onurunuz onurumuzdur,
Kavganız kavgamızdır,
Yüreğiniz yüreğimizdir.
Savunduğunuz herşey
Yaşam bilincimizdir.
Yanaklarımızdan
Süzülen birkaç damla yaş
Hüzünlü sevincimizdir.

Sınıfsız ve sömürsüz bir dünya için verdiğiniz mücadelede, seni ve şehit düşen, diğer yoldaşlarını saygıyla anıyoruz. Sizleri unutmaya-çagız. Hep yaşayacaksınız.

Onu seven dostları

Düşünce yapısında halk sevgisiyle dolu olan her insanın yüreğinde ve bilincinde mutlaka bir yaşam sanatının günlüğü tüm özgünlüğüyle, beyninde ölen hücrenin yerine yerleşen hücrelerden her birinin hareketliliğiyle canlılığını hislerinde yaşatır. Bu diriliğin, canlılığın bir biçimde karanlıkların arka kapılarında kör düğüm saplanıp kalması değil, yırtılmaz denilen karanlıkları parçalayarak aydınlıklarla donatılmış çevrenin ya ışıklarında büyüleyici bir yaşam felsefesine kökünden sarılmayı kavrar olduğunu anladığında elbet o zaman sevgiye kucak açılınca parıldar.

Böylelikle içinde yaşadığı koşullar gereği bağlı bulunduğu Proletarya Partisi'nin öncülüğünde partinin durumunu partinin ideolojik siyasi politik hedeflerine ulaşmanın yeni arayışlarla yeni çözümler üreten partiyi öğrenmek çok daha iyi bir misyonun sahipliğini yaratıcı kılmayı A'dan Z'sine kadar kavramak, kendi yaşam statüsüyle, yoldaşlarıyla paylaşımın her anını pratikle somutlaştırmaktan yana tavrını koyan biriydi. Bu kendisi için, parti disiplinine ve kurallarına karşı aykırı davranış ve tutumlarda bulunmamasının önemini ne kadar büyük olduğunu kavramıştı. Partinin amaçlarına hizmet eden her türlü fedakarlığı yapmaktan kaçınmadı. O'nun için parti disiplini ve kurallarına göre hareket etmek demek, partiyi kavramak özünde her türlü maddi, manevi değerlerini sahiplenmekti. O kendi bireysel ve kişisel çıkarlarını değil halkın çıkarlarını partinin çıkarlarıyla genelleştirdi ve geleneksel bir yaşam çizgisini benimsemişti. Halkın sevgisini, yüreğinde sırt tutmasını öğrendi. Çünkü O MLM'nin siyasi düşünce yapısına inşa edilmiş bir ilkeye bağlıydı.

Bu, ne bir kardeş bağıdır ne de bir akraba bağıdır. Dahası sıradan bir arkadaş bağı hele hiç değildir. Bu bağ, sınıflar tarihinde ezenle ezilenlerin arasında sürdürülen savaşımın da aynı altın çağın geleceğine duyulan sevgi bağıydı. MLM'nin öğretilerine harfi

harfine uymayı öğrenmenin ve öğretmenin değişim-dönüşümle gelişmeyi-gelişmenin yolu hızla yenilenmekten geçirdi. Böyle kavramıştı kendisi.

S. Dağdeviren (Dr. Meral) bir güzel insandı. Proletarya Partisi'nin öncülüğünde örgütlü bir insan olarak mücadele etmenin her türlü zorluklarını bilen ve bu zorlukları aşmayı çelik disiplinli iradede yana olandı. Partili bir kişilik yapısını benimsemeyi yaşamın her alanında oturtarak bir yaşam tarzıyla kendini yönlendirdi. Ve bu inançla bireysel her türlü çıkarlardan uzak sıradan bayağılaşan ilişkilerden uzak kolektif yaşam tarzını bir ilke olarak gören planlı programlı düzenli bir yaşam biçimini kavrayan kavratılardan biriydi. Yanlış yapmaktan hiçbir zaman korkmadı. Kendi yetmezliklerini aşmak için amansızca uğraş verdi. İdeolojik olarak gelişmek için eleştiri ve özeleştiri silahının gücüne inandı. Kendini halkın ve partinin çıkarlarına karşı yetkinleştirme yi her türlü zafardan arınmayı kendi yetmezliklerini aşmayı pratik mücadele içerisinde somutlaştırdı.

Meral bizim için halkı için bir umut kaynağıydı. Çünkü komünizm davasına inanarak mücadele sürdürdü. Komünizmin değişip dönüştürmede kavganın somut canlı birer örneğini yoldaşlarıyla omuz omuza taşıyanlardandı. Çürüyen, yozlaşan ezilen bir toplumun bağrından çıkıp, güzeli, iyiyi, doğruyu yaratma ve insanlık adına insanlığı kurtuluş mücadelesine doğru götüren ve bu yolda hızlı adımlarla koşanlardan biri de S. Dağdeviren (doktor Meral) yoldaşı, Meral yeni bir bilgi edinmenin yolunu seçici olarak görendi. Tek yanlı bir bilgiyle yetinmeyenlerden biriydi. Öğrenmek-öğretmek için çok çalışmaya, üretkenliğe önem verendi. Sınıfsız sömürsüz bir dünyada insanların elele, omuz omuza, yürek yüreğe bir arada yaşamaya, altın çağın ışıklı yoluna gönül bağlayandı.

Çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının öncü kurmayı, çilekeş yoksul emekçi halkımızın kurtuluş umudu enternasyonal proletaryanın Türkiye kolu Partimiz TKP(ML)'nin halk ordusu TIKKO saflarında bilincin, azmin, inancın iradesiyle dolu olan üç kızıl yoldaşımız daha Erzincan Kemah'ta beyaz ordunun hain pususu sonucunu çıkan çatışmada şehit düştüler.

Evet, üç kızıl komünist insanı daha bugünlerde kaybettik. Acımız büyüktür, elbet şimdi faşizme karşı kinimiz bin kat daha arttı. Sizlere söz veriyorum yoldaşlar mücadeleyi bıraktığınız yerden sürdürüyoruz. Silahlarınız hiçbir zaman inmeyecek yere. Yoldaşların omuzunda kavgayı öğretecek bizlere.

Süheyla'lar, Halil'ler, Munzur'lar, Meral'ler, İbo'lar, Tuncay'lar, Cihan'lar, İsyen'lar, Huriye'ler ölümsüzdür!

Süheyla'ların, Halil'lerin, Cihan'ların, Huriye'lerin, İbo'ların intikamını alacağız!

Şehitlerimizin Kanı yerde Kalmayacak!

Yaşasın Partimiz TKP(ML), Ordumuz TIKKO, Gençlik Örgütümüz TMLGB!

Suzan BARAN

Kavganın Güncesi

III. Enternasyonal 3. Kongresi

Özellikle çeşitli Avrupa ülkelerinde çıkan elverişli nesnel durumdan devrimi örgütlemek için yararlanmak göreviyle karşı karşıya bulunan komünist partilerin izlemeleri gereken taktik çizginin genel esaslarını belirten kongre, komünistlerin dikkatlerini geniş yığınların desteğini kazanmanın önemine ve zorunluluğuna çekti. Toplantıya katılan Lenin kongreye katılan komünistlerin dikkatlerini ısrarla, komünist taktik sanatının inceliklerine çekti. En çok vurguladığı nokta yaratıcılıktı. Lenin'in, taktiklere temel teşkil eden uluslararası durumun tahlihi sırasında dikkatleri çektiği önemli bir konu da, sömürge ve yarı-sömürge ülkelerdeki ulusal kurtuluş hareketlerinin dünya devriminin geleceği açısından taşıdığı büyük önemdi. "Dünya devriminin kaçınılmaz olarak tayin edici savaşlarında, yeryüzünde yaşayanların çoğunluğunun öncelikle ulusal kurtuluş niteliğinde olan hareketi kapitalizme ve emperyalizme karşı dönüşecek ve belki de tahminlerimizden çok daha fazla devrimci rol oynayacağı açıktır."

Kongrede tartışılan konulardan biri de İtalya sorunu idi. İtalyan "merkezciler"i Enternasyonal'in açık kararına rağmen, komintern'e üye olmanın "21 şartı"ni kayıtsız şartsız onaylamayı reddeden, iktidarın devrim yoluyla ele geçirilmesini, proletarya diktatörlüğü ve sovyet hükümetinin kurulmasını kabul etmeyen Turati ve yandaşlarıyla yollarını açıkça ayırmaya yanaşmıyorlardı. Lenin, ondan kopmak yerine, oportünizmle "iyi geçinmeye" çalışan bir ortayolculuğu şiddetle mahkumetti. ■

Kahramanlık Günü

İnsanlık tarihi sınıf savaşmaları tarihidir. Sınıf savaşlarında çelişkinin çözümüne kadar çetin, zorlu ve amansız bir mücadeleyi gerektirir. Bu mücadele esnasında da gelecek o güzel günler, "kazanılacak koskoca bir dünya" için şehitler de verilecektir, düşmanın alçakça ve sinsice saldırıları sonucu gözaltılar, işkenceler de olacaktır. Doğal olarak tutsaklıkta olacak, mücadele cana can, diş diş bu alanlarda taşınacaktır.

Bu alanlarda devrimciler görünürde savunmasız, güçsüz olmasına rağmen inancı ve inatıyla düşmanı dize getirmesini bilmektir. Nitekim mücadeleler tarihinde de bunun sayısız örnekleri mevcuttur.

İşte 19 Haziran 1986 da öyle bir mücadelenin tarihidir. 19 Haziran 1986'da savaş tutsakları şe-

hitlerine rağmen sürdürüyorlar direnişlerini ve yazıyorlar tarihe "kahramanlık günü" diye.

Peru Komünist Partisi önderliğinde gelişen halk savaşının önünü almada iyice aceze düşen hükümet buna karşılık cezaevlerindeki devrimci savaş esirlerine saldırdı fakat ummadığı bir tepkiyle ve direnişle karşılandı, bu saldırı geri tepti ve faşist Peru hükümetinin gerçek yüzü dünya kamuoyuna teşhir oldu.

Peru'da 19 Haziran'da devrimci tutuklular, hükümetin onları katletme planına karşı ayaklandılar. Ele geçirdikleri az sayıdaki silahla gardiyanları teslim alarak cezaevini kontrolleri altına alan tutsaklar; hayatlarının korunması için hükümetin imzalamayı kabul ettiği anlaşmanın ihlal edilmemesini talep ettiler.

Lima civarındaki üç cezaevinde katliama girişti Peru Hükümeti. Fronton adasındaki cezaevinde donanma ve helikopter saldırılarına karşı tutsaklar yirmi dört saat, sapan, mızrak ve el yapımı silahlarla yiğitçe karşı koydular. 115 tutuklu öldürüldü ve gene bu sayının yarısı kadar tutuklunun akıbetinden de haber alınamadı.

Callao hapisanesindeki 75 tutuklunun ikisi çatışmada katledildi, altısı ağır şekilde yaralandı.

Lurigancho hapisanesinde PKP üyesi olmakla suçlanan 135 erkek tutuklunun tümü katledildi. Bunlardan en az 100'ü ordu tarafından çatışmada yakalandıktan sonra katledildi.

Garcia hükümeti, bu katliamları ilgili sahtekarca yaptığı açıklamalar ve vaadlerden sonra, katliam emirlerini yerine getiren subay ve

erler hakkında hiç bir işlem yapmamıştır. Zaten yapması düşünülemezde, zira bizzat emirleri veren kendisidir.

Bu olaydan sonra gerçekleştirilen Peru Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin toplantısında, bu isyan ve direnişin yapıldığı 19 Haziran günü kahramanlık günü olarak ilan edilmiştir. ■

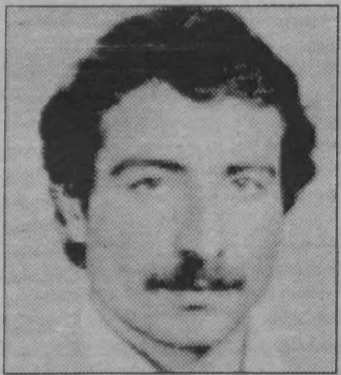
PKP'nin Kahramanlık Günü vesilesiyle çıkarttığı afiş

★ yeşermek üzere toprağa düşenler ★

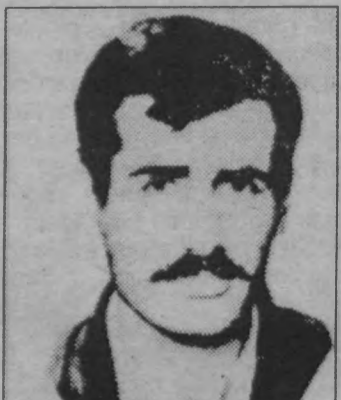

İsmail BULUT
(Şahin, Qero)
21 Haziran 1992

21 Haziran 1992 tarihinde Artvin ilinin Şavşat ilçesinin kırsal kesiminde yoldaşlarıyla bomba yapımı sırasında, bombanın patlaması sonucu yaralandı (Doğan Karadağ bu patlamada şehit düştü). Parti MK üyesi ve AK Sekreteri Şahin yoldaş, yaralı olarak kaldırıldığı hastanede düşman tarafından esir alınıp işkence edilerek katledildi. Partimizin korkusuz yiğit ve kahraman neferi İsmail Bulut yoldaşın bizlere bıraktığı şanlı mücadele mirasını devam ettirerek, mücadelemizde sonsuza dek yaşatacağız. ■

Efendi DIRİL
TKP(ML) üyesi-30 Haziran 1980
İstanbul'da sivil faşistlerce katledildi.

Hayrettin BAKIŞ
TKP(ML) üyesi-29 Haziran 1985
Dersim'de çatışmada şehit düştü.

Proletarya Partisi şehitleri'nden; **M Şefik Karaağaç**, **Hüseyin Gözülü**, **Metin Eker**, **Aziz Erkoç**, **Doğan Karadağ**, **Aziz Araz** haziran ayı ikinci yarısında çeşitli yerlerde girdikleri çatışmalarda, yiğitçe savaşmışlardır. Anıları mücadelemize ışık tutsun. ■

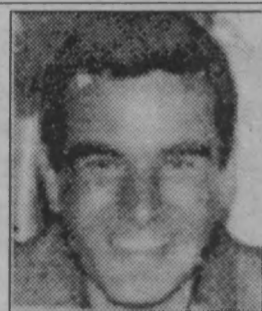
Nihat TOPUZ

TKP(ML) üyesi
29 Haziran 1985
Dersim'de çatışmada şehit düştü.

M. Fatih ÖKTÜLMÜŞ
TİKB'nin kurucularından
17 Haziran 1984

12 Eylül Askeri Faşist Cuntanın tüm topluma ve de özellikle cezaevlerindeki tutsaklara yönelik dayattığı onursuzlaştırma, kişiliksizleştirme ve satın alma politikalarına karşı onurlarını, kişilik

Abdullah MERAL
DS'un kadrosu
14 Haziran 1984

lerini ve inançlarını korumak için canlarını ortaya koyarak başlattıkları ölüm orucunda şehit düşen M. Fatih Öktülmüş, Abdullah Meral, Haban Telci ve Haydar Başbağ'ı saygıyla anıyoruz. ■

tarihten kısa kısa olaylar

● G. Dimitrov doğdu

Georgiy Dimitrov 18 Haziran 1882'de Bulgaristan'da Kovaçevtslyk köyünde doğdu. Dünya proletaryasının önderlerinden G. Dimitrov 1935'de Komintern'in genel sekreteri oldu ve bu görevi 1943'e kadar sürdürdü.

● 17 Haziran-18 Temmuz 1922

Komünist Enternasyonal'in 5. Dünya Kongresi yapıldı.

● 28 Haziran 1938

TBMM, işçi sınıfı örgütlerinin, sendikalarının, derneklerin kurulmasını yasaklayan cemiyetler kanununu kabul etti.

● "Kanlı Köpenick Haftası"

Naziler 1933 mart'ında seçimleri kazandıktan sonra işçi sınıfı ve halk hareketine karşı vahşetlerini turmandırdılar. 21 Haziran gecesi Berlin'in işçi semtlerinden köpenick'e saldırılar. Saldırıda çoğunluğu komünist ve sosyal demokratlardan oluşan öncü işçiler tutuklanıp işkenceden geçirildi. Bir hafta içinde 91 kişi işkencede katledildi.

● Yugoslavya Kominform'dan atıldı

Yugoslav revizyonistleri 1944'te savaşın içindeyken sosyalizm ve SB karşıtı bir çizgiye sahiplerdi. Tito-Ranković kliği bir yandan sosyalizm ve Sovyetler Birliği'ne denk düşen uygulamalar sergilerken öte yandan İngiliz ve Amerikan emperyalistleriyle savaş sonrasına dönük ilişkileri el altından geliştiriyorlardı. Başta SBKP olmak üzere uluslararası komünist hareketin Titoculuğuna karşı mücadelesi 1948'de yoğunlaştı. 22 Haziran 1948 yılında Yugoslav Revizyonistleri Kominform'dan atıldı.

● Nazi Almanyası'nın SSCB'ye saldırısı

22 Haziran 1941'de Almanyaya Sovyetler Birliği'ne saldırdı. Almanyaya'nın hedefi Sovyetleri hızla işgal ettikten sonra Kafkasya ve Ortadoğu'ya yayılarak, emperyalist rekabetteki düşmanı İngiltere'ninde işini bitirmektir. Ancak Nazi Almanyası'nın savaşın sonunda yenilgiye uğraması ve büyük kayıpları vermiştir.

Gerçek fahişe kim?

Bir süre önce çeşitli temaslarda bulunmak amacıyla Türkiye'ye gelen ve Başbakan Tansu Çiller'le de görüşme yapan Avrupa Parlamentosu'ndaki Sosyalist Grup Başkanı Pauline Green, Radikal Lider Catherine Lalumiere ve Yeşiller Sözcüsü Claudia Roth adlarındaki bayan milletvekilleri TC hükümetinin bir üyesinin kendilerine hitaben sarfettiği sözler üzerine gümrük birliği için kulis yapmak amacıyla Brüksel'de bulunan Dışişleri Bakanı Erdal İnönü'nün 7 Haziran günü AB temsilcileri onuruna verdiği yemeğe katılmayarak olayı protesto ettiler.

Üç Avrupalı bayan parlamenter, Türkiye'nin AB ile ilişkisi ve insan haklı ihlalleri, demokratikleşme "çabaları" konusunda bir dizi araştırma ve görüşmelerde bulunmak üzere Türkiye'ye gelmişlerdi. Ve ardından insan hakları ihlalleri konusunda çeşitli söylemlerde bulunan üç bayan parlamenter hiçte tahmin edemedikleri bir cevapla karşılaştılar. Bilindiği gibi üç milletvekilinin Ankara'ya yaptıkları ziyaretten sonra konuşan daha doğrusu zirvalayan Devlet Bakanı Ayvaz Gökdemir, "üç fahişenin söylediklerine mi bugün eğeceğiz" cümlesini sarfetme cesareti bulunmuştu.

Aslında Bakan Özdemir bu sözle kendini açıkça ifade ediyor. Kadını aşağılamak, onurunu kırmak amacıyla söylenen bu söz gerçek anlamda kadını "mal" gözüyle görenlerin klasik ithamıdır. Ataerkil toplum yapısından kaynaklı olarak kadın küçümsenir, aşağılanır, üretimden uzak tutulur ve doğaldır ki böyle bir şekilde kadının toplumda ne söz hakkı, ne gücü, ne de insiyatif söz konusu olur. Bu işin teorik yanındır. Öte yandan politika bin kere düşünp bir kere konuşmayı gerektiren

▼Dünyanın en eski mesleğinin eğer bir günahı varsa, bu kadınların suçundan çok, kadınları meta olarak gören, sömüren, horlayan, üretimden uzak tutan, ikinci sınıf insan muamalesi yapan sömürücü sınıfların suçudur.

oldukça hassas bir konudur. Gerçi burjuva politikacıları siyasetten uzak bir hareket tarzı içerisinde muhalefetlerini bastırmak için her türlü yöntemi rahatlıkla kullanır. Skandallar yaratır, hileye başvurur, iftira eder, demogojiler yaratır. Kabaca-sı düşmanını yoketmek için her yolu mübah sayar. Fakat Bakan Ayvaz Gökdemir'in yaptığı kelimenin tek anlamıyla "kendi ipliğini pazara çıkarmak", kendini en açık şekilde teşhir etmektir, rezil etmektir. Her ne kadar da söylenilen sözün arkasından hükümet tarafından yapılan açıklamalarda olayın yanlış anlaşıldığı ifade edilmeye çalışılsa da, bu namusu kurtarmak için yetmedi. Bunun üzerine özür dileme fasılları gündeme gelse de bataklık içerisinden kurtulmaya çalıştıkça batan insan görünümünden başka bir şey değildi Türkiye ve Avrupa kamuoyunda. Üstelik bu konuda burjuva basın bile suçlandı. Olayın ertesinde soru yönelten gazetecilere;

"Türkiye vatandaşlarından herhangi biri, Türkiye'ye bölmek isteyenlere karşı bir reaksiyon ifade ettiyse, bu reaksiyonu bir komplö haline getirmek, milletlerarası bir ihbar haline getirmek Türk basınının ödevi mi, başkalarının ödevi mi?" diyen Bakan Gökdemir, "Hiç ağır bir suçlama değil." diyecek ka-

TC bakanı tarafından harekete uğrayan üç bayan milletvekili

dar kendini kaptırmış olacak ki girdiği çıkmazın farkına varamıyor.

Gelin bir de toplumca kadınlarımızı aşağılamak, onurlarını zedelemek amacıyla sarfedilen fahişe kelimesinin anlamı üzerinde duralım. Fahişe, bedenini cinsel arzularını kullanımı için para karşılığında satan insana denmektedir. Ve kendilerince bir namus anlayışları, ilkeleri vardır. Onlar sadece bedenlerini satarlar. Şimdi sormak gerekıyor, para ve menfaat uğruna yanlışların savunucusu olanların, bakanlık ve milletvekilliği uğruna partiler arası transferler yapışanların, haksızlıkların uygulayıcıları olanların, tükürdüklerini sonradan pişkince kabul ederek yalayanların ya da demogojilerle olayı saptıranların kadınları aşağılamak amacıyla kullandıkları, hakaret niteliğindeki fahişe kelimesinden öz itibarıyla ne farkları vardır?

Bu sözü sarfedenlerle fahişeleri aynı kefeye koymak fahişeleri aşağı-

lamak olacaktır. Düşünsel ve yaşamsal anlamda olaya baktığımızda gerçek fahişenin hem bu sektörü yaratan ve bu sektör içerisinde kadınlarımızı iligine kadar sömüren,

Devlet Bakanı Ayvaz Gökdemir

bu şekilde yönelen egemen sınıfların ve onların temsilcilerinin olduğu su götürmez bir gerçekliktir. Gerçek fahişelik emperyalizme göbekten bağımlı olup uşaklık etmek, ruhunu ve bedenini efendilerine peş keş çekmektir.

Dünyanın en eski mesleğinin eğer bir günahı varsa, bu kadınların suçundan çok, kadınları meta olarak gören, sömüren, horlayan, üretimden uzak tutan, ikinci sınıf insan muamalesi yapan sömürücü sınıfların suçudur. Fakat bu gerçeklik hayat kadınlarımızın, sömürülen ezilen emekçi kadınlarımızın, mutlak-yatak odası arasında mekik dokuyan ev kadınlarımızın durumlarının farkına vararak, gerçek kurtuluşları için sınıf mücadelesi içerisinde yer almamalarını meşru kılmaz. Meşruluk kadınlarımızın özgür gelecekleri için politik iktidar mücadelesinde, örgütlü yapı içerisinde yer almalarıdır. Toplumumuzda sistemin doğurduğu Ayvaz Gökdemir gibi şahsiyetlerin yok olması ancak ve ancak göğün yarısını temsil eden kadınlarımızın erkek yoldaşlarıyla birlikte bu düzeni yerle bir etmeleriyle mümkün olacaktır.■

Omuz Omuzla

Ali Yoldaşcan

"Yılların Devrimcisi"

Geçenlerde bir bayan arkadaşım anlatıyordu. "Devrimci bir arkadaşım var, yılların insanı. Bir çok konuda konuşuyoruz, tartışıyoruz. Güzel şeyler anlatıyor. Kadınların mücadeleye katılması, evlilikle eşitlik vb. noktalarda anlattığı şeyler özellikle beni cezbedetti..." diyor. Sonralarda birgün, bu arkadaşım o devrimcinin evine misafir olurlar. "Gördüklerimizden ve duyduklarımızdan çok oldum." diye duygularını ve şaşkınlığını anlatıyordu arkadaşım.

Kadınların eşitliği, aile içi yaşam ve eşler arasındaki düzeyli ilişki noktasında tam bir hayal kırıklığına uğruyor. Güzel şeyler anlatan "yılların devrimcisi" hiçte söyledikleriyle yaptığı bir olmayan birisidir. Arkadaş onun bu durumda devrimci sayılmayacağı sonucuna varıyor ve iddia ediyor, "Bence böyle birisi devrimci değildir." diyor.

"Yılların devrimcisi"nin eşi ev kadınıdır. Sabah kocasına, çocuk(lar)ına kahvaltı hazırlar, yolcular, evi temizler, çamaşırları yıkar-ütüler, yemek yapar, yatağı serer... Kocasının eve gelişiyle yaşamındaki tekdüzelik ancak bir kişinin daha katıldığı tekdüzelik olarak sürer... Her zamanki rutin işler...

O gün misafirler gelecek diye evde tavuk pişirilmştir. Sofra kurulduğunda kadının işleri bitmediğinden yemeğe oturmakta gecikir. "Yılların devrimcisi" koca, kendisinin ki bitince kadının tabağındaki yemeği de yemeye başlar. Arkadaşın uyarısı üzerine de, parayı kendisinin kazandığını, bu nedenle de yiyebileceğini söyler. Sonrada ... sorunlar çorap söküğü gibi sükn eder... Bizim "yılların devrimcisi" evinde düzenin temsilcisi ve simgesidir!

Peki, evinde düzenin temsilcisi ve simgesi olan birisi ne kadar devrimcidir? Birinci soru bu. Ve açıktır ki, mesele yılların vermek değil, devrimcileşmektir!

Kadın sorununda devrimcileşmek ise, belkide en zor olanıdır. Düzenin ve toplumsal değer yargılarının erkeğe bahsettiği hükümlerle olanaklarını reddetmek, kendi ellerinle o "avantajlarını" yoketmeye çalışmak, üstüne üstlük bu durumu geri gelmeyecek şekilde tarihin çöplüğüne gömmek herhalde kolay benimsenir ve kolay başarılır bir şey değildir. Ama zaten devrimcilik de doğru olanı zor da olsa, hatta o anda imkansız da gözükse başarılabilir.

Kendisine devrimciyim, düzene muhalifim diyen hiçbir kimsenin kadın sorununda ikiyüzlü olmak gibi bir hakkı da olamaz. Ya olduğumuz gibi görüneceğiz, ya da görüldüğümüz gibi olacağız!

Bir ülkenin demokratik olup olmadığı kadına sağladığı demokratiklik düzeyiyle belirleniyorsa, bir devrimcinin niteliğini de kadını sorununa bakişi ve yaşamına uygulayışıyla ölçmek doğru olacaktır. Aynı şey, devrim yapmak isteyen her birey ve örgütlenme için de geçerlidir. Kadın sorununa ne kadar doğru yaklaşıyorsan o kadar devrimcin ve devrim istiyorsun demektir.

Birey ya da örgütler olarak ne kadar devrimciyiz, devrimci ne kadar istiyoruz? İşte Halep, işte arşın!...

Bir mum da sen yak!

Bir ülkede faşizmin boyutunu ve bazınlığının en açık olarak anlaşıldığı nokta kayıpların, infazların varlığıdır. Ülkemiz bu anlamda gözaltında kayıpların ve yargısız infazların had safhada yaşadığı bir yerdir. Kayıp ailelerin başlattığı "kayıplar bulunsun, devlet hesap versin" kampanyasına destek sunmak kendisine insanın diyen herkesin görevidir. Sıra sana gelmeden, ses çıkarmak, devletin bu konuda çözülmesi imkansız bantada çözülmesi imkansız bantada sağrı olmak en temel görevlerimizden biri olmalıdır. Kayıp aileleri Beyoğlu CHP, ilçe binasında başlatılan açık grevi ve oturma eylemine destek çıkmak, gelenekselleştirilmeye çalışılan her salı Kadıköy Altıyol'da saat 18.00'de, cumartesi Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda saat 15.00'de yapılan mum dikme eylemlerine aktif olarak katılmak son derece önemlidir. Eyle-

min kitleselliği ve zenginliği bu bağlamda etkili olacaktır, amacına ulaşacaktır. Kampanya bundan sonra gelişecek ve katılımlarla zenginleşecektir. Kampanyanın eylemlilikleri geleneksel mum yakma olayı ile sınırlı kalmayacak, kimsesizler mezarlığının açılması ve kemik kontrolü, Adli-Tıp'taki resimlerin ve belgelerin incelenmesi, seminerler, paneller, destek mahiyetindeki konserler, kitlesel eylemlilikler vb. şeklinde sürecektir.

Bu korkunç gidişata dur demek artık herkes için kaçınılmaz bir görev haline gelmiştir. Bu eylemliliğin, hayır deyişin eğer bir parçası olamıyorsa bundan utanmalıyız, hem de binlerce, milyonlarca kez. Biz insanız ve yükümlülüğümüz baskıya, zulme, işkenceye hayır demeyi gerektiriyor. Birey birey hepimizin yapacağı bir şeyler vardır. Haydi bir mum da sen yak!■

Yürütülen kampanyanın amacına ve hedefine ulaşmasını istiyorsak kitlesel katılımlarımızla güç verelim.

KOMÜNİST ÖNDER CLARA ZETKİN'İ SAYGIYLA ANIYORUZ

"Kadınları devrime katmak ve eğitmek için çaba göstermeyen yoldaşlar,

Devrimin bilinçli baltalayıcılarıdır"

5 Temmuz 1857'de Wiederau, Saksonya'da doğan Clara Zetkin Alman Komünist önder ve Kadın hakları savunucusu idi. Bir okul müdürünün kızı olan Zetkin, Leipzig Kız Öğretmen Yüksek okulunda öğrenim gördü.

Öğrenciliği sırasında yeni kurulmuş olan Almanya Sosyal Demokrat Partisi (SPD) ile ilişkiler kurdu. 1889'da II. Enternasyonal'in kuruluş kongresine katıldıktan sonra Almanya'ya dönen Clara Zetkin 1892-1917 tarihleri arasında Stuttgart'ta sosyalist eğilimli Die Gleichheit adlı kadın gazetesini yayımladı. 1907'de Uluslararası Sosyalist Kadınlar Kongresi'nin düzenleyicileri arasında yer aldı. 1915'te Bern'de I. Dünya Savaşı'na karşı çıkan ilk uluslararası kadın konferansını düzenledi. 1916'da Spartaküstler (Spartakusbund) adlı devrimci sosyalist grubun kurucuları arasında yer aldı. 1919'da yeni kurulan Alman Komünist Partisi'ne (KPD) katıldı ve partinin merkez komitesine girdi. 1921'de 3. Enternasyonal'in yürütme komitesine seçildi.

III. Enternasyonal'in 2. Kongresine sunduğu "Komünist Kadın Hareketi için Yönergeler"de (Kadın Sorunu Üzerine, s.253-282) Clara

Clara Zetkin (ortada) 1910'da II. Enternasyonalin Kopenhag Kongresi'nde

Zetkin komünizmin kadın ile erkek arasındaki ekonomik ve toplumsal karşıtlığı ortadan kaldıracığını söylüyor ve kadının kurtuluşunun iki koşulunu, özel mülkiyetin kalkması ve kadının toplumsal üretime girmesi biçiminde tanımlıyor. Ve buna göre bir kadın aile içinde eş ve ana olarak er-

keğe ekonomik bağımlılığına ve işyerinde uğradığı sömürüye son verilecektir.

Clara Zetkin, Alman sosyal demokrasisi içindeki tutucu eğilime karşı yılmadan mücadele etti ve çok zor koşullarda büyük bir başarı elde etti. Proletarya içinde üvey evlet muamelesi gören kadınları, proletaryanın bir parçası olarak kabul ettirdi; kadın işçilerin sorunlarını sosyal demokrasinin programına kattı; pek çok kadının öz güven kazanarak partiye ve sendikalara girmelerini sağladı.

V.I.Lenin ve Rosa Luxemburg ile sıkı ilişkiler ve dostluk geliştiren Zetkin, Marksist bakışıyla kadın sorununa ilişkin oldukça yararlı miraslar bıraktı.

Komünist önder Clara Zetkin 20 Haziran 1933'de Anhaltgelskoye, Rus SFSSÖ ölü. Mücadelesi, mücadelemizdir.■

kıs... kıs... kıs...

Diplomata ceza

■ **Dış Haber Servisi-** Birleşmiş Milletler'in Cenevre'de bulunan Avrupa Genel Merkezi'nde, protokol dairesi başkanı olan **Mehmet Ülkümen** 6 hafta görevden men cezasına çarptırıldı. İngiliz **Independent** gazetesinde yayımlanan habere göre, yanında çalışan kadınlara cinsel tacizde bulunan Ülkümen hakkında BM Birleşik Disiplin Komitesi tarafından soruşturma açıldı. Özellikle bir sekreterin, "**Ülkümen boğazıma kağıt bıçağı dayayarak beni okşadı**" şeklindeki şikayeti üzerinde duran komite, cezalandırmayı uygun gördü. BM genel sekreter yardımcılarında **Melissa Wells** ve bazı üst düzey yöneticileri, Genel Sekreter Gali'den Ülkümen'in görevden alınmasını istediler. Independent'in haberinde BM'nin cins ayrımcılığına "önleyemediği", Ülkümen'in cinsel tacizinin örtbas edilerek ceza nedeninin BM tarafından "trafik suçu" olarak açıklandığı da belirtildi.

İlginc(!) savunma

■ **Dış Haberler Servisi-** Mısır'da kadınları çok eşliliğe karşı koruyan yasa tasarısı, dini çevrelerde tepkiyle ve ilginç(!) savunmalarla karşılandı. Mısır'ın en yüksek dini kurumu El-Ezher'in Şeyhi **Ali Gad El-Hak**, **Cumhuriye** gazetesine verdiği demeçte, bu tasarının "**İnsanları evlilikten soğutacağı**"nı söyledi ve iptal edilmesi gerektiğini vurguladı. Tasarıya göre, eşi başka bir kadınla evlenmek isteyen kadın, otomatik olarak boşanma hakkına sahip olacak. Kadına çalışma hakkı, yükseköğrenim ve iş gereği seyahat haklarının verilmesini de öngören tasarı Devlet Başkanı **Hüsnü Mübarek**'in eşi **Suzan Mübarek** başkanlığındaki **Ulusal Kadın Komitesi** tarafından hazırlandı. Mübarek diktatörlüğü, bu tasarımı kullanarak halk arasında laik-şeriatçı çelişmesini alevlendirmek ve ABD yanlısı rejimi güçlendirmek istiyor. Bu arada, Mısır'da evli bir kadın, eşinin izni olmadan pasaport dahi alamıyor.

Jamal idam edilmek isteniyor

Dış Haberler Servisi- Dünya çapında 40 binin üzerinde insan ve örgüt, **Mumia Abu-Jamal**'in hayatını kurtarma talebini yükseltti. **Kara Panter (Black Panther) Partisi**'nin kurucularından olan Jamal, 60'lı yıllardan bu yana, ABD'nin ırkçı politikasına karşı savaşan siyah bir devrimci olarak tanınıyor.

JAMAL KİMDİR?

Cesur ve devrimci bir gazeteci olarak da tanınan Jamal, son 12 yıldır ABD'nin Pensilvanya eyaletinde idam koşullarında bekleyen siyasi bir tutsak.

Jamal, henüz 13 yaşındayken, Alabama'nın ırkçı valisi **George Wallace**'i protesto gösterisinden dolayı tutuklandı. Bir yıl sonra, Jamal, Filadelfiya Kara Panter Partisi'nin kurucuları arasında yer aldı ve partinin Enformasyon Amiri oldu. Aynı zamanda saygın bir gazeteci olan genç adamın sesi, 1970 yılından bu yana Amerika'nın tümünde yayın yapan çeşitli radyolarda yayınlandı. 1980 yılında, Siyah Gazeteciler Cemiyeti'nin Filadelfiya Bölge Başkanlığı'na seçildi.

Bu arada militan bir mücadele veren Jamal'ı, katil Filadelfiya polisleri 16 yıl boyunca silahlarının namlusundan gözlediler. 1978 yılında, siyahların Batı Filadelfiya **MOVE** Komünü'nü, 600'ün üzerinde polis ölümcül bir kuşatmaya almıştı. Jamal, komünü militanca savundu. 1981'de, 9 Aralık günü aynı polisler Jamal'ı sokakta öldürmeye çalıştılar. Karnından ölümcül bir yara alan Jamal, polislerce dövüldü, tekmelendi, ölsün diye bir direğe çarpıldı. Daha sonra bir hastaneye götürülerek çuval gibi yere atıldı. Jamal, henüz hastanede bir polisi öldürdüğü iddiasıyla tutuklandı. O tutuklandıktan 4 yıl sonra, Belediye Başkanı **Wilson Goode**'nin emriyle **MOVE** Komünü bombalandı, aralarında 5 çocuğun da bulunduğu 11 siyah katledildi.

Jamal'in mahkemesi ırkçı ve hileliydi. Kendi seçeceği bir

▼ 1981'de polis tarafından vurularak yaralanan ve aynı gün tutuklanan Jamal, hileli bir mahkemeye idam cezasına çarptırılmıştı.

Mumia Abu-Jamal

avukat tarafından temsil edilme hakkı ve savunmasını hazırlamak için gereksindiği kaynaklar reddedilmişti. Sonuçta, ırkçı jüri, "**Jamal'in Kara Panter üyeliği ve 12 yıl önce kullandığı 'Halk iktidarı İçin İleri!' sloganından dolayı**" onun "katil" olduğuna karar verdi.

Mart 1989'da, Pensilvanya Temyiz Mahkemesi Jamal'in

temyiz müracaatını reddetti. 1991'de ABD Temyiz Mahkemesi iade mahkeme talebini iki kez geri çevirdi. Şu anda Jamal ve avukat **Leonard Weinglass** başkanlığındaki avukatları, bu hileli mahkemeyi ve idam cezasını teşhir amacıyla Pensilvanya mahkemelerinde davanın yeniden açılması için hazırlıyorlar.

JAMAL'A YOĞUN DESTEK

Jamal'in adli savunması için gerekli parayı toplayabilmek amacıyla, **Mumia Abu-Jamal'in Hayatını Kurtarma Komitesi** kuruldu. Bu komitenin başkanlıklarını sinema aktörlerinden **Ossie Davis** ve **Mike Farrel** yapıyor. Komitenin danışmanları arasında şarkıcı **Harry Belafonte**, artist **Whoopi Goldberg** ve yazar **E. L. Doctorow** bulunuyor.

Öte yandan, bu "yasal" linç karşı Jamal'a destek verenler arasında Kaliforniya Milletvekili **Ronald Dellums**, Senatör **Carol Moseley-Braun**, Güney Afrikalı Şair **Dennis Brutus**, eski ABD Başsavcısı **Ramsey Clark**, Şikago'dan **Operasyon PUSH**, Fransa'daki büyük kitlesel işçi sendikası **CGT**, Fransa Adalet ve Barış Komisyonu, Kanada, Meksika, İngiltere ve Avustralya'dan çeşitli işçi sendikaları, **Batı Yakası Liman İşçileri Sendikası (ILWU)** şubeleri (ABD), **Şikago Genel Ulaşım İşçileri Sendikası** var. Almanya'dan destek verenler arasında **Hamburg Gesamthafenbetrieb** liman tesislerindeki ulaşım, ulaştırma ve kamu sektörü işçileri sendikası **ÖTV**'nin işçi temsilcileri, **Nordrhein-Westfalen**'de gazeteciler, yazarlar ve medya işçileri sendikası **IG Medien**'in bölge örgütü ve **Almanya Spartakist İşçi Partisi**'ne bağlı **Toplumsal Savunma Komitesi** var.

Şu anda, ABD'deki ölüm koşullarında Jamal'in yanısıra hemen hepsi yoksul olan tam 2.800 insan bekletiliyor. İmza bekleyen Jamal'in ölüm cezası ise, Yahudi ve komünist düşmanını "Soğuk Harp" kampanyasının kurbanı olan kahraman **Rosenbergler**'den bu yana, ABD'de ilk politik infaz olma tehlikesini taşıyor.

Jamal'a destek vermek isteyenler Pensilvanya valisi **Tom Ridge**'nin "**Pennsylvania Governor Tom Ridge, Main Capitol Building, Room 225, Harrisburg, PA 17120, USA**" adresine protesto mektubu gönderebiliyor. Jamal davasına yardım yapmak isteyenler ise "**Jamal namına, Wolf Schröder-Barkhausen, Commerzbank Berlin, Hesap no: 310 350 400, BLZ 100 400 00**" hesap numarasına para yatırabiliyor.

Jamal, idam koşullarının derinliklerinden konutsuzlar, ırkçı terör, Amerika hapishanelerinin vahşiliği ve Amerikan liderlerinin ikiyüzlülüğü üzerine makaleler yazıyor ve bunlar ülkenin dört bir köşesindeki gazetelerde düzenli olarak yayınlanıyor. ABD'nin ırkçı hakimleri, işte bu sesi temelli susturma çabasındalar.■

www.partizanarsiv.net
Kara Panter Partisi üyeleri, '60'lı yılların sonlarında bir gösteride.

Borja'dan DEH'e sert eleştirisi

dünyadan kısa... kısa... kısa...

Fransa kinandı

■ **Dış Haberler Servisi-** Başta Avustralya ve Yeni Zelanda olmak üzere 15 Güney Pasifik ülkesi, Fransa'nın 1995 Eylül'ü ile 1996 Mayıs'ı arasında Fransız Polinezyası'nda yapmayı planladığı 8 nükleer denemeyi kınadı. Sözkonusu ülkelerin gazetelerinde, Fransa Başkanı Jack Chirac elinde nükleer bomba bulunan Napolyon olarak tasvir edildi. Bu arada, Greenpeace (Yeşil Barış) örgütüne ait Gökkuşuğu Savaşçısı (II) adlı gemi, 14 haziranda denize açılarak nükleer denemenin yapılacağı Polinezya'nın Mururoa adlı mercanadasına yöneldi. 16 haziranda ise, Pasifik Halk Cephesi adlı bir örgüt, Avustralya'nın Perth kentindeki Fransa Konsolosluğu'na sabotaj düzenleyerek, binayı tamamen yaktı.

Filistin'de çatışma

■ **Dış Haberler Servisi-** Lübnan'ın güneyindeki Ayn El Helve Filistin mülteci kampında Arafat yanlıları ile karşıları arasında çatışma çıktı. Kampın El Baraksa girişinde, İsrail'le barış anlaşması imzalanmasına karşı çıkan El Fetih üyeleriyle Arafatçılar arasında başlayan çatışma, gece boyunca sürdü. Anlaşma karşıtı Halid El Şuayib yönetimindeki Fetihçilere, kampta en büyük askeri gücü elinde bulunduran Münir Makda da katılınca çatışma büyüdü. Bunun üzerine kampta kalan onlarca aile, Sayda kentine kaçtılar. Camiler sükunet çağrısı yaparken, Münir Makda, Arafat yanlılarını silahlarını bırakıp teslim olmaya çağırdı. Bilindiği gibi bir süre önce İsrail'e "cihad" ilân eden İslami Cihad'da da bir bölünme yaşanmıştı. Kısa vadede, İsrail'in "kaley içten kuşatma" taktiği başarı sağlansa da, uzun vadede safların daha da belirginleşeceği ve İsrail'e karşı silahlı mücadelenin yoğunlaşacağı tahmin ediliyor.

▼ **Devrimci Enternasyonalist Hareket'in Komitesi'nin 28 Mayıs 1995 tarihli "Peru'da Dalgalandan Kızıl Bayrağımızı Savunmak için Tümünden Silkinelim" başlıklı dökümanı, El Diario'nun editörü Luis Arce Borja tarafından sert bir dille eleştirildi.**

Dış Haberler Servisi- Devrimci Enternasyonalist Hareket'in Komitesi'nin 28 Mart tarihli "Peru'da Dalgalandan Kızıl Bayrağımızı Savunmak için Tümünden Silkinelim!" başlıklı dökümanı, El Diario'nun editörü Luis Arce Borja tarafından oldukça sert bir biçimde eleştirildi. El Diario Internacional'in Mayıs '95 tarihli nüshasında, "Suskun Maymunlar Köy Şarlatanlarına Dönüştü, DEH'İN SİRK CAMBAZLARININ DİĞER BİR TAKLASI" başlıklı ve Luis Arce Borja imzalı yazıda, DEH'in söz konusu bildirisi oportünist ve revizyonist olarak değerlendirildi. Makalede DEH önderlerinin iki yıl suskun kalması, hiçbir PKP kaynağına dayanmaksızın "barış mektupları"ni "ikinci çizgi" olarak sunması, kitlelerin kafasında Başkan Gonzalo hakkında tereddütler yaratacak açıklamalar yapması mahkum edildi.

DEH liderlerinin uzlaşmacı tutumuna değinen Borja, "barış anlaşması" sahtekarlığının DEH önderlerinin saptadığı şekildeki gibi sadece oportünizm olmadığını, ABD emperyalizmi ve Fujimori rejiminin canavarca bir mamulü olduğunu vurguladı.

TARİHİ BİR SÜREC

Bilindiği gibi 1 Ekim 1993'de, ABD emperyalizmi ve Fujimori rejimi "barış mektupları" oyununa başvurdular. Gericiler, Başkan Gonzalo'nun ateşkes istediğini ve uzlaşmak için bu mektupları yazdığını savunuyorlardı. Hemen ardından, 7 Ekim 1993'de Peru Komünist Partisi Merkez Komitesi, hükümetin ve emperyalistlerin her çeşit sahtekarlığını reddeden bir bildiri çıkardı. MK,

Abimael Guzman

PKP'nin Halk Savaşı'nı sürdürmekte kararlı olduğunu vurguluyordu.

İşte tam da bu dönemde, DEH önderleri suskun kaldılar. Güya, "olayı inceliyor, araştırıyorlar"dı. Bu arada, PKP'nden çıkmış bazı teslimiyetçiler ve hainler, yurtdışında Peru Halk Hareketi (MPP) yöneticileri, düşmanla ağız birliği ettiler. PKP Merkez Komitesi, bu insanların kendileriyle bağı olmadığını ve onları "kara çete"

olarak nitelediğini duyurdu.

Olayın hemen ardından, Kasım 93'ün başından Aralık '93 ortalarına kadarki süreçte gazetelerin son sayfasında "Yalanlarınız Sökmedi! Peru Komünist Partisi Kazanacaktır!" başlıklı 3 bölümlük haber-yorum dizisi yayınladık (Bakınız Özgür Gelecek, sayı 15, 16, 17). Yayınladığımız makalenin amacı şuydu: Emperyalizmin dünyadaki ve Türkiye'deki işbirlikçileri ve dönekler, bu yalanları hızla yayıyorlardı. Buna karşı uyanık olmak, Peru Komünist Partisi Merkez Komitesi'ni desteklemek, yalanları teşhir etmek gerekiyordu. Nitekim o günlerde şöyle yazdık: "Son olarak da mektup ve ateşkes palavraları gündeme getirildi. Türkiye'de bir kafa karışıklığı yaşatıldı. Kendisine devrimci-demokrat diyen gazeteler, PKP ve El Diario'nun açıklamaları yerine, Fujimori'ye inanmayı tercih ettiler. Kimi gazeteler ise 'olayı bir süre araştırdıktan sonra' gerçekleri buldular. Oysa yalanın ortaya atıldığı gün, PKP tavrını koymuş ve tüm dünyaya duyurmuştu." (Ö.G. sayı 16, sf. 24)

Mayıs '95'te, 26. sayımızda, Luis Arce Borja'nın önemli bir makalesini, "Kuzuların Sessizliği"ni yayınladık. Borja, emperyalistler ve işbirlikçilerini teşhir ediyor, susanların "sessizlik taktiği"nin hiçbir haklı gerekçesi olmadığını vurguluyordu.

Fakat, bazıları susmaya, hatta PKP belgelerini hasıraltı etmeye çalıştılar.

"KISA SENTEZ"

Borja, 6 sayfalık makalesinin sonunda "Kısa Sentez. DEH

Liderleri Ne Yapmak İstiyor?" diye soruyor. Borja'nın vardığı sonuçlar özetle şöyle:

"1. Tehlikeli bir şekilde 'barış mektupları'nın güvenilirliğine dair onay ve yasal geçerlik arayışı içindedirlet..."

"2. DEH önderlerinin açıklaması 'barış mektupları' emperyalist propagandasının yaşamasına hizmet ediyor ki, bu çıkışı PKP nezdinde kötü niyetlidir..."

"3. DEH önderleri, 'çizgi yaratıcısından'ı, metafizik ve anti-diyalektik olarak parçalara bölerek, Başkan Gonzalo'yu teslimiyetçi öndermiş gibi göstermeye çalışan emperyalist propagandanın esas yüzünü destekliyor..."

"4.... Son bildirimleri oportünist lağım gibi kokuyor. Bu, kendilerini politik iflastan kurtararak yaşamlarını sürdürme çizgisinin yansımalarıdır..."

"5. DEH'in 'Peru'daki

Halk Savaşı'nı Savunma çağrısı, Uluslararası Komünist Hareket içindeki çürümüş revizyonist ve oportünistlerin eski bir oyunudur."

Borja'nın 9 Mayıs 1995 tarihli makalesinde, DEH içindeki Amerikan Devrimci Komünist Partisi, Kolombiya'dan iki küçük grup ve İranlı Komünistler Birliği (Sarbedaran) hariç tüm parti ve örgütlerin kendilerini desteklediğine, bizzat DEH tabanının % 99'unun önderliğe tavır aldığına değiniliyor. Makalede, iki yıldır susan DEH önderlerinin yeni birşeyi keşfetmiş gibi bildiri çıkarmaları tamamen mahkum edilirken, PKP içinde taraftarlarının çizgi olmadığı, bunların tamamen aldedildiği ve PKP ile bağları olmadığı vurgulanıyor. ■

ILAN

Halil ÇAKIROĞLU

15 Haziran 1995 tarihinde Erzincan Kemah'ta faşist TC devletinin kolluk güçleri tarafından katledilen önder komünist Halil Çakiroğlu, Süheyla Dağdeviren ve Munzur Keskin yoldaşların kanı yerde kalmayacaktır. Mücadeleleri mücadelelerimizdir! Yoldaşları saygıyla anıyoruz!

TKP(ML) Şehitleri Ölümsüzdür!
Yaşasın Halk Savaşı!
Yaşasın Partimiz TKP(ML)!
Yaşasın Kızıl Ordu TİKKO!
Yaşasın Gençlik Örgütümüz TMLGB!

LİNZ TKP(ML)-TİKKO-TMLGB TARAFTARLARI

özgür gelecek

Elinize daha sağlıklı geçiş istiyorsanız ABONE OLUN!

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM ŞAN. LTD. ŞTİ Adına Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Fehiman Bozguurt Yönetim Yeri: Küçük Ayasofya Cad. Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel: (0212) 516 25 38 - (0212) 516 60 20 Faks: (0212) 516 23 23 BÜROLAR: KARTAL: Hamam Sok. Demiri İş Hanı No: 57/14 Kartal, Tel: (0216) 306 16 02 ANKARA: Nispetiye Cad. No: 80/12 Maltepe Telefonları: (0312) 230 63 27 İZMİR: Gaziosmanpaşa Bulvarı Koçası İşhanı No: 87 D. 318 Köneği İZMİR Telefonları: (0332) 441 03 09 ÇUKUROVA: Melikgirmez Çarşısı 99 Sokak No: 30 Kat: 1 ADANA MALATYA: Tabakhane Mah. Bakırçılar Çarşısı Yanı Sarıbeyoğlu İşhanı K:2 NO:64 Telefaks: (0422) 322 08 04 AVRUPA MERKEZ BÜRO: Kaiser-Wilhelm Str. 284 47169- Duisburg-DEUTSCHLAND Tel: 0049203- 4061032 Baskı: Ceylan Mat

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 240.000 TL/480.000 TL'yi Yurtiçi Hesap No: 87454-3 Erdal ÇİÇEK Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesine yatırınız. Makbuzun fotokopisi ekte.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96'yi Erdal ÇİÇEK Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şb. Merk. Hesabı: 3002500-7 laçınca Fransı Hesabı: 3002502-3 yurtdışı hesabına yatırınız. Makbuzun fotokopisi ekte.
ADİ SOYALDI
ADRESİ: TELEFON: İMZA

Banka makbuzunun fotokopisini; "Özgür Gelecek Gazetesi, Umud Yayımcılık Ltd. Şti. Oğul Sok. No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderiniz.

"İzaha muhtaç duruma getirilmiş" darbecilik yeni "açıklama"larla battıkça batıyor!

Partizan Sesi isimli dergide "TKP(ML) MK-SB" imzalı "MK 2. olağanüstü toplantı kısa kararları üzerine açıklama" başlıklı kendilerinin deyimiyle "izaha muhtaç" bir yazı yayımlandı.

Kısa kararları için söyledikleri şudur: "... Kısa kararlar, izaha muhtaç duruma getirilmiştir." Ancak bunu söylerken kararların hepsinin yayınlanmaması veya birkaçının yaklaşık altı ay sonra yayınlanmasına "izaha muhtaç" diyorlar. Oysa hem kararlar, hem kararlar için yaptıkları "açıklama!", hem de kendileri her yönüyle izaha muhtaçtırlar. Önce bunun görülmesi gerekir. Ve biz "izaha muhtaç" mantıklarını izah edelim.

Kararların neden altı ay sonra yayımlandıklarını hiç düşünen ve soran var mı? Soran olmasa da onlar yanıtını veriyor zaten: "izaha muhtaç" durumda oldukları için. Evet her yönüyle izah edemiyorlar darbecilğini. Birilerini ikna edemiyorlar. Birileri şiddetle karşı çıkıyor "nasıl darbecilği kabul edersiniz" diye. Birileri kendilerini ("MK çoğunluğu"nu) "siz mafyanın ağzından konuşuyorsunuz" diye suçlayacakları, üzerine gidecekleri ve hatta yeni entrikalarla karşılaşacakları korkusuyla zamanında yayınlamıyorlar. Biraz zamana ve biraz "düzenleme"lere ihtiyaç duydukları için zamanından altı ay sonraya bırakıyorlar. Buna benzer daha bir dizi hesap... Savunamama...

İnanmadan, içselleştirmeden ve samimi özeleştirisini vermeden, politik ideolojik temellerine inmeden bir şeyin savunulması kolay değildir. Savunulamaz. MLM bir bakış açısının ürünü değilse ve tamamen partinin, sınıfın ve devrimin çıkarları hesaplanarak belirlenmemiş ise bir olgu, her zaman "izaha muhtaç" olur ve açıklanamaz.

Devamı 12-13. sayfalarda

Karakoç zilgıtlarla uğurlandı

Gözaltına alınıp katledilen ve daha sonra Kimsesizler Mezarlığı'na (gözaltında kayıplar mezarlığı) gömülen Rıdvan Karakoç, 3 Haziran 1995 günü zilgıtlarla ikinci kez toprağa verildi.

Devrim Mahallesi halkı,

gözaltına alınıp işkencede katledilen Hasan Ocak'tan sonra Rıdvan Karakoç'a da kucak açtı.

Altınşehir Kimsesizler Mezarlığı'ndan uzun uğraşlar sonucu çıkartılan Karakoç'un cenazesi 3 Haziran günü Devrim Mahallesi'ne getirildi.

Tabutu sarı-kırmızı-yeşil Kürt ulusal bayrağına sarılarak Devrim Mahallesi Cemevi önüne getirilen Rıdvan Karakoç'u, sayıları onbinlere varan yoldaşları ve devrimci-komünist dostları bekliyordu.

Karakoç, "Şehit Namırın!", "Susma, Sustukça Sıra Sana Gelecek!", "PKK Halktır, Halk Burada!", "Kayıpların Katili Patron-Ağa Devleti!", "Yaşasın Partimiz TKP(ML)!" sloganları eşliğinde toprağa verilerek ölümsüzlüğe uğurlandı.

Karakoç, toprağa verilirken, tüm devrim şehitleri için saygı durumunda bulunuldu ve zilgıtlar çekildi. Cenazenin ardından MKM ve Yenigün müzik grupları çeşitli marş ve türküler okudular. Sayfa 8

Gerici faşist belediye yönetimlerinin çalışanlara yönelik çok yönlü saldırılarına Şişli Belediyesi de katıldı.

Şişli Belediyesi patroniçesi Gülay Atıg, belediyedeki gerici-faşist kadrolaşmayı sağlayabilmek için 2 Haziran 1995 günü 563 işçinin işine son verdi.

İşçiler işten atılmaları durdurmak ve işlerine geri dönmelerini sağlayabilmek amacıyla direnişe geçtiler.

2 Hazirandan bu yana direnişte olan Şişli Belediyesi işçileri, birçok kez polislin coplu sopalı saldırısına uğrayıp gözaltına alınmalarına rağmen haklarını alana kadar direnişlerini sürdüreceklerini belirtiyorlar.

Sayfa 14

Şişli Belediyesi'nde işçi kıyımı

Eminönü işçisinin öfkesi kabarıyor

Eminönü Belediyesi'nin gerici-faşist, ANAP'lı başkanı Ahmet Çetinsaya tarafından işten atılan 261 işçi, 15 mayıstan bu yana direnişlerini sürdürüyorlar.

İşçilerin karşısına çıkmaktan korkan ve görüşmelerden kaçan Çetinsaya, işçilerin görüşme taleplerini zamana yayararak direnişin etkisini kırmaya çalışırken, işçilerde, kararlı bir şekilde, değişik eylemliliklerde geliştirerek direnişlerini sürdürüyorlar.

Ve işçiler, talepleri gerçekleştirmediği takdirde neler yapacaklarını Çetinsaya'nın bekleyerek göreceğini söylüyorlar.

Sayfa 10

